

CEMAL  
NAR

KÜRT  
SORUNU  
VE  
ÇARESİ

## CEMAL NAR

07. 01. 1955 de Kahramanmaraş / Hartlap'ta doğdu. İlkokulu kendi şehrinde, İmam Hatip Lisesini 1973'de Diyarbakır'da, Yüksek İslam Enstitüsü'nü 1977 de Kayseri'de bitirdi ve aynı yıl Kahramanmaraş /Andırın Lisesine Din Dersi Öğretmeni olarak tayin edildi. 1980'de atandığı Kahramanmaraş İmam Hatip Lisesinde eğitim ve öğretimin yanında uzun yıllar değişik yerlerde sohbet, vaaz, seminer, konferans ve yazılarıyla halk eğitimine katkı sundu, irşat ve tebliğ hizmetlerinde bulundu. Aynı okuldan 2003'de emekli olmak zorunda kalan yazar, halen okuma, yazma, irşat ve tebliğ çalışmalarını sürdürmektedir. Evli ve dört çocuk babasıdır.

Cemal Nar yazılı çalışmalarının bir kısmını **cemalnar.com.tr** sitesinde yayınlamaktadır. Sohbet, vaaz, ders, seminer, konferans gibi görsel çalışmalarının bir kısmını da videolar halinde **www.youtube.com** sayfasında sunmaktadır. Zaman içinde değişik gazete, dergi ve sitelerde yazdı. İnternette yazarın binlerce makalesine ve videosuna erişilmektedir.

Yayınlanmayı bekleyen birçok eseri yanında yazarın yayınlanmış kitapları şunlardır:

1- Anılar Ve İbretler 2- Bu Sistemden İslam'a 3- İslamlaşma Bilinci 4- İslam Sancısı 5- Arş Gölgesi 6- Tasavvufun Anahtarı 7- Âlimin Önderliği 8- İslam'da Devlet Ve Siyaset 9- İlim Ve Özgürlük 10- İlim Ve İktidar 11- İmanın Kıymeti ve Korunması 12- İman Ve Etkisi 13- Aydınlanma Yolu Tasavvuf 14- İnançta Arınma 15- İnançta Kirlenme 16- Okuma Aşkı 17- İslam'a Göre Irkçılık ve PKK Ekseninde Kürt Sorunu 18- İnsana Ulaşmak 19- İslam'da Cihad Hak Batıl

Mücadelesi 20- İnancın Kıvancı 21- Sistem ve Şariat 22- Osmanlıdan Cumhuriyete Büyük Kırılma 23- Gönül Azığı 24- Laiklik Sorgulaması 25- Derdimiz İslam 26- Adı Konmamış Savaş 27- Batılılaşmayla Hesaplaşma 28- Aydınların Karanlığı 29- Kitap Sevgisi Yazma Aşkı 30- İmam Hatip Davası Ve Hacı Kalay 31- İslam'ın Özeti 32- İslam'da İrkçılık Ulusalcılık Milliyetçilik 33- İslam'sız Olmaz 34- İlimsiz Olmaz 35- Davetsiz Olmaz 36- Hesaplaşmadan Olmaz 37- Kıymet Bilmek 38- Hatırlatmalar 39- Laik Sistemde İslamî Siyaset Sorunu 40- Müslüman Kimliğin Kodları 41- Bize Düşen 42- İslam davası 43- Din Diyalog Ve İlimli İslam 44- İslam'da Sakal Ve Kıyafet 45- Okuduğun Kadarsın 46- İslam'da İnsan İlişkileri - Din Muameledir- 47- İslam'a Ensar Olmak 48- Tanıdığım Maraşlı Hocalar. 49- Acilen İslam Birliği 50- Engin Gönül Yüce Ruh 51- İslam'da İnsan Onuru Ve Çağa Yansıması 52- Güncelin Dili 53- Hizmetten Teröre Gülen Sorgulaması 54- Türkiye'de Dindar Siyaset Pratiği 55- İnternette Kral Sözler 56- İslam Düşüncesinde Sağlık Ve Şifa 57- Hastalara Armağan 58- Maraş Hazinesi 59- Birey Üstüne Eleştiriler 60- İlim Ve Alim Üstüne Eleştiriler 61- İrfan Hayatımız Üstüne Eleştiriler 62- Devlet Ve Medeniyet Yolu Hicret 63- Sevgili Peygamberimiz Mekke Döneminde İslam'a davet 1- 2. Ciltler 64- Peygamber Örneğinde Ahlak Ve Merhamet 65- Kalpten Dile Eğitim Ve Terbiye 66- Batılılaşma Cinnetinde Aydınlar Ve Kurumlar 67- Kitap Ve Yazma Sorumluluğu 68- Allah'ın Yardımı Ve Zafer Şartları 69- İslam Açısından Laiklik Ve Sekülerizm 70- İmam Hatip Davası 71- İslam'a Göre İrkçılık Ulusalcılık Milliyetçilik 72- Kur'an Açısından İnsan Toplum İrkçilik 73- Sünnet Açısından İnsan Toplum İrkçilik 74- İnsan Ve Toplum Açısından İrkçiliğin Zararları Ve Çaresi 75- Osmanlıdan Cumhuriyete İrkçilik 76- Sistemin İrkçi

Cinayetleri 77- Kürt Sorunu Ve Çaresi 78- PKK Terörü Ve Çaresi 79-  
İslam Sayesinde Kölelikten Yükselenler 80- Atatürkçülük ve Tabu

### ***İthaf***

İslam'a sahip çıktıkları için şehit edilen, eziyet ve işkence gören, topraklarından sürülen bütün mazlum Kürt kardeşlerimize hürmet ve muhabbetlerimizle...

**Cemal Nar**

CEMAL NAR

# KÜRT SORUNU VE ÇARESİ

## ***İÇİNDEKİLER***

Önsöz .....	9
KÜRT SORUNU .....	11
Konuya Giriş .....	11
Ne İstedğini Bilmek.....	15
Kürtler Ne İstiyor?.....	18
İşte İstekler .....	19
Hepsi Bu mu? .....	22
“Kart Kurt” Hikâyeleri... ..	23
İrkçilik Son Bulsun.....	24
Kürt Varlığı Tanınsın .....	26
Kim İrkini Seçti ki? .....	27
Yeni Bir Anayasa Ve Bütün Haklar ve Hürriyetler.....	29
Çare İslam.....	30
Kürtçe Anadil Sayılsın .....	32
Kürtçe Radyo TV. ....	38
TRT Şeş Hayırlı Olsun .....	42
Değişen Yer İsimleri.....	45
Hartlap Elmacık Hartlap.....	47
Kürt Bölgelerine Vize Kolaylığı .....	52
Ümmet Birliği Ve Vize Sorunu .....	53
Federasyon Özerklik Ve Korkularımız .....	54

Yerel Yönetim ve Özerklik .....	56
Geniş Kapsamlı Af .....	65
Sorular ve Cevaplar .....	67
Sonuç .....	77
İKİNCİ BÖLÜM: ÇARE VE ÇAĞRI.....	79
Çare İslam Amma... ..	79
Siyasi İstismar .....	85
Bir Şehit Türk Anasının Haykırması .....	87
Bir Şehit Kürt Anasının Çığılığı .....	91
Konuşmaktan Korkmayalım.....	95
Karşılanan İstekler .....	97
Özgür Ortam Gereği .....	100
Kürtlere Sevgi ve Destek .....	102
Bize Açılım Ne Zaman? .....	105
Ey Türkler Ve Kürtler Ve Bütün Irklar! .....	107
Kürtlere Özel Çağrı .....	108
Biz Birliğe Mecburuz .....	111
Haksız İthamlar.....	113
Bu Kahır Neden? .....	114
Peki Siz Neredeydiniz?.....	117
Hangisini İstersiniz? .....	119
Sivil Toplumun Gücü .....	122
Kandil'in Büyüsü Bozuluyor.....	126
Kürt Sorununda Partiler Ve BDP .....	130



BDP KCK ve PKK Farkı ne? .....	132
BDP Kuş mu Deve mi? .....	134
Sonsöz.....	139
KAYNAKLAR.....	142

## Önsöz

Malumunuz ırkçılık, belli bir ırkın doğuştan gelen tabii bir üstünlüğünü savunan görüştür. Dolayısıyla bu ırklar başkalarına üstündür. Saçmalık!

Bunun tabii sonucu akıl tutulması ve zulümdür. Güya üstün olan ırk, öyle olmayan ırkları yönetecektir. Yönetilmeye mahkûm olan ırklar ise, üstün olan yönetici ırkların emrinde, hizmetinde çalışacaklardır.

İşte bu yüzden ırkçılık, zulüm ve sömürüyü haklı kılan, ona kılıf hazırlayan çirkin ve aşağılık bir görüştür. Böyle bir toplumda birlik ve beraberlikten, sevgi ve kardeşlikten, adalet ve eşitlikten bahsedilebilir mi?

İki dünya savaşı ve arada bir sürü başka savaşları yaşadık bu yüzden yakın zamanlarda. Milyonlarca insan öldü. Osmanlı Devleti gibi bütün ırklara saygılı bir devlet yıkıldı. İşgaller yaşadık, halklar bölündü, milletler parçalandı. Emperyalizmin, sömürünün elinde iyi araçtı bu üstün ırk olma düşüncesi. İstedikleri ülkelere savaş açtılar medeniyet götürüreceğiz, ıslah edeceğiz diyerek.

Biz Müslümanlar az zarar görmedik ırkçılıktan. Canımız gitti, malımız gitti, emeğimiz ve enerjimiz gitti bu

lanetli düşünce uğruna. Toplumumuzda derin yaralar açıldı, insanımız dininden, imanından, birlik ve beraberlik duygusu ve düşüncelerinden, sevgiden, saygıdan ve sıcak komşuluk ilişkilerinden oldu. Aramıza kan girdi. Terör bütün dehşetiyle sürüyor ırkçılık adına. Hala hüsranimiz devam ediyor maalesef. Bu kadar musibetten sonra bu belanın varlığını sürdürüyor olması akıllara ziyan!

Bu bela olmasaydı biz bambaşka bir devlet ve millet olacaktık bugün. Daha zengin, daha güçlü, daha hatırlı, daha mutlu bir ümmet olacaktık. Bugün Batılıların aşağılayıcı baskılarına muhatapsak, kimlik ve kişiliğimiz zaafa uğramışsa, haysiyet ve şerefimiz ezilmişse, iktisadımız katledilmişse, katili yine ırkçılıktır.

Nereden çattık bu belaya? Ve dahi nasıl kurtuluruz? Ve nihayet Kürt sorunu! Bu topraklarda böyle bir sorun asırlardır yokken, neden çıktı şimdi?

Bu sorular üzerinde biraz düşünersek, aradaki ecnebi parmağını görmemek için kör olmak gerekir. Yetmez, sağır ve hissiz olmak da gerekir. Hatta beyinsiz olmak gerekir.

Biz bu kitapta ırkçılık sorununu ve verdiği zararları irdelemeye, araştırmaya ve bir çare sunmaya çalıştık. Aslında hep var olan, hep yanı başımızda duran şu bildik çareyi gösterip iknaya çalıştık. Kitaba emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Her işimizin eninde de sonunda da hamdolsun âlemlerin Rabbi Allah Telaya.

**Cemal Nar**

# KÜRT SORUNU

## Konuya Giriş

Önsöz’de ırkçılık için, “belli bir ırkın doğuştan gelen tabii bir üstünlüğünü savunan görüştür” demiş ve “saçmalık” olarak nitelemiştik. Maalesef ırkçılık, insanlık tarihi içinde uzun bir geçmişe sahiptir. Eski Yunan, Roma, Mısır toplumlarında egemen uluslar kendilerinin tabii olarak başkalarına üstünlüklerine inanırlar, kendilerinden olmayan kavimleri ikinci sınıf insan, dolayısıyla köle ve hizmetçi olmak üzere yaratılmış topluluklar olarak değerlendirirdi. İsrailoğulları gibi kimi toplumlarda ise ırkçılık dini bir nitelik kazanmıştı.<sup>1</sup> Kendilerinin seçilmiş ulus olduklarına inanan İsrailoğulları,<sup>2</sup> İslâm’ın tebliğ edildiği dönemde, sırf kendi

---

<sup>1</sup> “Onların bu tutumları: Bize ateş, sadece sayılı günlerde dokunacaktır, demelerinin bir sonucudur. Onların vaktiyle uydurdukları şeyler de dinleri hakkında kendilerini yanıltmıştır.” (Al-i İmran: 3/24)

<sup>2</sup> “Hem yahudiler, hem de hristiyanlar "Biz Allahın evlatları ve sevgilileriyiz." dediler. De ki: "Öyleyse niçin Allah sizi günahlarınız sebebiyle cezalandırıyor?" Hayır, bilakis siz Onun yarattığı birer beşer topluluğusunuz. Allah dilediğini affeder, dilediğini cezalandırır. Gökte, yerde ve ikisi arasında olan her şeyin hakimiyeti Allahındır. Dönüş de Ona olacaktır.”(Maide, 5/18.)

milletlerinden olmadığı için haset ederek Hz. Muhammed (s.a.s)'in peygamberliğini kabul etmemişlerdi.<sup>1</sup>

İslam Dünyasında kökü Emevîler'e kadar uzanan ve Osmanlı döneminde ümmeti paramparça eden ırkçılık belası bugün de özelde Türkiye'nin, genelde bütün bir İslam Ümmetinin başına gelen en büyük musibet ve yaşadığı en feci felakettir. İrkçılığın altın çağı kabul edilen bu yüzyılda bizim yaşadığımız felaket ise bambaşkadır.

Avrupa uluslarının sömürgecilik hareketlerinde haksız ve insanlık dışı eylemleri meşrulaştırmada ırkçı görüşler etkili oldu. İspanyollar Amerika'ya geldiklerinde Yerlilere karşı izledikleri yayılmacı ve saldırgan politikalarını, Yerlilerin İspanyollardan farklı oldukları, kendileriyle aynı anlamda insan bile sayılamayacaklarını öne süren ırkçı teorilere dayandırdılar, topraklarını ellerinden aldıkları yerlilere insan gibi davranmanın gerekmediğini öne sürdüler. Hala bu düşünceye göre beyaz Avrupalı öteki ırklara medeniyet götürüyor, dolayısıyla insanlığa hizmet ediyordu. Başta İngiliz, Fransız ve Portekizliler olmak üzere Avrupalı tüm sömürgeciler Asya'da, Afrika'da, Hindistan ve Uzak

---

<sup>1</sup> “Allah'ın kullarından dilediğine peygamberlik ihsan etmesini kıskandıkları için Allah'ın indirdiğini (Kur'an'ı) inkar ederek kendilerini harcamaları ne kötü bir şeydir! Böylece onlar, gazap üstüne gazaba uğradılar. Ayrıca kafirler için alçaltıcı bir azap vardır. Onlara: "Allahın indirdiği bu Kur'ana da iman edin" denildiği vakit: "Biz sadece bize indirilene inanırız" derler. Kur'an, ellerindeki Tevratı tasdik eden hak kitap olmasına rağmen, kendi kitaplarından başkasını inkâr ederler.” (Bakara: 2/90-91)

Doğuda sömürgeleştirme faaliyetlerini bu sözde "medenileştirme" görevlerine dayandırıyorlardı.

ABD'de ise ırkçılık önceleri katliam ölçüsünde Yerlilere, daha sonra da Siyahlara yöneldi. Günümüzde ırkçılıktan belli ölçüde bir uzaklaşma eğiliminden söz edilse de başta ABD olmak üzere tam Avrupa ülkelerinde varlığını sürdürmekte; özellikle ırk ayırımının yasal olarak sürdürdüğü Güney Afrika ile İsrail'de en katı ve acımasız biçimiyle egemenliğini yürütmektedir. Yine Afganistan ve Irak işgallerinin altında "onlara medeniyet götürme" iyi niyeti (!) vardı. Aslında bütün Batı, bugün bile Doğu'yu küçük görmeye ve aşağılamaya, kendine dek saymamaya devam etmektedir. Kendilerinden bir kişi öldürülse yeri göğü inleyen Batılılar, başkalarının katliamına, soykırımlarına seyirci kalabilmektedirler. Hümanizmaları bu kadardır. Yani sadece kendilerine!

Cumhuriyet Dönemiyle beraber ırkçılık denilen bu çetrefilli fitne, çetin musibet ve büyük belanın tam içine düştük. Çünkü bu "etkin kurucu kadro", Osmanlıda ırkçılığı savunan kadro idi. Hedefleri ise Batılılaşmak.

"Devletin resmi görüşüne" göre bu ülkede yaşayan herkes "Türk"tür ve bu millet "Türk Milletidir". Burada kullanılan "Türk" kelimesi güya bir ırkı ifade etmez. Topyekûn halkın genel bir ifadesi olarak sosyolojik veya kültürel bir kavramdır. Bu yüzden "Ne mutlu Türküm diyene" derken başka ırkların alınmasına gerek yoktur. Çünkü onların varlığı inkâr edilmemiştir.(!)

Ama bu kelimenin altı azıcık eşlendiğinde, başka ırkları bir çırpıda bir sürü aşağılayıcı kelimelerle dışladığını görürüz. Yani daha sonraları zorda kalınca “bu ırkları inkâr değil, bir üst kimlik tanımadır, o kadar” denilse de, “kart kurt” hikâyeleri ile bunu yalanlayan nice hitabeler, yazılar ve olaylar yaşadık. Bunun acı, bir o kadar da komik hikâyelerine yer yer temas edeceğiz.

İslâm, zulüm ve sömürüye yol açan tüm inanç ve düşünceler gibi ırkçılığı da yasaklamıştır. Kur'an ırkların aynı kökten geldiklerini ifade ederek, üstünlük iddialarının temelsizliğini ortaya koymuştur. Tüm insanlar ve uluslar Hz. Âdem (a.s) ile eşi Havva'dan yaratılmıştır. Daha sonra insan toplumunun ırklara, kabilelere ayrılmasının sebep ve hikmeti, onların tanışmaları ve her türlü bilgi ve beceride yardımlaşmaları isteğidir. Bu amaca bağlı olarak insanlar ayrı ayrı ırk, renk, dil ve yerlerde yaratılmışlardır. Zulüm ve sömürüye neden olacak doğuştan gelen kalıtsal bir üstünlük asla söz konusu değildir. İnsanların ve toplumların iyilik ve üstünlükleri yalnızca takvaya bağlıdır. Yani inançlarına, yaşama biçimlerine bağlıdır, Yani Allah'ın emirlerine uyma, yasaklarından kaçınma konusundaki titizliklerinden kaynaklanır.<sup>1</sup>

Hiç şüphesiz medenî bir toplum, hayvanlar gibi içgüdülerinin buyruğunda yaşayan insanlardan değil, özgür iradeleriyle seçtikleri inanç ve ilkeler çevresinde toplanan insanlardan oluşur. Bu yüzden “İslâm Toplumu”, İslâm'ı bir din, bir sistem, bir hayat tarzı ve yaşama biçimi olarak gören

---

<sup>1</sup> Hucurat, 13.

ve düzenleyen, bunu bilinçli bir tercihle isteyen inanan insanların oluşturduğu bir toplumdur. Belirleyici tek etkenin inanç olduğu bu toplumun oluşmasında başka hiçbir maddi ya da manevi etkenin temel katkısı yoktur. Aynı akide çerçevesinde çevreleşen ve birleşen insanlar, kan bağları olmasa da kardeşirler.<sup>1</sup>

Buna karşılık, aynı inancın paylaşılmaması durumunda, ana, baba, evlat ve akraba arasında bile bir yakınlıktan söz edilemez. İman etmediği için babasının çağrısına uymayan Hz. Nuh'un oğlu onun ailesinden sayılamaz.<sup>2</sup>

Böyle bir durumda aynı inancı paylaşan müminler, küfrü İslam'a tercih etmeleri durumunda ne babalarını, ne kardeşlerini, ne de kavim ve kabilelerini "veli", yani yönetici, dost ve yardımcı kabul edinebilirler.<sup>3</sup> Hiçbir mümin, babası, oğlu, kardeşi ya da diğer bir yakını da olsa, Allah'a ve Peygamberine düşman olan kimseye sevgi besleyemez.<sup>4</sup>

Bu kısa girişten sonra şimdi ırkçılığın başımıza açtığı "Kürt Sorununa" başlayabiliriz.

## **Ne İsteddiğini Bilmek**

Bir Kürtçüye sordum,

---

<sup>1</sup> Hucurât, 10

<sup>2</sup> Hud, 146

<sup>3</sup> Tevbe, 23

<sup>4</sup> Mücadele. 22



- Ne istiyorsunuz?

Dedi,

- Siz Türklerde ne varsa aynısını biz Kürtler de istiyoruz.

Ben güldüm. Dedi,

- Niye gülüyorsun?

- Neyi isteyeceğini bilmiyorsun da ondan. Dedi,

- Nasıl yani?

- Yahu bizde ne varsa sizde de o var zaten. Bizde mazlumiyet var, mağduriyet var, hak ve hukukumuzdan gasp var, hürriyetlerimizden mahrumiyet var. Buna rağmen dinimiz gitmiş, dilimiz gitmiş, kılık kıyafetimiz gitmiş, yazımız gitmiş, mektep ve medresemiz gitmiş. Elimizden İslam ve medeniyeti alınmış, zorla batı medeniyetine girdirilmişiz. Kendi memleketimizde “hanumansız bir serseri,” “öz yurdumuzda garip, öz vatanımızda parya” durumuna düşürülmüşüz. Bu felakette beraberiz zaten, siz de aynen bizim gibi olmuşsunuz. Sen de kalkmış diyorsun ki “sizde ne varsa bizde de aynısı olsun.” Sende yok mudur bütün bunlar?

- He vallahi var.

- Sen şimdi bu saydıklarımı mı istiyorsun?

- Yok, vallahi ben bunları istemiyorum. Ben hakkımı istiyorum.

- Hah işte şimdi ne istediğini bildin. Önce bir Müslüman, sonra bir insan olarak gelin biz hepimiz bu sistemden gasp edilmiş temel hak ve hürriyetlerimizi isteyelim. Bunlar şimdi bizde de yok ki zaten. Sen de tutmuş, “sizde olanı biz de istiyoruz” diyorsun. İsteyecek ne varsa bizde...

- Ne bileyim ben, işte sen de öyle anla. Hani söylerler ya, “dinleyen söyleyenden uslu gerek” diye. “Arif ol anla” demişler.

- Sana da bana da bütün bu haklarımızı İslam veriyor zaten. İslam’ı istedik mi, maksat tamam demektir.

- Yok, ben İslam’ı istemem.

- Neden? Sen Müslüman değil misin?

- Müslümanım, ama ben şimdi “İslam’ı istiyorum” dersem, beni destekleyen İslam düşmanı Batı o anda desteklemeyi bırakır, hatta aleyhime çalışır, canıma okur. Ben onlarsız bir iş yapamam. Onlar da İslam’ı istemez. Senin dediğin olmaz.

- O zaman sen de İslam ile savaşımlar arasında yer almış olursun. Bir Müslüman böyle düşünemez, bunu yapamaz. Peki, sen ölmeyecek misin? Hesap vermeyecek misin ahirette?

- Ben bunları düşündüğüm zaman işin içinden çıkamıyorum, bunalıma giriyorum. En iyisi bunları hiç düşünmemektir.

- Korkunun ecele faydası yok. Allah hidayet versin, ne diyelim!

- !...

### **Kürtler Ne İstiyor?**

Şimdi bu daha ne istediğini bile bilmeyen şapşal PKK'yı bir kenara bırakarak "Kürt Sorunu" konusunu ele alalım.

Önce şunu bilelim ki "Kürt Sorunu" başka bir şey, "PKK Terör Örgütü" başka bir şeydir. Şimdi yaşadığımız bütün sıkıntıları çözümünü bu ikisini karıştırmamız engelliyor. Zira vatandaş Kürtlere haklarını vermeyi PKK'nın zaferi sayıyor ve bundan inciniyor, buna razı olmuyor.

Oysa "Kürt Sorunu" bir hak ve hukuk sorunudur, PKK bir terör sorunudur. Ayrı ayrı sorundur bunlar. Ama hain PKK bu iki sorunu sürekli iç içe gösteriyor ve bundan nemalanmaya çalışıyor. Biz de bu oyuna gelmemeliyiz değil mi?

Her ne ise, bu ülkede derinden derine bir Kürt sorunu yaşandı durdu yıllarca. Bizim gençliğimiz bu mücadelelerin içinde geçti. Bir yanda sistem tezgâhını kurmuş insan yetiştirirken, bir yandan da yetişenleri parça parça ederek

birbirine kırdırıyordu. Akıl sır ermez işlerine bu bizim şeytan işi sistemin.

Biz İmam Hatipliydik Diyarbakır'da. Arkadaşlarımız arasında Türkçüsü vardı, Kürtçüsü vardı, Milliyetçisi vardı, Nurcusu vardı, Tarikatçısı vardı, Mücadelecisi vardı, Milli Nizamcısı vardı, Sosyalisti vardı vs.

En dikkatimi çeken de Türkçülerle Kürtçülerdi. Hepimiz de İslam'ın ırkçılığı yasakladığını biliyorduk. Peki, bunlara ne oluyordu?

Bundan daha garibi Kürtçülerin “Özgürlük Yolu, Rızgari, DDKD, KAWA, KİP, KUK ve benzeri” birçok sol ideolojinin benimsendiği Kürt örgütlerine gitmeleri idi. Oysa o zamanlar bizim en büyük düşmanımız “komünizm” idi ve “her görüldüğü yerde başı ezilmeliydi.” İyi de bir İmam Hatiplinin onların içinde ne işi olabilirdi?

Her neyse, atmışlı yıllardan beri böyle olaylar içinde savrularak geldik bu yıllara. Ama bir gün devlet çıktı ve “Kürt gerçeğini tanıyoruz” dedi.

Neydi bu gerçek, neyi inkâr etmişti de şimdi özür dileyerek tanıyordu?

### **İşte İstekler**

Her şey Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün “her şey daha güzel olacak” demesiyle başlamasa bile ivme kazandı gibi. “Kürt Meselesi” o günden sonra yeni bir döneme girdi.

O zamana kadar da konuşuluyordu ama bu kadar üstünde ciddiyetle durulmuyordu devlet olarak.

İki bakış açısı var memlekette şimdi. Birisi, “haklarıysa verelim” anlayışıdır. Diğeri de “hakları da olsa vermeyelim, çünkü istekleri burada kalmaz, şımarır, daha fazlasını isterler.”

Daha fazlası neydi?

Onlara göre bunun “daha fazlası” bölünmedir. Yani “Kürdistan” adı altında ayrı toprak ve ayrı devlet talebi.

Bu ciddi bir meseledir. Dönüp onlara soruyoruz: “Bu talep doğru mu?”

Onlar da cevap veriyorlar: “Bunun bize faydası ne? Denizleri, sahilleri, ovaları size verelim de dağları ve bozkırları mı biz alalım?”

Aslında mantıklı bir söylem. Fakat inandırıcı değil. Çünkü “Büyük Kürdistan” hayallerinde sadece bu ülke yok. Suriye, Irak ve İran’dan da toprak talebi olunca iş değişiyor. Bu yüzden isteklerinde bir tedricilik gözettikleri belli oluyor. Adım adım gitmeyi planlamışlar. Bir aşamalar halkası, safhalar ve dönemler zinciri olduğu kesin. Bu söylemlere de yansıyor. Önceleri “olağanüstü hal kalsın, yeter” derken, o kalkınca “dilimizi konuşalım yeter” dediler. O da tamam olunca “Kürtçe anadilde eğitim” dediler. O da tamam olunca acaba geride ne istekler var? Halk bundan kuşku duysa haksız değildir.

Neyse, biz diyoruz ki “her ne istiyorsunuz şunu madde madde söyleyin, hem bilelim, hem de not edelim.”

Dediklerine bakarsanız, “Türkler için ne varsa biz de onu istiyoruz” diyorlar. “Bu muğlaktır, açın şunu” deyince de tek tek sıralıyorlar:

***\* Etnik milliyetçiliğe son verilsin. Kürt varlığı kabul edilsin. Anayasal vatandaşlık getirilsin. Yani herkes “Türk” değil, “Türkiyeli” tabiri kullanılsın.***

***\* Yeni bir Anayasa yapılsın ve demokratik hak ve hürriyetler güvence altına alınsın. Demokratik kurumların güçlenmesi ve ilişkilerde demokratik aktörlerin seferber edilmesi sağlansın.***

***\* Dilimizi istiyoruz. Resmi dil Türkçe olsun. Ama eğitim dâhil bizim dilimiz de hayat sahnesinde olsun.***

***\* 1923 yılı ölçü alınarak değiştirilen yer isimleri tekrar iade edilsin.***

***\* Yerel yönetimler bölgeye bırakılsın.***

***\* Kürtçe özel radyo, tv. basın yayın olsun.***

***\* Kuzey Irak’a vize kolaylığı getirilsin.***

***\* Geniş kapsamlı bir af çıkarılsın. Bu affın içine Apo da girdirilsin.***

## Hepsi Bu mu?

Şunu peşinen söyleyeyim, hepimizin kafası bu devletin resmi ideolojisini dayatan eğitiminden az çok etkilenmiştir. Bu sistemi iyi bilen Müslümanların zihninde bile şaşkırtıcı tortuları kalmıştır maalesef.

Dolayısıyla aşağıdaki yazdıklarımla ilk defa karşılaşanlar, başına balyoz inmiş gibi yerinde öfkeyle dönecek ve belki de beni aleyhinde bunca yazı yazdığım ırkçı, sosyalist, materyalist, din düşmanı, ümmet düşmanı, hatta Kürt düşmanı PKK'nın “yandaşlığı” ile itham edebileceklerdir. Ortama bakarak bunu tahmin edebiliyorum. Nitekim benzeri yazılarımdan dolayı maillerle böyle iftira ve tehdit edenler de bunu gösteriyor.

Ama durur da bir kere daha düşünürlerse, olaylara İslam ve tarih penceresinden bakarlarsa, sanırım onlar da hak vereceklerdir.

Biz, bir Müslüman sorumluluğu ile kınansak da, doğru bildiklerimizi açık seçik anlatmaya devam edeceğiz inşallah.

Şimdi bütün fırtına ilk maddede koparılıyor. Bize göre gereksiz. Ama ülkedeki bir avuç etkin azınlık, modası çoktan geçmiş bu ilkel düşünceye “din” gibi sarılarak karşı çıkıyor maalesef.

Bunu geçelim ve ayrıca tartışalım. Bundan sonrakilere gelince, peki bunların bize ne zararı var? Kabul etsek ne olur?

Siyaset içinde sayın Bahçeli ve Baykal gibi düşünenler bu isteklere “arkası gelir” diye olumsuz cevap veriyorlar. Onlara göre bunun arkası “bölünmek, parçalanmak”tır.

Bölünme ve parçalanmanın ne demek olduğunu Osmanlının torunları olarak en iyi bizler biliriz. Ve de asla kabul edemeyiz. Öyleyse bu haklı istekler gerçekleşirse acaba korkulan olur mu?

Bence olmaz. Bilakis faydası olur. Nasreddin Hocanın “ya tutarsa” dediği gibi bir “acaba”ya, yani bir korkuya, bir vehime bir ülke kurban edilemez.

Öyleyse isteklere biraz daha yakından bakalım mı?

**“Kart Kurt” Hikâyeleri...**

***“Etnik milliyetçiliğe son verilsin. Kürt varlığı kabul edilsin. Anayasal vatandaşlık getirilsin. Yani herkes “Türk” değil, “Türkiyeli” tabiri kullanılsın.”***

Bu istekte kime ne zarar var? “Tamam, öyle olsun” desek ne çıkar?

Hiçbir şey çıkmaz ve de çok güzel olur. Fakat şeytan azapta gerek ya, şu bizim ırkçı olmadığını söyleyen Türkçüleri buna nasıl ikna edeceğiz?

Sistemin ırkçılığı dayatmasını daha önce görmüştük. Azıcık hatırlayalım mı yalanlarını?



Yıllardır koca koca profesörler, yazarlar, çizerler, siyasetçiler, eğitimciler, generaller, yani bu sistemin sahipleri bize şöyle söylediler:

**“Kürt diye bir ırk yoktur. Aslında onlar Orta Asya’dan gelme Türk’türler. Ama dağda yürürken kara basmışlar ve çıkan “kart, kurt” sesinden kendilerine Kürt ismini almışlardır. Kürtçe diye bir dil de yoktur.”**

Oysa bu vatani beraber paylaştık, bu uğurda beraber savaştık. Hatta Cumhuriyet kurulurken de bir o kadar anlaştık ve sözleştik. Sonra iş bitince millerin adını “Türk” koyarak masal anlatmaya başladık. Sonra biraz sıkışınca dedik ki:

**“Buradaki “Türk” kelimesi kültürel anlamda kullanılmıştır, bir ırkı temsil etmez. Dolayısıyla Kürt, Arap, Çerkez vs. bundan gocunmamalı.”**

### **İrkçılık Son Bulsun**

Şimdi biraz empati yapalım mı? Yani kendimizi muhatabımızın yerine koyarak düşünüp taşınalım mı?

Yapalım, herkes faydalı diyorsa, niye yapmayalım ki!

Hani “karda yürürken kart kurt sesi çıkınca...” hikâyesi malum. Şimdi bu hikâyenin yeni versiyonunu sunalım mı?

**“İnsanlar Kürdistan dağlarından bataklık Anadolu’ya gelince, bastıkları yerden “türk turk” gibi**

**mırık sesleri gelince bu gelenlere “Türk” dendi. Yoksa bunların asılları Kürt idi.”**

Ne dersiniz bu hikâyeye, sizce tutar mı?

İşte size bir başka hikâye:

“İnternete bir asker sesi düştü. Adının falan olduğu iddiası da var ama önemli değil. Diyor ki bu hem bilgisiz, hem de densiz, hem de dili ve ağız bozuk saygısız adam:

“Bakın size söylüyorum bak: ben birçoğunun Türk olduğuna dahi inanmıyorum. Adam (Recep Tayyip Erdoğan’ı kastediyor) Rizeliyim diyor, benim Rizeli arkadaşlarım var.. İşte emir subayım biliyor, 15 yaşında gelmişler İstanbul’a. Adam hala o laz lehçesini kullanıyor, o güzel lehçesi hala duruyor. Bunda hiçbir şey durmuyor, hanımı da Arap. Yok, Türk kadını, kadını bunlar temsil edemez ya! Geldiler koskoca Türkiye cumhuriyetini idare ediyor, daha ne rezillikleri var, daha neler var neler.”

Evet, böyle diyor zavallı adam.

Ne demek bu?

Hani bu ülkede yaşayan her vatandaşa “Türk” denirdi?

Anayasadaki “Türk” kelimesi bir ırkı temsil etmezdi. Kürt, Arap, Çerkez vs. bundan gocunmamalı idi.

Demek siz kendiniz inanmıyorsunuz bu masala, Kürt niye, Laz niye, Arnavut, Çerkez, Çeçen niye inansın?

Sayın Başbuğ kendine iftira atanlar için: “Bunlar Türk kanı taşıyorlar” dedi. “Türk kanı” ne demek? “Türk kanı” taşıyanlar yalan söylemez, iftira atmaz, ayıp ve günah işlemezler mi? Türk kanı taşımamak çok mu büyük bir eksiklik, ayıp veya şerefsizlik? Ya Kürt kanı, Çerkez kanı, Arap kanı, Ermeni, Rum kanı taşıyanlara ne diyeceğiz şimdi?

Yine başa döneceğiz değil mi? Başa, yani “biz Türk deyince belli bir ırkı değil, bu vatanda yaşayan herkesi kastediyoruz.”

Sahi, kargaların bile güldüğü bu söze siz inanıyor musunuz?

### **Kürt Varlığı Tanınsın**

Empatiye devam ediyoruz. Eğer inanıyorsanız, başka ırkların Türk ırkından aşağı yanı yok ise, hepimiz bu ülkede eşit insanlar isek, biraz da anayasal tanım olarak “Türk” yerine “Kürt” desek ne olur? Böylece biraz da “Kürt Kanı” taşısak mesela? Biraz da öyle şereflensek? Yani “Kürt” deyince, aynen “Türk”de olduğu gibi, belli bir ırkı kastetmeden, bu vatanda yaşayan herkesi kastediyor olsak olmaz mı? Parayla değil canım, sırayla olsun.

Demek “Türk” derken, “Türk kanı” derken bal gibi de ırkı kastediyorsunuzdur. Öyleyse bunun adı ırkçılık olmaz mı?

“Kendin için istediğini din kardeşin için de istemedikçe kâmil mümin olamazsın” diyor hadis-i şerif. Ben Türküm.

Ama bütün Müslümanları kardeş bilir, kendime eşit olarak görür ve severim. Yanımda en üstün olan, daha takvalı, yani dinini daha iyi bilen ve en çok yaşayan dindar insandır.

“Allah Teâlâ'nın kimsenin kanına, kalıbına ve malına, soyuna ve sopuna değil, imanına, ameline, ahlakına ve temiz kalbine baktığına” inanırım. Bunu bana Allah (cc) ve Resulü (sav) öğretti. Bu öğretinin dışında buna ters düşen başka bir öğreti de tanımam. Asla tanımam. Bu yüzden “Kafirûn Suresini” “İhlas Suresi” gibi çok severim. Bana bunlar “lâ ilâhe illallah, Muhammedün Resulullah” tevhid kelimesinin açılımı gibi gelir de okumasına bayılırım.

Artık gerçekler, **“kınayanın kınamasından korkmadan”**<sup>1</sup> anlatılmalı. Kısacası Kürt varlığı artık tanınsın, gelişmesi önündeki ırkçı engeller kaldırılınsın.

### **Kim İrkını Seçti ki?**

Biz daha önce bu bahiste yazdığımız kitaplarda konuyu enine boyuna anlatmaya çalıştık. Şimdi o bilgiler ışığında tekrar soruyorum:

Ben bir Türküm, ama Kürt olsam ne değişecekti? Evet, Kürt, Arap, Fars, Afgan veya başka bir ırktan olsam, kendimi aşağılayacak, kötü mü hissedecektim? Yoksa - Allah korusun- intihar mı edecektim? Neyim değişecekti? Elim, ayağım, kafam gözüm aynı olacaktı herhalde.

---

<sup>1</sup> Maide, 54.

Kimse bana “hangi ırktan olacaksın?” diye sordu mu? Her ırktan olabilirdim. Bu benim için nasıl bir ayıp veya kusur olabilir? Akli başında bir insan bunu düşününce nasıl ırkçı olur?

Sadece bu kadar da değil, enimi boyumu, kaşımı gözümü, anamı babamı, hısımlarımı ve akrabamı, hatta yavrularımı bile ben seçmedim. Zamanımı ve zeminimi de ben seçmedim. Kahramanmaraş'ta doğmanın sevabı mı var, günahı mı? Mardin'de de doğabilirdim, ben seçmedim.

Allah Teâlâ'nın iradesi öyle tecelli etmiş ve bizi kavimler halinde farklı dillerle yaratmış tanışasınız, sevişesiniz, bilgi, birikim ve becerilerinizden yararlanasınız diyedir.<sup>1</sup> İnsanlar bir tarağın dişleri gibi eşittir ve kimsenin kimseye üstünlüğü ve ayrıcalığı yoktur. Allah katında üstünlük “takvaya” göredir. O da ahirette tecelli edecektir. Bu mesele kadar basittir. İrkçilik da ne oluyor?

Bırakın beyinsizler ne söylerse söylesinler, akıllı insanlara ne oluyor? Zavallı ahmıklara göre üstünlük yok ırktadır, yok soyda, sülalededir, yok parada puldadır, yok rütbede makamdadır, yok şanda şöhrette, yok güzellikte, boyda postadır. Hepsi de yalan dolandır. Her insan Âdem'den, o da topraktandır. “İnna lillah ve inna ileyhi râciûn.”

Madem gerçek bu ise “etnik milliyetçiliğe son verilsin. Kürt varlığı kabul edilsin. Anayasal vatandaşlık getirilsin.

---

<sup>1</sup> Bkz. Hucurat 13

Yani herkes “Türk” değil, “Türkiyeli” tabiri kullanılsın” isteğine neden karşı çıkacağız ki? Biz dahi böyle istemeliyiz...

## **Yeni Bir Anayasa Ve Bütün Haklar ve Hürriyetler**

***Kürtlerin isteklerinden birisi de “Yeni bir Anayasa yapılsın ve demokratik hak ve hürriyetler güvence altına alınsın. Demokratik kurumların güçlenmesi ve ilişkilerde demokratik aktörlerin seferber edilmesi sağlansın” idi.***

Buna kimin itirazı var ki?

Bize göre bütün sorunların kaynağı bu zalim sistemdir. Bu sistemin içinde kalarak bir çıkış, bir kurtuluş gerçekleştirilemez. Bu sistemin mutlaka değişmesi gerekir. Bunu Demirel bile anlamıştır ve yıllardır “Artık bu sistemle devlet gitmez. Bu sistem değişmelidir” diyerek dillendirmektedir. Hatta o “Başkanlık Sistemini” önermektedir. Aslında AK Partinin de bunu istediğini, ama konjoktürün uygun olmadığı gerekçesi ile dillendirmediğini biliyoruz.

Bize göre bu da yetmez. Bazı sorunlarımızı çöze bile, bütün dertlerimizin devasına yetmez. Bizim bütün sorunlarımızı ancak İslam çözer. Hatta İslam’da öyle bir mucize, öyle bir sihirli güç vardır ki, dokunduğu zaman, batıl sistemlerin sebep olduğu ve altından kalkamadığı yığın yığın sorunları bir çırpıda bitirir. Hatta onlara sorun bile demez.

İşte onlardan birisi de “Kürt Meselesi”dir. Şimdi altından kalkılamayan bu devasa soruna İslam gülererek bakar. Çünkü ona göre bu, “sorun” bile değildir. İslam ona,

“İnnemel mü'minune ihvetün – Ancak Müslümanlar kardeşdir” diyerek şöyle bir dokunur ve sorun kendiliğinden kaybolur gider. Bu kadar!

İnanmıyorsanız giriniz bir camiye de bir bakınız, namaz kılan Müslümanlar arasında ırkçılık var mı?

### **Çare İslam**

Ama İslam bu işlevini kime, ne zaman ve nasıl yapar?

Birisi kalkar da “Elini tutan mı var? Babasının hayrına yapsa ya?” derse, bu bir gerçeği ifade etmez. Çünkü İslam bunu, hem kendisine ta yürekte inanmış ve içtenlikle teslim olmuş, hem de devlet ve toplumu teslim etmiş Müslümanlar için yapar.

Sorun da burada zaten. Bu devlet ve toplum, İslam’a teslim olmuş değildir maalesef. Onu çare olarak da görmüyor. Hatta sistem onu kendisine alternatif bilerek düşman görerek yok etmek istiyor. Hala ona “irtica” diyerek gelişini “darbe sebebi” görüyor. Müslümanların çoğunluğu da ya onu bilmiyor, ya da bilse bile hayatında uygulamıyor. İslam istemeyene elbette katkı sunmaz, elinden geleni yapamaz. Bundan tabii ne olabilir?

Öyleyse çare bizim İslam’a, yani Allah Teâlâ’nın iradesine tam teslim olmamızdır. Hayatın her alanı için ortaya koyduklarını bilerek ona teslimiyettir.

Bu açıdan bakıldığında mevcut durum ümit verici olmayabilir. Ama yüzyıllık mazi düşünülüp değerlendirildiğinde gelinen nokta bilakis çok ümit vericidir.

Sonuçta şu bir gerçektir; yakın bir zamanda bu sistem İslam'dan bir bütün halinde yararlanmayacaktır. O zaman eskilerin çok kullandığı bir kaide devreye girer: “Ma la yüdrakü küllüh, la yütraku küllüh”, yani “hepsi derkedilemeyen (elde edilemeyen), hepsinin terkedilmesi de gerekmez.” Bir şeyden imkan derecesinde, yani mümkün mertebede istifade gerekir.

Öyleyse biz “madem İslam yok, bırakın analar ağlamaya devam etsin” diyebilir miyiz? Maksat insanın mutluluğu ise, elden gelen yapılmalı, yara kökten iyileşmese bile acısı dindirilmeli, sarıp sarmalayarak kan kaybedilmesi önlenmeli değil midir? Kaldı ki herkes bu 12 Eylül Anayasasından şikayetçi. Daha ne, değiştirelim gitsin.

Yani bu yaraya yeni bir anayasa ile kısmen de olsa dünya standartlarında bir demokrasi, insan hakları ve hukukun üstünlüğü ilkesi ile bir deva sunulabilme imkanı varsa, neden istenilmesin?

Bu açıdan bakıldığında bu memlekette bu sorunlardan beslenen üç beş bozuk düzen muhafazakârından başka kim bunu istemiyor olabilir ki? Bence bunu tartışmak bile abes.

Sonuçta zaruret bizi şöyle söylemeye mecbur ediyor: Madem durum budur, hiç olmazsa “demokratik açılımlar” desteklenmeli ve halkın iradesi doğrultusunda yeni bir Anayasa ve haklar manzumesi acilen ortaya konmalı,



toplumda adalet ve sosyal denge sağlanmalıdır. Bu da bizim uzun soluklu İslam yolculuğumuzda bir aşama olur inşallah.

Ama şu tembihi de yapalım, bu istek, zaruretin mecbur bıraktığı geğici bir taleptir, asla kalıcı bir uzlaşma değildir. Yoksa biz her zaman “lekum dīnukum, veliye dīn” diyoruz.

Atalar, adalet için “adalet mülkūn temelidir” derken, zıddı için de “zulūm payidar olmaz” demişlerdir. Sosyal denge için de “Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar” demişlerdir.

Bugūn görüyoruz ki mülk temelinden sarsılıyor ve kıyametler kopuyor. Herkes elinden geleni ertelemeden yapmalı. Ne yapacağını bilmiyorlarsa, bilenlere kulak vermelidir. Unutulmamalıdır ki el ve ayak, göz ve kulak, kalp ve kafa bir gün mutlaka sorguya çekilecektir.<sup>1</sup>

### **Kürtçe Anadil Sayılsın**

Kürtlerin bir isteği de şöyleydi hatırlarsanız: “Dilimizi istiyoruz. Resmi dil Türkçe olsun. Ama eğitim dâhil bizim dilimiz de hayatın her alanında kullanılсын.”

Resmi dil Türkçe olduktan sonra gerisi sorun olmaması gerekir. Neden mi?

Gelin dil üzerinde düşünelim biraz. Bilindiği gibi dil, yani konuşabilme ve meramını ifade edebilme, Kur'an-ı

---

<sup>1</sup> İsra, 36.

Kerim’de geçtiği gibi “beyan”, Allah Teâlâ’nın insana verdiği büyük bir nimettir.<sup>1</sup>

Şu ayete bakalım önce:

**“Ey insanlar! Biz sizi Ey insanlar! Biz sizi bir erkekle bir kadından yarattık. Birbirinizi tanıyıp sahip çıkmanız için milletlere, sülâlelere ayırdık. Şunu unutmayın ki Allahın nazarında en değerli, en üstün olanınız, içinizden takvada (Allahı sayıp haramlardan sakınmada) en ileri olandır. Muhakkak ki Allah herşeyi mükemmelen bilir, her şeyden hakkiyle haberdardır.”<sup>2</sup>**

Buna göre Hz. ‘Adem ve Havva’nın bir dili vardı. Öyleyse dünyada önceleri bir dil vardı. Allah Teâlâ dileseydi öyle de kalırdı. Ama dilemedi.

**“Ey insanlar! Sizi bir tek kişiden yaratan ve ondan da eşini yaratıp o ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendi hakkı için birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allaha saygısızlık etmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Allah sizin üzerinizde tam bir gözeticidir.”<sup>3</sup>**

Bütün insanlığın aynı baba ve annede birleşen bir tek aile oluşturduğunu, bir dilde konuştuklarını ve dolayısıyla

---

<sup>1</sup> Bkz. Rahman Suresi.

<sup>2</sup> Hucurat, 13.

<sup>3</sup> Nisa, 1.

insanların bu hukuka uygun davranmaları gerektiğini bildiren bu ayet, ırkçılık açısından da düşünmeğe değer.

Bu dillerin çok farklı oluşu da yine kutsal kitabımızda “Allah Teâlâ'nın âyetlerinden, yani varlığını, birliğini, gücünü, kudretini gösteren alamet ve işaretlerden sayılmıştır:

**“O'nun varlığının ve kudretinin delillerinden biri de: gökleri ve yeri yaratması, lisanlarınızın ve renklerinizin farklı olmasıdır. Elbette bunda bilen ve anlayan kimseler için ibretler vardır.”<sup>1</sup>**

Dil; insanların birbirleriyle anlaşmak, konuşmak, tanışmak amacıyla kullandıkları işaret ve sesler sistemidir. Daha geniş bir tarifle “dil, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendine mahsus kanunları olan ve bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış gizli antlaşmalar sistemi ve seslerden örülmüş sosyal bir kurumdur.”<sup>2</sup>

İnsanlar bir erkek ve bir diğiden yaratılmışlardır, bu açıdan asılları birdir, kimsenin kimseye doğuştan gelen üstünlüğü yoktur. Bu açıdan bir tarağın dişleri gibi eşittirler. Üstünlük, maneviyata göre, yani yaratıcıyı bilme ve severek kulluk etme seviyesine göre değerlendirilmiştir.

İşte böyle asılları bir olan bu insanlar, kavga etmek, gürültü çıkarmak, kan dökmek için değil, bilakis tanışmak,

---

<sup>1</sup> Rum, 22.

<sup>2</sup> Bkz. Şamil İslam Ansiklopedisi, “Lisan” md.

bilişmek, kaynaşmak, birbirlerinden yararlanmak için soylara, boylara, kavimlere bölünmüştür.

Her kavmin bir dili vardır ve geçmişte her peygamber kendi kavmine kendi diliyle gönderilmiştir.<sup>1</sup> Neden? Açıkladıkları iyi anlaşılсын diye, o kadar. Bunun tek istisnası son peygamberdir ve istisna sebebi de insanlığın gösterdiği tekâmülüdür.

Evet, Allah Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'deki beyanına bakarsak O, son peygamberden önceki her peygamberi sadece kendi kavmine, üstelik kendi kavminin diliyle peygamber olarak göndermiştir:

**“Biz her peygamberi, kendi milletinin lisanı ile gönderdik, ta ki onlara hakikatleri iyice açıklasın. Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola iletir. O mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir.”<sup>2</sup>**

Allah hangi millete peygamber gönderirse, mesajını o milletin dili ile gönderir. Maksat, onların iyice anlamalarıdır. Bu sebeple bu ayet, Kitabın mânalarının diğer dillere çevrilmesini de gerektirir. Fakat mesajı anlamak, kabulü gerektirmez. Bu, insanın tercihinden sonra Allahın takdirine bağlıdır. Peygamber gönderip de İslam'ı bildirmediği kavimlere azap etmeyeceğini de açıkça ifade etmiştir.<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> İbrahim, 4.

<sup>2</sup> İbrahim, 4.

<sup>3</sup> “Biz Peygamber göndermediğimiz hiçbir halkı cezalandırmayız.” İsra, 15.

Neyse, bu anlatılanlardan şu sonuç çıkar: Tarihte Türkçe konuşan bir Türk kavmi varsa, şüphesiz Allah Teâlâ onlara Türkçe konuşan birçok Türk peygamber göndererek dini tebliğ ettirmiştir. Aynı gerçek, bir Kürt kavmi varsa ve Kürtçe konuşmuşlarsa, onlar için de geçerlidir. Sözü uzatmaya gerek var mı? “Her kavim” deyince işin içine in de girer, Hind de girer, dünyanın neresinde yaşarsa yaşasın her kavim girer.

Öyle anlaşılıyor ki (Allah-u a’lem) peygamberlerin sayısı milyonu açar. Nitekim Kur’an-ı Kerim’de adı geçenler sayıldıktan sonra, daha adı sayılmayan peygamberlerin de olduğu ifade edilmiştir. Çünkü insan yeryüzüne “imtihan” için getirilmiştir. Bunun olması için de önce tebliğ gerekir.

Buradan çıkan sonuç, Kürt varsa Kürtçe de var olacaktır. Tıpkı Türk varsa, Türkçe de olacağı gibi. Bir Müslüman bundan niye rahatsızlık duysun ki?

Müslüman Allah Teâlâ’nın ayetlerinden biri olan bir dilden rahatsızlık duyar mı? Duymaz. Duymamalı.

Hâlbuki bütün ırkçıların en fazla üzerinde yoğunlaştığı konu dil meselesidir. Oysa dil, lisan, lgat, bir anlaşma vasıtasından ibarettir. Bunu kötüye kullanmanın hiçbir anlamı yoktur.

Dünyadaki bütün kavimlerin dillerinin gelişmesi ve güzelleşmesi, ilim, sanat, edebiyat dili haline gelmesi, başka kavimlerin aleyhine midir?

Değil.

Öyleyse bırakalım, Allah'ın varlığının birliğinin gücünün kudretinin bir alameti olarak her dil gelişsin, güzelleşsin, olgunlaşsın ve vazifesini daha iyi, daha güzel yapsın. İnsanlığa faydalı işler için aracı olsun. Olsun da ister Türkçe, ister Kürtçe, ister Arapça, isterse Farsça veya Fransızca olsun fark etmez.

Şimdi diyelim kansere bir çare bulunsa ama bu İngilizce veya Kürtçe yazılmış olsa, ben bundan faydalanamaz mıyım? Ne münasebet, hem de sevine sevine. Olay bu kadar basit.

Peki, sorun ne?

Sorun, Allah Teâlâ'yı ve ayetlerini tanımayan, ona yasaklar getiren sistemde. Bizi takmayan, inancımızı takmayan sistemde. Evet, sorun sistemde.

Şimdi Kürt kardeşlerimiz kalkmış diyor ki “Dilimizi istiyoruz. Resmi dil Türkçe olsun. Ama eğitim dahil bizim dilimiz de hayat sahnesinde olsun.”

Olsun kardeşim. Hem niye olmasın ki? Bana ne zararı var sonra? Zaten yüzyıllarca öyle değil miydi? Şunun şurasında yetmiş seksen yıldır sorun var. Yani bu sistem geleli beri sorun var. O da kendi icat ettiği sorununu bitirsin artık. Ayıp oluyor, insan haklarını ihlal, içimizde fitne olduğu gibi, bu milleti dünyaya karşı da rezil ederek küçük düşürüyor.

Ben de işte bu gerekçelerle şuna şaşıyorum, neden bu konuda bu kadar fırtınalar koparılıyor? Resmi dil Türkçe

olduktan sonra vatandaş anadili olan Kürtçeyi veya Lazcayı, veya eenceyi, erkezceyi, Grceyi, Boşnakayı... konuşsa, yazsa ve mekteplerde bazı seçmeli dersleri öyle alsın, bana ne zararı var, sana ne zararı var? Sistem bundan niye korkar?

Ya Kürtçe vs. basın yayın, radyo ve tv?

Hangi ağda yaşıyoruz? İsteseyiz de yasaklayamazsın artık uydu çağında bunları! Adam anteni diker, dünyayı izler. Elinizden ne gelir?

Serbest ediniz de hem yiğitlik sizde kalsın, hem de hiç olmazsa kontrolü sizde olur. Zararlı bir yayın yaparsa yakasına yapışıp hesap sorma imknunuz olur.

### **Kürtçe Radyo TV.**

Biz böyle düşünürken bir zamanlar Sayın Başbakan Diyarbakır'da konuşuyor: "şimdi de TRT 2 de günde 12 saat Kürtçe yayın yapılacak..."

Bu bir müjde mi Allah aşkına?

Bırakın Kürtleri, bu bizim gibi Kürt olmayanları bile daha çok sinir etmekte, daha da fkelendirmektedir. "Aman ne ltuf!" diye alaya sebep olmaktadır.

"şimdi de..." dediği, daha önce TRT 2 GAP ta sabahın krnde yapılan yayınlardı herhalde. O saatte hangi Kürt seyrediyor o yayınları? Ya da hangi Türk? Ne yapıyorsunuz siz Allah aşkına? Böyle yapacaksanız hiç yapmayın. Çünkü

hazır bir çareyi de siz katlediyorsunuz böylece. Cılkını çıkararak işe yaramaz hale getiriyorsunuz bir tedbiri, bir iyileştirmeyi...

Bu yayınları AB istediği için koydunuz, bir kere bu başlı başına bir ayıp. Halkın için değil, batı istediği için bir hakkı tanımak ve vermek durumunda kalmak utanç verici bir şey! Ne kadar gönülsüz olduğunuzun göstergesi de onu da sabahın körüne koymanızdır. Kürtlerin isteği için değil, vatandaşın hakkı ve ihtiyacı olduğu için değil, batının dayatması zoruyla yaptığınız ne kadar da belli. Ayıp değil mi?

Şimdi birileri kalkar ve şöyle söyleyebilir: “AK Parti İktidarı ve Başbakan Recep Tayip Bey Kürt sorununu kökünden halletmek ister. Ama ne yapsın ki, Ankara mani oluyor. Şimdilik bununla yetinelim. Onlara da haksızlık yapmayalım.”

Tamam, biz de bu ülkede yaşıyoruz. Şartları, reel politikayı, Anayasal düzende hükümete verilen % 20’lik iktidar alanını az çok biz de biliyoruz. Ama bu bir haksızlıksa, ben bunun kaldırılmasını hükümetten başka kimden isteyebilirim ki? Ondan başka kimden hesap sorabilirim ki? Kim benim derdimi dinler ondan başka? Beni de anlayın lütfen.

Kaldı ki bana “oy” diye geldiği sürece, ben de ondan haklarımı isteyeceğim elbette.

Neyse, şimdi de TRT de 12 saat yayın yapılacakmış. Neden sadece TRT 2 de ve neden yalnızca 12 saat?



Hâlâ anlamadılar gitti, bırakın yahu, kim hangi dilde yayın isterse yapsın, ne zararı var ki bunun size, bize? Zaten herkesin evinde uydu antenleri var ve yüzlerce, binlerce kanaldan yayın izliyorlar canları isterse. Ne yapabiliyorsunuz ki? Binlerce defa yazıldı, çizildi, hadi bir kere de biz bir daha yazalım, evet, Kürtçe yayın yapma yasağının kendimize zarardan başka ne yararı var?

Evet, zararı var bize, yararı yok. Çünkü nasıl olsa uydudan izlenen bir sürü Kürtçe yayın var. Hiç olmazsa ülke içinden yayınlananları RÜTÜK ile denetleme imkanınız var, elinizle bu imkanı yok ediyorsunuz. Peki ama neden?

Bırakın, kolaysa, yürütebileceklerse, her dilden yayın yapılsın. Lazca, Çeçence, Çerkesce, Arapça, Farsça, İbranice... yayın yapılmış, bana ne? Yeter ki zararlı olmasın. Bu arada Kürtçe yayın da yapılsın, ne çıkar bundan?

Devlet izler, müdahale hoşumuza gitmez ama gerekirse yönlendirir, zararı olanları engeller, hatta kendi politikalarını yurt içine ve dışına daha rahat duyurur, reklamını yapar, vs. vs...

Bir inatlaşmadır gidiyor. Aslına bakarsanız bir tv.yi yaşatmak o kadar kolay da değil. Belki de bugün izin verildiğinde açılacak olanların birçoğu tekrar kapatır. Kapanmasın isterse canım, bize ne zararı var?

“Ben Kürtçe bilmiyorum, bu beni rahatsız eder” diyorsan, soralım: Bir sürü Avrupa kanalı var, rahatsız ediyor mu? Onları izliyor muyuz?

Ediyorsa bile, elden ne gelir? Kürtçeyi bilmiyorsak, onu da izlemeyiz olur biter. Ama varsa izleyen, varsın devam etsin, sana ne, bana ne? Yeter ki yanlış yapmasın.

Yaparsa da devlet orda, yasalar orda, mahkemeler orda, RÜTÜK orda değil mi? Verirler gereken cezasını. Sanki Türkçe kanallar içinde suç işleyen, zararlı yayın yapan yok mu? Bir sürü! Onlara ne yapıyorsan, bunlara da aynısını yaparsın yani. Bunun için kavga ettirir mi aklı başında olan?

İnsan ve haklar açısından bakalım konuya lütfen. Karşıdan ırkçı bakışı istemezken, kendimiz yaparsak olur mu? Kendin için istediğini kardeşin için de istemeli değil misin? Kendin yaptığını başkasına nasıl yasaklarsın? Kendin yapmadığını başkasından nasıl isteyebilirsin? Adalet diye, denklik diye, insaf diye bir şey var. Hepsinden öte, “erdem” diye bir şey var.

Lütfen erdemli olalım, birbirimize değer verelim, itip kakmayalım, en tabii hakkını verirken, sadaka verir gibi bir tavra girmeyelim. Minnet etmeyelim, başa kakmayalım. Hele hele haklar konusunda hiç inatlaşmayalım.

Bazıları, “şimdi bu hakları verirsek, PKK karşısında pes etmiş oluruz” diyorlar. Ne alaka? Eğer insanlara haklarını vermezseniz, şunun veya bunun eliyle pes etmeniz mukadderdir. Kaldı ki böylesine bir tarih ve kültüre miras bir halk ve devletin, mızıkçı çocuklar gibi hareket etmeye hakkı yoktur. Hem bu itirazda, içten içe anadil hakkına saygı da var. Öyleyse gereğini yapalım lütfen. İncitmeyelim ki incinmeyelim. İğneyi kendimize, çuvaldızı başkasına batıralım.

Bir zamanlar Bulgaristan oradaki Türk vatandaşlarına anadil hakkında rahatsızlık verince, burada nasıl bangır bangır bağıırıyorduk? Peki kendi ülkemizdekilerin en tabii insan haklarını neden görmezlikten geliyor ve gasp ediyoruz? Kavga durup dururken çıkmıyor herhalde. Öyle bile olsa, akıllı adamlar kavga büyümeden hallederler. Ama işler akılsız adamlara kalmışsa, vay insanlığın başına...

“Efendim, bizi bölüp parçalamak isteyen dış güçler” edebiyatına da gerek yok. Biz, aynı dine ve aynı değerlere inandıkça, dış güçler bir halt edemez. Ama bizi çimento gibi yapıştıran değerlere düşman olursak, dış güçlere gerek kalmaz ki zaten...

Biz kendimize bakalım ve sadece dil de değil, herkese bütün haklarını seve seve verelim. O zaman kimse zarar veremez bize...

### **TRT Şeş Hayırlı Olsun**

Biz bunları konuşurken Başbakan ya sesimizi duydu ve hak verdi, ya da aynı düşünceleri kendileri de zaten besliyordu ki sevindirici haber geliverdi: TRT 6 Kürtçe tam gün yayınlarına başladı.

Hatta çok yakında Arapça, farça ve Ermenice yayınlar da geliyor müjdesiyle beraber geldi bu haber. İşte bu!

Evet, bunlar büyük işler. Türkiye nihayet büyük düşünmeye ve büyük devlet gibi hareket etmeye başladı. Küçük korkularımızın elimizi ayağımızı nasıl bağladığını gördü çok şükür.

Biz bir imparatorluk bakiyesiyiz. İstesek de istemesek de “ulus devlet” olamayız. Olamadık da zaten. Türkiye, Osmanlı memalikinde yaşayan bütün Müslümanlara bağrını açmak mecburiyetindedir. Bu güne kadar açtı da zaten. Ya onları buldukları yerde koruyacaksınız, ya da bağrınızı açacaksınız. Başka çaresi mi var? Balkanlardan, Kafkaslardan, Iraktan az mı göç aldık?

“Muhacirlere” “Ensar” olmak elbette faziletlidir. Kaldı ki bu bir ülkeye sadece yük değil, çok çeşitli güç ve imkan da getirir, eğer kullanmasını bilirse.

Rusya nasıl dağılan çevresini Putin ile derleyip toplamaya başlamışsa, Recep Tayyip Erdoğan ve AK Parti hükümetleri de Türkiye’yi derleyip toplamaya ve çevre ülkeleri de muhabbetle sarıp sarmalamaya, sevginin altın halkalarıyla kendisine bağlamaya muvaffak oluyor. Hem içte hem de dışta barış, güven, huzur, istikrar, dayanışma ve yardımlaşma, hem bize, hem de çevremize büyük kazançlar ve mutluluklar sağlayacaktır inşallah. “Komşularla sıfır sorunlu dış politika” iyi bir slogandır. Bu hükümetin belki de en başarılı yanı burasıdır.

Çok değil daha birkaç yıllar önce etrafımız düşmanlarla çevrili yalnız, kızgın ve kırgın bir ülkeydik. Kendi içimizde kavgalı olduğumuz kadar, dışımızla da kavgalıydık. Bunun en büyük sebebi psikolojikti. Bizim kendimize güvenimiz yoktu. Çünkü kimliğimizi kaybetmiştik.

Recep Tayyip Erdoğan’ın ve hükümetinin başarısı işte buradadır. Elindeki “dokunduğu her şeyi onaran sihirli

deynek”, kimliğimiz ve kişiliğimizdir. Şimdi büyük değişime sebep olan da bundan başkası değildir.

Biz Osmanlı bakiyesi büyük bir millet ve devletiz. Halkımızın % 99 u müslümandır. Aramızdaki gayr-ı Müslimlerle bir sorunumuz yoktur. İslam, “inananlar kardeştir” derken, aynı zamanda “dinde zorlama yoktur” da diyen ve dinlere baskıyı yasaklayan bir dindir.

İşte bu kimliğimizle kendimize bir güven geldi. Devlet giderek kendi halkından korkmanın gereksizliğini, tek tipleştirmenin yersizliğini görecektir inşallah. Türk, Kürt, Çerkez, Çeçen, Laz, Gürcü, Boşnak, Rum, Ermeni vs. ırklarıyla hepimizin büyük bir milleti oluşturduğunu, asla birbirimize tehlike olmadan yaşayabileceğimizi, hakların eşit olarak verilmesi ve vazifelerin hakkaniyetle düzenlenmesinin, hukukun üstünlüğünün herkes için geçerli olmasının yeteceğini görecektir.

Kürtçe TV. Hayırlı olsun. Devlet bir adım daha atsın aslında. İsteyen siviller Arapça da açsın, Farsça da açsın. Beğenen izlesin, beğenmeyen izlemesin. Yeter ki parasını benden almasın, bir de yasalara uysun da zararlı yayın yapmasın. Tavsiye etmeyiz isterse yapsın. O zaman devletin adil pençesini ensesinde hissetsin. Ülkede suçları büsbütün yok etmek elbette istenir, ideali budur, ama adı üstünde “idealler” her aman “gerçekler” olamıyor maalesef. Kanunlar ve mahkemeler bunun için vardır değil mi?

O yazımızın sonunda şöyle demiştik: “Efendim, bizi bölüp parçalamak isteyen dış güçler...” edebiyatına da gerek yok. Biz, aynı din, aynı değerlere inandıkça, dış güçler bir

halt edemez. Ama bizi çimento gibi yapıştıran değerlere düşman olursak, dış güçlere gerek kalmaz ki zaten...”

Evet, gerek kalmaz, çünkü biz birbirimizi yer bitiririz. En kötü şey, dahilde yaşanan bu yersiz ihtilaflar, iç çekişmeler ve kavgalardır. Bunu önleyen ise dinimizin, kültür ve medeniyetimizin sunduğu ortak değerlerimizdir. Bunları iyi öğrenmeli, yaşamalı ve yaşatmalıyız.

TRT 6 bu uğurda atılan bir adım olur inşallah. İyi niyet önemlidir. Dinimize ve medeniyetimize katkı sağlarsa hayırlara vesile olur. Sebep olanlar da yapan gibi yararlanırlar bundan.

### **Değişen Yer İsimleri**

Bilindiği gibi Kürtlerin bir isteği de, “1923 yılı ölçü alınarak değiştirilen yer isimleri tekrar iade edilsin.”

Anlamadığım bir şey var; yer isimleri neden değiştirilir? İnsanlar gibi mekanlara da isimler verilir. Maksat tanımak, birbirinden ayırmak ve karıştırmamaktır değil mi?

Bu isimleri kim verir?

Herhalde o yerlerde yaşayanlar. Doğrusu da budur. Bu hak onların olmalı. Dağdan gelip bağdakini kovmak her yerde ayıplanır yani. Bunun başka faydaları da var.

Mesela tarih faydalı bir ilimdir. İyi anlaşılması için de, tıpkı coğrafya gibi harita üzerinde çalışılmalıdır. Haritada yerini görerek çalışmak, coğrafya şartlarını, mesafeyi, zorluk

ve kolaylıkları ve daha birçok şeyleri anlamamızı kolaylaştırır.

Şimdi Anadolu'nun tarihini okuyan bir adamın halini düşününüz, ne kadar şaşıracaktır kim bilir! Hadi bizden önceki devirleri bir yana atalım, hiç olmazsa biz buralara geldikten sonra atalarımızın koyduğu isimleri korumamız gerekir. Bu aynı zamanda bir hatıradır, milletin hafızasıdır, mutluluğudur, kültürüdür. Bunları değiştirmek, hafızamızı silmek, hatıramızı unutmak, mutluluğumuzu kaybetmek değil midir? Neden yaparız bunu?

Kimi işgüzar ırkçı kafalar, bazı yer isimlerini “Türkçe değildir” diyerek değiştirmişler. Neden? Onlara sorarsan, ipe un sererler. “Efendim ecnebiler bu topraklarda hak iddia ederler.”

Ederlerse bu isim değişikliği bunu önler mi? Sen kafanı kuma gömersen, avcı seni görmez mi? Onların elinde harita yok mu? Kütüphanelerdekini ve arşivlerdekini de yırtacak veya yakacak mısınız?

“Efendim telaffuzu zor.”

Sana ne? Yer sahiplerinin bir şikayeti yok! Kaldı ki hiç de öyle değil. Halka “Gürpınar” demekten “Nurşin” demek daha kolaydır.

Diğer bahaneler de aynı beynamaz özrü. İşin doğrusu, ırkçı kafanın mantıksız marifeti...

Bu ülkede yer simleri 1923 yılına kadar asırlarca kullanıldı ve hiçbir tehlikesi olmadı. Özellikle de 60 ihtilalinden sonra yaygınlaştı bunlar. Yapanlara bakınız, üç beş tarih ve kültürünü bilmezlerin eseridir bunlar. Bizim köyün adını da değiştirmişlerdi, biz uğraştık didindik, eski adını tekrar kazandık. Bunu burada “Hartlap” başlığı ile yazmıştım. Güncelliği nedeniyle tekrar koymayı da düşünüyorum.

Evet, biz yeni ismi attık ve gerçek köy adımızı tekrar kazandık ve bir sürü faydasını da gördük. Varsın doğunun ve batının mekan isimleri değiştirilmiş insanları da kazansın, kime ne zararı var?

Dedik ya, tarihte bir olay olmuş, arıyorsunuz, yerini bulamıyorsunuz. Niye? Darbeciler adını değiştirmiş diye.

Devlet Bahçeli “İstanbul’un adını kostantinapolis mi yapalım?” diyor. Pes doğrusu, bu kadar da lafı hedefinden saptırmak olmaz ki. Milleti ahmak mı sanıyor? 1923 yılında İstanbul’un adı kostantinapolis mi idi? Elinsaf!..

### **Hartlap Elmacık Hartlap**

“Belki birçoğunuz “bu da nedir?” diyeceksiniz.

Haklısınız elbette. Hemen söyleyeyim, “Hartlap”, bizim köyde bol bulunan bir ağaç türüdür. Bodur sayılan, kök ve dalları kırmızı, yaprağı her mevsim canlı bir açık yeşil, hani büyük şehirlerde olsa parkların gözdesi, hatta saksılara girecek, salonları süsleyecek kadar güzel bir ağaç. Ama bizim köylü olunca, benim gibi gariban kalmış...



“İyi de kardeşim, bize ne bundan?” dediğinizi duyar gibiyim.

Belki yine haklısınızdır. Ama bizi bir yerde ilgilendiriyor. Çünkü bu “Hartlap” aynı zamanda bizim köyün de adıdır.

Hemen aceleyle “fesüphanellah!” demeyin. Hartlap “evliya yatağıdır” aynı zamanda. Önemli bir köydür. Hatta köy değil, sanki bir eyalet...

“Peki ama bütün bunları niye anlatıyorsunuz?” diyeceksiniz, öyleyse konuya girelim: bizim bir eyalet kadar geniş – aman takılıp kalmayın, federasyon filan istemiyoruz – ve tanınan bu mübarek köyün adını 60 ihtilalinde “Elmacık” diye değiştirmiş devlet.

Değiştirmiş ama hiç de iyi etmemiş. Bir kere “Elmalar” diye bir köy daha var Kahramanmaraş’ın doğusunda. Biz ise batısındayız. Bizim mektuplar, resmi evraklar oraya, oranın ki bize gelir çoğu zaman. Ayıkla pirincin taşını!..

Sadece mektup falan olsa, bazen memurlar da yanlış giderler. Başka vilayetlerden, kazalardan zavallı öğretmen veya ebenin tayini Hartlab’a, pardon yeni adıyla “Elmacık” a çıkmıştır, garibana “Elmalar” köyünün yolu tarif edilir. Binbir zahmetle gider oraya o kadar yüküyle. Sonra sor soruştur, hadi yallah tekrar “Elmacık” a...

Dışarılarda çok gezer bizim köylüler. Ya sakalık, ya pamuk toplama, ya çerçicilik, ya kaçakçılık, ya bıçakçılık, ya taşımacılık filan...

Gittiği yerde sorarlar köylüme:

- Nerelisin hemşerim?

- Elmacık'lıyım.

- Orası neresi yahu?

- Hartlap.

- Babam şunu doğru dürüst desene?

Hartlap'lılar usanır bundan. "Olmaz böyle şey" derler. Dayatırlar dilekçeyi devlete. Aman o iş de ne zormuş, ta Meclisten değişecekmiş. Bereket Ali Doğan diye milletvekilleri de vardır Hartlap'lıların. Bizimkiler Maraş'tan, o da Ankara'dan bu işi hallederler de yeniden "Hartlap" adını alır köyümüz çok şükür. Yazsan bir roman olur.

Şimdi hiç bir sorun yok hamdolsun.

Bu bela sadece bizim köyün başına gelmemiş, bu ülkenin doğusunda ve batısında bir çok yerin de adı değiştirilmiş maalesef. Tarihte de bazı meşhur yerlerin isimleri değiştirilmiş, anlamakta ve haritada arayıp bulmakta zorlanıyoruz. Efendim, İmam Gazal'i "Tus"da doğmuş. Nerde bu Tus? Ara ki bulasın, haritada yok.

Neden?

Çünkü adı "Meşhet" olmuş...

Bizim Maraş etrafında kadim uygarlıklar oluşmuş tarih içinde. Mesela tarihinde “Hades”, “Göynük” falan meşhur. Ama Maraşlı bile bilmez bu yerleri.

Neden?

Hepsinin adı başkadır şimdi. İyi mi?

Evet, anladınız lafı nereye getireceğimi değil mi? Hemen getirelim öyleyse.

Şimdi “Kürt Sorunu”nu dile getiren kardeşlerimiz, “değiştirilmiş köy ve kasabalarımızın eski isimleri tekrar verilsin” diyorlar. Yani bizim zor bela kendi köyümüz için yaptığımızı onlar da istiyorlar. Ama şimdi “bizim köylüler”, “olmaaaz” diye karşı çıkıyorlar, iyi mi?

Yahu sana ne zararı var bunun? “Var” diyor ve ortaya bir sürü bilimsel, filimsel gerekçeler döküyorlar... Aslı yok, astarı yok!

Yararına gelince, ortada bir tarih var, kültür ve medeniyet var, şöhret var, aidiyet var, hatıra var, zevk-i tahattur var...

“Dert nedir?” diyoruz, baklayı ağızdan çıkarıyorlar: “Bu adların hepsi Kürtçe veya Ermenice.”

Olsun Kürtçe veya Ermenice, ne zararı var? Senin ataların bin sene bunu kullanmış bir zarar görmemiş de sen mi göreceksin?

“Onlar atalarımız zamanındaki Kürt değil”

Peki, sen o Türk müsün?

“Bunlara her istediklerini verirsen, yarın toprak da isterler.”

Bölünme, parçalanma korkusu yani...

I. Dünya savaşı sonrasında ağızımız yanmış bir kere, “Bu vatan bir kere daha bölünür mü acaba?” diyerek korkuyoruz.

Sevgili dostlar, vatan bunlardan bölünmez. Vatan adaletsizlikten, eşitsizlikten, hukuksuzluktan, haktan ve halktan, tarih ve medeniyetten kopukluktan bölünür.

Vatana en büyük tehlike, Akif’in “hakiki düşman” dediği cehaletten gelir:

*“Ey hasm-ı hakiki, seni öldürmeli evvel,  
Sensin bize düşmanları üstün çıkaran el.”*

Gelin ey dostlar, büyük düşünelim, atalarımıza layık olalım, yok yere birbirimize düşüp de düşmanlarımızın ekmeğine yağ sürmeyelim, kıs kıs güldükleri maskaraları olmayalım.

Hartlap’ın “evliya yatağı” olması mevzusuna gelince, konuyla doğrudan ilgili olmadığından şimdi onu da burada anlatırsam yazı uzar. Editörüm üzülebilir. En iyisi eğer merak ediyorsanız karşılaştığınız ilk Hartlap’lıya sorunuz lütfen.

## **Kürt Bölgelerine Vize Kolaylığı**

Kürtlerin bir isteği de “Kuzey Irak’a vize kolaylığı getirilsin” idi. Biz bunu “Bütün Kürt Bölgelerine vize kolaylığı sağlanması veya vizenin toptan kaldırılması” diye sunsan ne olur ki?

Bu sadece Kürtlerin bir isteği değil, hepimizin isteğidir. Kaldı ki yüzyıl önce bu insanlar aynı devletin toprakları içinde beraberce yaşıyorlardı. Barbar Batılıların işgali ile bu topraklar bölünüp parçalandı ve araya sınırlar kondu. Sonra da geçişler pasaporta bağlandı. Bir asır önce bu insanlar bütün bölge devletlerini pasaportsuz ve vizesiz gezip dolaşıyorlar, istedikleri yerde ilim okuyor, diledikleri gibi ticaret yapıyorlardı. Yani böyle bir hayata zaten alışık idiler ve tekrar öyle olmasından daha tabii ne olabilir?

Evet, Kürtlerin taleplerden birisi de “Kuzey Irak’a vize kolaylığı getirilsin”dir. İyi ama neden sadece Kuzey Irak’a? Devletin elinden geliyorsa sadece Kuzey Irak’a değil, bütün dünyaya vizeyi kaldırsın, daha iyi değil mi? Avrupalılar pasaportsuz kendi aralarında ülke ülke cirit atıyorlar, biz bırakın vizeyi, daha mayınları temizleyemedik. Bu bizi utandırmalı değil mi?

Neyse ki Ak Parti Hükümeti bütün ülkelerle sorunsuz yaşamayı ilke edinmiştir ve uzak yakın bütün ülkelerden vizeyi kaldırmak için çabalamaktadır. Birçoğunda da akla hayale gelemeyecek kadar başarılı olmuştur. Öylesine ki bu istek de dünden karşılanmıştır. Şu anda Suriye ve İran ile vizesiz gidiş gelişler başlamıştır. Irak iç istikrarına kavuşsun, orada da olmamasına bir sebep yoktur.

## Ümmet Birliği Ve Vize Sorunu

Çok üzüldüğüm bir şey var, İslam'ın bir güzelliğini biz terk etmişiz, fakat ecnebiler bizden görmüş ve almış kullanıyor ve faydalanıyorlar. Sonra biz de onları örnek göstermek zorunda kalıyoruz. Bu ne kadar acı ve ayıp bir şeydir değil mi?

İşte AB de öyle bir şey! Avrupalılar iki dünya savaşında birbirlerini yediler. Sonra da birleşmenin faydasını gördüler ve birleşmek istediler.

Aralarından bazıları savaşlarda ölenleri göstererek “nasıl olur?” dediler. Akli yetenler de “Bal gibi olur. Zamanında siyasiler yanlış bir karar vermiş ve zarara yol açmışlar. Biz bu zararı ilânihâye sürdürmek zorunda mıyız? Zararın neresinden dönülürse kardır” dediler ve başardılar. Şimdi birbirlerine pasaportsuz girip çıkıyor, serbest ticaret yapıyor, nerede iş bulurlarsa çalışıyor, gezip tozuyorlar.

Bunu zamanında ceddimiz de yapmıştı. Bir zamanlar âlimler, tüccarlar, seyyahlar İslam dünyasını baştan sona pasaportsuz, vizesiz, dövizsiz dolaşırlardı. Şimdi param parça olduk ırkçılık hastalığı ile...

Ama “Aklımızı başımıza alalım, birleşelim” dedikçe birileri kalkıyor, “Araplar bizi arkadan vurdu. Onlarla nasıl birleşiriz? Asla birleşemeyiz” diyorlar. Bunun cevabı yukarıda kimi Avrupalılarca verilmiştir. Gayr-ı Müslimi örnek vermek ne kadar acı değil mi?

Bizi zayıflatmak ve sömürmek isteyen emperyalistler, daha da bölüp parçalamak istiyorlar. Bunun için yıllardır terör örgütlerini beslediler. Ülkemizi de bölmek istediler. Türk Kürt çatışması için çalıştılar. İçerden kimi gafiller de bunu destekledi, kimileri de yangına körükle gitti. Yazık, çok yazık. Bunlar için kavga etmek akla zarar.

### **Federasyon Özerklik Ve Korkularımız**

Biz federasyon ve özerklik gibi kavramlardan korkuyoruz. Çünkü bölünmekten korkuyoruz. Osmanlı devletinin yıkılıp üstünde altmıştan fazla devlet kurulunca ve bunca acılar yaşayınca, geçmişte yaşadığımız bu yönetim şeklini unuttuk ve yeniden bölünme mi diyerek endişe ve korkulara kapıldık. Oysa bizim tarihimizde benzer yapılanmalar vardır ve ayrıca bu bazen bir zorunluluktur. Aslında “adem-i merkezîyetçilik” İslam devletinin de bir özelliği ve rahatlığıdır.

Bu korkuları gidermek için size bir soru sorayım. Biz bugün Kıbrıs ile birleşme veya federasyon kararı alsak ne dersiniz? İç işlerimizde özerk, ama dışa karşı bir devlet olsak, istemez miyiz?

Ya da şöyle soralım; bunca felaketlerden sonra Suriye ve Irak bize gelseler ve “biz Türkiye ile bir federasyona gitmek istiyoruz. Devletlerimizi birleştirelim, bir daha haçlılar bize saldırmaya cesaret edemesinler.” deseler ne dersiniz?

Herhalde bu birleşmelere sevinirsiniz. Üstelik dünyada hala bunun örnekleri var. Mesela Amerika Birleşik Devletleri'nin 51 eyaleti var. Meksika 31, Arjantin 23,

Venezuela 23, Brezilya 26, Almanya 16 eyalete sahip. İsviçre 26 kanyona ayrılmış . Verdiğimiz kaynaktan başka örneklere de bakabilirsiniz.

Bakın bunu başaranlar, faydasını yaşıyorlar. Oysa bunu en iyi biz uyguladık geçmişte. Biz neden birleşmeden korkalım ki? Asıl korkulması gereken ayrılıklardır.

Bu federasyonun yasal çerçevesi nasıl olmalıdır? Kimse bizi zorlayamaz, nasıl istiyorsak, nasıl yararlı görüyorsak öyle yaparız ve bunu bir anlaşma, sözleşme, kanun ile bağlayıcı kılarız. Ayrıntılar önemli değil.

Dünyada örneklerine baktığımızda şunu görürüz:

“Federasyon veya federal devlet, coğrafi yapılarına göre oluşmuş birden fazla devletin kendi istekleriyle bir araya gelerek dışarıya karşı tek bir siyasal güç olarak görülmeleri ve bu amaçla kurdukları örgütün, kendisini oluşturan devletlerin üzerinde olması; iç işlerinde ise, yine aralarındaki anlaşmaya göre geniş veya dar ölçüde özerk olmaları ile oluşan topluluk.

Federal devlet; bu anlamda iç yapıları itibarıyla özerk olan devletlerin (federe devlet) oluşturduğu siyasi bir birliktir. Federe devletlerin her biri kendi ülkesine, anayasasına sahip iken diğer devletlerle olan ilişkilerin düzenlenmesinde yetki federal devlete aittir. Bununla birlikte federe devletlerin içinde kendi yasama, yürütme ve yargı organları da vardır. Fakat yasalar üst devlet (federal devlet) kimliğine ait anayasaya aykırı olmama koşulu taşır.”



Şimdi bütün dünyanın bildiği bir mesele bizim için bir korku sebebi oluyor. Boşuna değil elbette. Öncelikle yaşadığımız yakın tarih travmasından, sonra da bu isteklerin bölücü terör örgütlerinin bir isteği olarak dayatılmasından. Hele de arkalarında düşman devletlerin desteği varsa.

Haliyle bu istekler “bir kerre daha vatanın bölünmesine yol açar mı?” endişe ve korku duvarına tosluyor. Boşa dememişler sütten ağzı yanan yağurdu üfleyerek yer diye!

### **Yerel Yönetim ve Özerklik**

Şimdi bu korkular üstüne Kürtlerin bir talebi geliyor: **“Yerel yönetimleri” bölgeye bırakılmasıdır”**. **Bundan sonra bir de “özerklik” kelimesini ortaya attılar.**

Bunun içeriğinde ne var? Eğer AB kriterlerindeki özerklik ise sorun yok.

Neden yok?

Çünkü bunun bir kısmına AB'ye girmek için çabalayan hükümet zaten imza attı. Ötesine de çekincelerle beraber müzakere yapıyor. Kaldı ki bu hükümet “yerinden yönetim” için bir yasa da çıkarmıştı. Ne yazık ki Cumhurbaşkanı A. Necdet Sezer tarafından veto edilmişti. Yoksa bu mesele de çoktan biterdi. Çünkü Ak Parti ve CHP bu konuda benzer şeyler söylüyorlar. CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun tartışma yaratan "Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na konulan çekinceleri kaldıracağız" vaadinin bir benzerinin Ak Partinin Seçim Beyannamesi'nde de var olması ilginçtir.

Ak Parti'nin Seçim Beyannamesi'nin "İleri Demokrasi" başlığı altında *"Mahalli müşterek nitelikli hizmetleri sunma konusunda Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartındaki esaslara uygun olarak mahalli idareler tam yetkili hale getirilecektir"* vaadine yer veriliyor.

Ak Parti'nin "Parti Program"ının "Kamu Yönetimi" başlığının "Yerel Yönetimler" alt başlığında Türkiye'de mahalli idareler alanında asıl sorunun Türkiye'de demokrasinin derinlikten yoksun oluşu olduğu belirtilerek *"(Partimiz bu doğrultuda) Avrupa yerel yönetimler özerklik şartına uygun olarak, anayasal sistemimize yerel yönetim hakkının dahil edilmesini sağlayacaktır. Yerel yönetimlerin yargı yoluna gidebilme hakkı dahil, ilgili tüm düzenlemeleri gerçekleştirecektir"* ifadeleri yer alıyor.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 16 Nisan'da açıkladığı AKP Seçim Beyannamesi'nde de Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik şartına atıfta bulunuluyor. Seçim Beyannamesi'nin "İleri Demokrasi" başlığının "Vatandaş ve Sonuç Odaklı Yönetim" alt başlığında *"Mahalli müşterek nitelikli hizmetleri sunma konusunda Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartındaki esaslara uygun olarak mahalli idareler tam yetkili hale getirilecektir"* vaadine yer veriliyor.

Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na konulan çekincelerin kaldırılacağı vaadi ilk olarak CHP'nin Seçim Bildirgesi'nde yer almıştı. Kılıçdaroğlu, 22 Nisan'da CHP Genel Merkezi'nde yapılan toplantıda Avrupa Konseyi'nin yerel yönetimler şartındaki çekinceleri de

kaldıracaklarını belirtmiş, yerel yönetimleri güçlendireceklerini ve güçlü gelir kaynaklarına sahip olmalarını sağlayacaklarını ifade etmişti.

Kılıçdaroğlu, Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na konulan çekinceleri kaldıracaklarını 19 Mayıs'ta yapılan Tunceli mitinginde de tekrarlamış, "Yerel yönetimler özerklik şartını kabul ettik, bazı maddelerine çekince koydular. Yerel yönetimler özerk olsun, özel yasa çıkaralım bütün belediyelerin gelirleri olsun ve başkanlar hizmet etsin. Buna da yanaşmadılar. Çünkü bunlar demokrat ve özgürlükçü değil" demişti.<sup>1</sup>

Bu ülkede acayip bir siyaset gidişatı var. Partiler, anlaştıkları konularda da vatandaş önünde kavga edebiliyorlar. Ama daha sonra Mecliste aynı kavga konusunda tekrar birleşerek yasa çıkarabiliyorlar. Biz de insanları yok yere birbirine darıltan bu anlayışı kınıyoruz.

Bu konuda "Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı Ve Türkiye'de Belediyeler" isimli bilimsel bir makaleye baktım.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> <http://siyaset.milliyet.com.tr/-yerel-yonetimlere-ozerklik-vaadi-ak-parti-de-de-var/siyaset/siyasetdetay/27.05.2011/1395375/default.htm>

<sup>2</sup> Yazanlar, Hüsamettin İNAÇ, Yrd.Doç.Dr., Dumlupınar Üniversitesi ĐDBF Kamu Yönetimi; Feyzullah ÜNAL, Arş. Grv. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü .  
[https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:0Iq8ai8twXwJ:sbe.dpu.edu.tr/17/1-24.pdf+Yerel+Y%C3%B6netim+ve+%C3%96zerklik&hl=tr&gl=tr&pid=bl&srcid=ADGEESjeUmZjhcwL7RaxZ1HYTYq9-\\_IpH2D8TM7bOpUCbqwRz9NgyPsL2efNh8HIPWmCxb1jSKVui-RZDDo5ReEmR-8C4qHmdJMH0u6rwyvoidlMiLx2-](https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:0Iq8ai8twXwJ:sbe.dpu.edu.tr/17/1-24.pdf+Yerel+Y%C3%B6netim+ve+%C3%96zerklik&hl=tr&gl=tr&pid=bl&srcid=ADGEESjeUmZjhcwL7RaxZ1HYTYq9-_IpH2D8TM7bOpUCbqwRz9NgyPsL2efNh8HIPWmCxb1jSKVui-RZDDo5ReEmR-8C4qHmdJMH0u6rwyvoidlMiLx2-)

Bende bıraktığı sonuç, “bu kavga niye?” dedirten bir hayret ifadesidir. İşte size “Özet” bölümünden birkaç satır:

“Yerel yönetimler, tarihi süreç içerisinde sanayileşmiş batılı ülkeler tarafından sürekli olarak geliştirilmesi ve özerk kılınması gereken halka en yakın kuruluşlar olarak görülmüşlerdir. Bunun en önemli göstergelerinden birisi de Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı olarak gösterilebilir. Türkiye'nin bazı maddelerine çekince koyarak imzalamış olduğu bu sözleşme, batılı anlamda köklü bir yerel yönetim geleneğinden yoksun olan ülkemizin yerel yönetimlerini hangi doğrultuda bir gelişime tabi tutması gerektiği konusunda rehber teşkil etmektedir. Türk yerel yönetimleri içerisinde önemli bir yer işgal eden belediyelerin yapısal ve işlevsel olarak Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na uygunluğu ve alınması gereken tedbirlerin ortaya konulması büyük önem taşımaktadır. Bu makalede, Türkiye'de yerel yönetimlerle ilgili son dönemde yapılan yasal değişikliklerde dikkate alınarak belediyeler açısından Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın uygulanma düzeyi ve yapılması gerekenler irdelenmeye çalışılmıştır.”

Bu çalışmanın sonucu da ilginçtir: “Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın Türkiye tarafından bazı maddelerine çekince konularak da olsa imzalanarak onaylanması, Türkiye'de yerel demokrasi açısından umut verici bir gelişmedir. Batıda olduğu gibi köklü bir yerel yönetim geleneğinden yoksun bulunan ülkemiz, bu geleneğin oluşmasında mevcut sorunları ortadan kaldırması

---

EvZOiA8oV5kgnNop58AVkDd&sig=AHIEtbRVqpHau3AgKZGzZg3-VswXgCuGtg&pli=1 (15.10.2011)

gerektiği gibi, demokratik ÷lkelerin üzerinde uzlaştığı evrensel değerleri de benimsemesi gerekmektedir. Yerel yönetimleri daha özerk bir yapıya kavuşturmayı amaçlayan Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı, yerel demokrasileri gelişmekte olan bizim gibi ÷lkelerde daha büyük bir önem arz etmektedir.

Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın ortaya koyduğu ilkelere uygunluk açısından ÷lkemizde yerel yönetimlerin özerk bir yapıya kavuşturulması, onların idari ve mali özerkliklerini sağlayacak bir yapılanmaya gidilmesini gerektirmektedir. Belediyeler, Belediye Kanunu'na göre idarî ve malî özerkliğe sahip kamu tüzel kişisidirler. Ancak, Kanunda yer alan bu düzenlemenin uygulamada da koşulsuz hayata geçirilmesi gerekir. Ülkemizde yerel yönetimlerin işlevsel anlamda en önemli birimi olan Belediyelerin, Şart'ta belirlenen ilkelere uygunluğu, bu birimlere kendi örgüt yapılarını serbestçe oluşturma, kendi alanlarında tek başına karar verme ve sorumluluklarını yerine getirebilecek mali kaynakları oluşturabilme imkanı ile mümkün gör÷lmektedir.

Belediyelerimiz, ağır bir vesayet denetimi altında iken yapılan son yasal değişiklikler ile vesayet denetimi büyük ölçüde kaldırılmış bulunmaktadır. Yerel özerkliğin gelişmesine engel olan bu ağır vesayet denetiminin yasal düzenlemelerle hafifletilmesi ve vesayet denetiminin amacına uygun hale getirilmesi belediyelerimiz açısından son derece önemli bir gelişme olmuştur. Mali açıdan ise, belediyelerimiz yürütmekte oldukları hizmetleri karşılayacak gelirlere sahip bulunmamaktadır. Merkezi idare, kaynakların

bölüşümünde kendi lehine olan ağırlığını halen korumaktadır. Belediyelerimizin görevleri, yürütmek zorunda oldukları hizmetleri, sürekli bir şekilde artarken, bunları karşılayacak gelirleri aynı oranda artmamaktadır. Belediyeler hizmet maliyetlerini karşılamak için vergi koyma, gelir kaynakları oluşturma yetkisine sahip bulunmamaktadır. Yapılacak yeni yasal değişiklikler ile belediyelerin kendi gelirlerini oluşturma imkanlarına bir an önce kavuşturulmaları gerekmektedir.

Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na uygun olarak yapılacak yeni yasal düzenlemeler yerel yönetimlerimizin daha demokratik bir yapıya kavuşması için bir zorunluluktur. Türkiye yukarıda da ifade ettiğimiz gibi Şart'ın çekince koyduğu bazı madde ve paragraflarındaki yükümlülükleri zaten yerine getirmektedir. Dolayısıyla Bakanlar Kurulu kararıyla bu çekincelerin kaldırılması gerekmektedir. Ancak, sadece yasal düzenlemelerin yapılması ve çekincelerin kaldırılması tek başına yeterli olmayabilir. Önemli olan yasal düzenlemelerin eksiksiz olarak hayata geçirilmesidir. Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'na uygun olarak yapılacak yeni yasal düzenlemeler ve uygulamalar Avrupa ile bütünleşmeyi hedeflediğimiz bu günlerde, bunun gerçekleşmesine zemin oluşturmada yardımcı olacaktır. Bununla birlikte, yerel yönetimlerimizin daha demokratik bir yapıya kavuşturulması, yerel demokrasimizin gelişmesi için de bir zorunluluk teşkil etmektedir.”

Buna rağmen “korkulacak konular bunlar” diyerek halkta bir endişe olabilir. Buna gerek yoktur. Bütün bu

korkular ve kuşular bilgisizlikten kaynaklanmaktadır. Bunu yenecek bazı bilgiler sunmak isterim. İşte size bir belge: "Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı" belgesi.

"Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı, 15 Ekim 1985 tarihinde imzaya açıldı. Türkiye anlaşmayı 21 Kasım 1988'de imzaladı.

Avrupa Konseyi, 1981-1984 yılları arasında yerel idarelerin özerkliği ile ilgili bazı ilkeleri tartıştı ve bir karar tasarısı hazırladı. "Yerel idarelerin güçlendirilmesi, özerkliklerinin savunulması, yerinden yönetim ve demokrasi ilkelerine dayanan bir Avrupa'nın kurulmasının temel koşuludur" görüşünden hareketle hazırlanan tasarı daha sonra "Özerklik Şartı" olarak Avrupa Konseyi'nce kabul edildi.

Türkiye, Şartı 1988 yılında imzaladı. 1991 yılında da 3723 sayılı yasa ile TBMM tarafından onaylanması uygun görüldü ve 1992'de 92/3398 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile onaylandı. (Resmi Gazete: 3.10.1992 - 21364)

Yürürlük tarihi ise 1 Nisan 1993 olarak belirlendi.

Türkiye, Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın bazı hükümlerini benimsedi.

(Türkiye'nin benimsediği maddeler için 3723 sayılı yasaya bakınız...)

Şimdi bu "Avrupa Yerel Yönetimler Özerklik Şartı"nın bazı maddelerine bakalım:

## **I. BÖLÜM**

### **Madde 2**

Özerk Yerel Yönetimlerin Anayasal ve Hukuki Dayanağı

Özerk yerel yönetimler ilkesi ulusal mevzuatla ve uygun olduğu durumlarda anayasa ile tanınacaktır.

### **Madde 3**

Özerk Yerel Yönetim Kavramı

1- Özerk yerel yönetim kavramı yerel makamların, kanunlarla belirlenen sınırlar çerçevesinde, kamu işlerinin önemli bir bölümünü kendi sorumlulukları altında ve yerel nüfusun çıkarları doğrultusunda düzenleme ve yönetme hakkı ve imkanı anlamını taşır.

2- Bu hak, doğrudan, eşit ve genel oya dayanan gizli seçim sistemine göre serbestçe seçilmiş üyelerden oluşan ve kendilerine karşı sorumlu yürütme organlarına sahip olabilen meclisler veya kurul toplantıları tarafından kullanılacaktır. Bu hüküm, mevzuatın olanak verdiği durumlarda, vatandaşlardan oluşan meclislere, referandumlara veya vatandaşların doğrudan katılımına olanak veren öteki yöntemlere başvurulabilmesini hiçbir şekilde etkilemeyecektir.

### **Madde 4**



## Özerk Yerel Yönetimin Kapsamı

1- Yerel yönetimlerin temel yetki ve sorumlulukları anayasa ya da kanun ile belirlenecektir. Bununla beraber, bu hüküm yerel yönetimlere kanuna uygun olarak belirli amaçlar için yetki ve sorumluluklar verilmesine engel teşkil etmeyecektir.

2- Yerel Yönetimler, kanun tarafından belirlenen sınırlar içerisinde, yetki alanlarının dışında bırakılmış olmayan veya başka herhangi bir makamın görevlendirilmemiş olduğu tüm konularda faaliyette bulunmak açısından tam takdir hakkına sahip olacaklardır.

3- Kamu sorumlulukları genellikle ve tercihan vatandaşa en yakın olan makamlar tarafından kullanılacaktır. Sorumluluğun bir başka makama verilmesinde, görevin kapsam ve niteliği ile yetkinlik ve ekonomi gerekleri gözönünde bulundurulmalıdır.

4- Yerel makamlara verilen yetkiler normal olarak tam ve münhasırdır. Kanunda öngörülen durumların dışında, bu yetkiler öteki merkezi veya bölgesel makamlar tarafından zayıflatılamaz veya sınırlandırılmaz.

5- Yerel makamların merkezi veya bölgesel bir makam tarafından yetkilendirildiği durumlarda, bu yetkilerin yerel koşullarla uyumlu olarak kullanılabilmesinde yerel makamlara olanaklar ölçüsünde takdir hakkı tanınacaktır.

6- Yerel makamları doğrudan ilgilendiren tüm konulara ilişkin planlama ve karar alma süreçleri içinde, kendileriyle

olanaklar ölçüsünde zamanında ve uygun biçimde danışılacaktır.

## **Madde 5**

### **Yerel Yönetim Sınırlarının Korunması**

Yerel yönetimlerin sınırlarında, mevzuatın elverdiği durumlarda ve mümkünse bir referandum yoluyla ilgili yerel topluluklara önceden danışılmadan değişiklik yapılamaz.”<sup>1</sup>

Sonuç: Bu maddelerin özetle söylediği şudur: Bu “yerel özerklik” her şeyden önce Anayasa ve yasalar çerçevesinde oluşacaktır. Öyleyse korkulacak bir şey yoktur. Çünkü TBMM milli idadeyi temsil etmektedir. Bu milletin iradesi birlik ve beraberlikten yana olduğu sürece TBMM ülkeyi bölecek veya ona zarar verecek bir yasayı asla çıkarmaz.

## **Geniş Kapsamlı Af**

Bu konu da üzerinde uzlaşılmaz bir mesele değildir. Kaldı ki bir suç işlememiş terör örgütü mensupları gelip devlete teslim olurlarsa “pişmanlık yasası” gereği tutuklanmıyorlar. Bu daha da genişletilebilir.

Aslında hükümet “açılım” politikalarıyla bunu başlatmıştı. Mahkemeyi Habur’a, teröristlerin ayağına kadar götürmüş ve dağdan inenler sorgulanıp serbest bırakılmıştı. Bu devam edecekti. Ama sorun çözmek istemeyen PKK, BDP ve başka kesimler, “pişman değiliz” diyerek gelen

---

<sup>1</sup> [http://www.belgenet.com/arsiv/sozlesme/aas\\_122.html](http://www.belgenet.com/arsiv/sozlesme/aas_122.html) (15.10.2011)

teröristleri “vatan kurtaran aslanlar” gibi karşılayıp diyar diyar “zafer turlarına” çıkarınca millet ve hükümet bundan korktu ve ürkütü. Yapacaklarından da vaz geçti. Yoksa hedeflenen elebaşlarını başka ülkelere, sıradan örgüt üyelerini de baba ocağına ve ana kucağına almaktı. Görgüsüzler yazık ettiler barışa.

Mesele değil, bunlar her zaman olur. Yeter ki PKK silah bıraksın.

Burada asıl mesele, PKK'nın isteyecek bir şeyi kalmamasıdır hükümetten. Hükümet “Kürt Sorununu” Kürtlerin haklarını vererek bitirmiştir. Az bir kalanı da bütün bir millet olarak beklenen yeni Anayasaya havale etmiş ve onun için de paçaları sıvamıştır.

Ne kaldı geriye?

Şimdi bir şartları var, “Abdullah Öcalan affedilsin, özgür kalsın veya ev hapsine alınsın.”

Terör devam ederken bunu istemek saçmalıktır. Halk ister istemez soracaktır onlara: “Bu mu bütün derdiniz? Mücadelesini verdiğiniz söylediğiniz “Kürt Meselesi” bu mudur? Hukuka saygınız bu mu? Katiller sizden olursa cezalandırılmasın mı istiyorsunuz? Kan dökmek teröristlerin yanına kar mı kalsın?”

Eğer teröristler silah bırakır ve ülkeye barış gelirse, belki halk da iyi niyetle bu konuda daha hafifletici bir cezaya razı olabilir. Fakat şehit cenazeleri ocakları söndürürken

bunu konuşmak faydasızdır, abestir, daha çok tepki çekecektir.

## **Sorular ve Cevaplar**

Evet, şu bir gerçektir ki bu ülkenin en büyük sorunu, en derin yarası, her cihetten başının belası terör fitnesidir. Bu terörün kaynağı bize göre inkarcı sistemdir. Bu ülkede İslam yürürlükte olsaydı biz asla böyle sorunlar yaşamazdık.

Evet, her sorun gibi bu sorunu da İslam çözebilir. Ama sistem ona başvurmuyor. O yüzden sorunun altında inleyip duruyor. Kibir ve gururun acı neticesi gözler önünde maalesef.

İşte bu yüzden halk insiyatifi eline almalı ve Türk'üyle Kürd'üyle bu soruna bir çare bulmalıdır. "Bu çare nerede?" diye sormanın alemi yok, bu çare halkın ellerindedir. Bunu her Müslüman biliyor aslında. Bilmeyenler de öğrenmeli artık. Çünkü İslam bilinmiyorsa, asıl sorun burada demektir. Bu da sistemin en zalim yanı. İslam'ı bilinmezliğe mahkum etti. Terör de buradan besleniyor zaten. Bu açıdan bakıldığında terör gerçekten sebep değil, sonuç.

İyi de, bırakalım başkalarını, İslam'ı gönüllü kabul eden, namazını kılan, dinin emir ve yasaklarını hayatında yaşayan şuurlu bir Müslüman da bu tuzağa düşerse artık ne denir? Yani tuz da kokarsa elden ne gelir?

Doğuda bazı Kürt kardeşlerimizin kafası iyi karışmış. Batıda yaşayan Türk kardeşlerimiz içinde de aynı kafa karışıklığı var. Ha Kürtçülük ha Türkçülük veya ulusalcılık

olsun, konuyla ilgili yazdıklarımız ortada. Biz hep “çare İslam’da” dedik. Buna davet ettik. Elimizden bir şey gelmiyorsa, evimizde oturur, fitneye iştirak etmeyiz, bu da bize bir çaredir. İslam’da çare tükenmez.

İşte o kafası karışık kardeşlerimin her iki kesiminden kimileri var ki bize hakaret ediyor, bizi tehdit ediyor. Bir kısım Müslüman Kürt kardeşlerimden ve bazı lanetli ırkçılık hastalığına yakalanmış Kürtçülerden mailler alıyorum. Sanki ortak bir ağız var hepsinde. Temel özelliği saldırgan, mütehakkim, suçlayıcı ve genelleyici bir ağız bu.

Oysa ben İmam Hatibi Diyarbakır’da okudum. Başka başka yerlerde birçok Kürtle tanıştım. Benim bildiğim Kürtler dindardır, efendidir, saygılıdır, mütevazidir. Ama bu mektuplarda maalesef bu üslubu bulamıyor ve üzülüyorum. Nereye gitti benim o mübarek kardeşlerim? Bana yazanlar mı azgınları yoksa buları? Aslında bunun cevabını biliyorum. İrkçilik insanı dinsizleştirir, kafir etmese bile iman gayretini, takva faziletini, ahlak güzelliğini elinden alır ve kuru bir et ve kan yığını haline getirir. Her ırkın ırkçısı için geçerlidir bu.

Korktuğumuzdan değil, bıktığımızdan “artık yeter” diyor ve ırkçılık konusunda zaman zaman “artık yazmam” diyoruz. Bu sözümüzü tutamayacağımızı da biliyoruz. Çünkü “dert söyler” kardeşim.

Türkçülerin derdi malum, bizi hain sanıyorlar. Kürtçülerin hali de malum, kırık plak gibi aynı sözleri sayıklarcasına düşünmeden tekrar edip duruyorlar. Bin kere yaz, aynı soruyu tekrar soruyorlar. Onlardan birisine verdiğim kısa kısa cevaplarla bu bahse bir son vereyim. Zira

bu konunun konuşulması bile beni çok üzüyor artık. Bilmem ki konuşmak ve yazmakla onları gündemde tutmak suretiyle zalimlerin ekmeğine yağ sürüyor muyum? Türkçüleri bir kenara bırakalım, zira konumuz değil, gelelim Kürtçülerin bazı sorular ve cevaplarına:

Soru 1: PKK sebep değil; olsa olsa 80 yıllık inkar, imha ve asimilasyon politikaların bir sonucudur.

Cevap 1: Diyelim ki öyle, bu onu temize çıkarmaz ki. Bu bahane ile PKK ve kötülükleri desteklenemez ki. Bu Müslümanın mükellefiyetini kaldırmaz ki. Ona haramı helal etmez ki.

Soru 2: Bulgaristan'daki, Kıbrıs'taki Türkler için istediğimizi Kürtler için istedik mi? Oysa biz ne yaptık, sistemin ırkçı politikalarının değirmenine su taşıdık.

Cevap 2: Evet, istedik. Kürtlere yapılan zulmü kendimize yapılmış bildik ve ağladık. Elimizden geleni kendimiz için de, onlar için de yaptık, ama henüz başaramadık. Biz de bu sistemde zulümlerle yaşadık. Ne yapalım, başaramamak suç mu? Mücadele devam ediyor. Sana düşen zalim sisteme kahır ederek Materyalist dinsiz PKK ve BDP'ye<sup>1</sup> yaslanmak ve onlarla bir olup Müslüman kardeşlerinle mücadele etmek değil, kardeşlerinle beraber İslamca mücadele vermektir. Dünyada ve ahirette bundan daha salim ve saadetli yol yoktur.

---

<sup>1</sup> Maalesef bu parti isimleri durmadan değişiyor. Bu yazı yazıldığında adı BDP olan kurum şimdi DEM olarak yoluna devam ediyor.

Soru 3: 90'lı yıllarda Kürt coğrafyasında uygulanan devlet terörüne karşı kaç makale yazdınız?

Cevap 3: Evet, imkân bulduğum her fırsatta hem konuştum, hem de yazdım. Bunun için yazdığım yerlerdeki geçmiş yazılarıma bakabilirsiniz. Diyelim ki yazmadım, bu benim kusurum, seni küfrü desteklemekten kurtarır mı? Ben kendimi yakarsam, sen de mi yakacaksın?

Soru 4: Beş bin köy yakıldı, 18 bin faili meçhul işlendi, insanlar asit kuyularına atıldı. Neredeydiniz?

Cevap 4: Sen nereadaysen, ben de oradaydım. Konuşuyordum, yazıyordum, ağlıyordum, mahkemelerde yargılanıyor, ceza alıyordum. Bu arada sen neredeydin? İnkâr edeceğine teşekkür etsene! Ama ben teşekkür de beklemiyorum, çünkü bir Müslüman olarak vazifemi yaptım. Benim çabalarım, yazılarım, konuşmalarım ve oyumu verdiğim partilerin gücü olsaydı, dediklerin zaten olmayacaktı. Oturup bunun muhasebesini yapalım.

Hem o zulümler “PKK terörü var” diye yapıldı. Bugün derin devletin PKK ve diğer terör örgütleri ile olan gizli ilişkileri konuşuluyor. Eğer bu kesinlik kazanırsa sen o zaman gör asıl acıyı.

Unutmayın, PKK sizin en büyük düşmanınızdır. PKK sizin de başınızın belasıdır. Yazık ki siz onu kurtarıcı sanıyorsunuz.

Soru 5: Hala anadilde eğitim hakkına tahammül edemeyen nice dindar kesim var. Umarım siz bunlardan değilsiniz.

Cevap 5: Evet, maalesef var. Aslında ırkçı sistemin eğitiminden geçerek beyni az çok yıkanan inanlardan bu tepkiyi almayı normal karşılamak gerek. Yanlış savunmuyorum, onun kaynağını gösteriyorum. Önemli olan onlara doğru düşünme becerisini kazandırmak. Siz herkesi Müslümanca düşünebilmeyi bilen mi sanıyorsunuz?

Siz bile PKK'yı savunurken, aynı yanlışların kurbanı değil misiniz? Kime ne deme hakkınız var?

Cehaletten kaynaklanan bu sorunlar yavaş yavaş aşılacak inşallah.

Hem bunu biraz da sizin kendinizi ifade biçiminde arasanız olmaz mı? Bu taleplerinizi PKK ile aranızda mesafe koyarak istesenez olmaz mı? Kan dökmenin yanlışlığını net olarak haykırsanız olmaz mı? Arkalarındaki zalim emperyalist devletleri ve karanlık güçleri görseniz olmaz mı? Bazı istekleri zamana bıraksanız, tedricen, aşamalı gitseniz, hedefe yavaş yavaş ulaşmayı denesenez olmaz mı? Her istediğiniz hemen olmazsa, aklınıza hemen kan dökmek gelmese olmaz mı? Biraz da bir Müslüman gibi hikmet ve güzel öğütle daveti denesenez olmaz mı?

Soru 6: Lütfen yasakları savunarak zülme ortak olmayın yoksa yarın huzuri ilahide hepimiz bu hesabı veririz. İnsanların dillerinin farklı olması Allah'ın



ayetlerindedir. Bir dili inkâr eden Allah'ın ayetini inkar etmiş olur.

Cevap 6: Biz bunları burada ve başka yerlerde çok yazdık, konuştuk. Bizi niye bilmeden itham ediyorsunuz? Siz her Türk'e böyle mi bakıyorsunuz? Allah Teâlâ'nın haram kıldığı "su-i zan"dan siz muaf mısınız?

Soru 7: Bugün gelinen noktada tehlikenin büyüklüğünü yeni mi fark ettiniz? Sen kardeşini dışlarsan gideceği yer burası.

Cevap 7: Doğru mu bu? Kardeşimi ben dışlamadım, benimle beraber onu da dışlayan zalim sistemdir. Farkımız ne? Farz edelim ki dediğin doğru, söyler misiniz, benim kardeşimi dışlamam, ona dinsizleri destekleme ve terör ile kan dökme hakkını verir mi? Size katillik helal mi? Siz Dinde mükellef değil misiniz? Kendinizi kandırabilirsiniz, ama Allah Tealayı nasıl kandıracaksınız?

Sen de vatanını, milletini terörden kurtarmaya giden adamları öldürmeye gittin mi? İçinde Allah'a iman olduğu halde gidebildin mi? Bana dediğin gibi "yarın huzuru ilahide hepimiz bu hesabı veririz" dediğin halde gittin mi? Gitmediysen, olur olmaz bu tehdit de neyin nesi? Gitmediysen, onlara hak vermekle destek verdiğini ve akan kandan hissene pay aldığını biliyor musun?

Sevgili Peygamberimiz: "*Bütün dünyanın zevali bir adamı öldürmeye değmez*" buyuruyor. Sence "bir dil sadece mektepte öğretim dili olmadığı için" adam öldürme caiz midir? Bu kan dökmeye değer mi?

Yine Sevgili Peygamberimiz: “*Yarım kelime ile de olsa adam öldürene destek veren, teşvik eden, günahına ortak olur*” diyor. PKK'nın döktüğü kana ortak olmaya imanın ve vicdanın razı mı?

Soru 8: “Şunu da ekleyip bitireyim: PKK/BDP'nin zihniyeti ile 1930 lu 40 lı yılların CHP'sinden hiç bir fark yok. CHP, İslam'a karşı Şamanizm'e PKK de İslam'a karşı Zerdüştlüğe sığınıyor. PKK'nin kuracağı Kürdistan; Kaddafi'nin, Mübarek'in ülkesinden farkı olmaz.”

Cevap 8: Be mübarek kardeşim, madem PKK'ya verilen destek Zerdüştlük küfrüne ve Kaddafi ve Mübarek'in diktatörlüğüne verilmiş demektir, bunu sen kendin söylüyorsun, bunu biliyorsun da, daha nasıl PKK'yı mazur görüyor ve destek sözleri söyleyebiliyorsun?

Biz şuurlu Müslümanlar CHP'yi ne zaman mazur gördük ki sen PKK'yı mazur görüyorsun Allah aşkına?

Velhasıl siz de biz de iş yapacaksak İslam için çalışalım. Derdimizin devası ancak ordadır vesselam.

Soru 9: (Olduğu gibi aldığımdan dil ve imla yanlışlarına karışmadım): “Yüzyıl inkar edilmeye çalışılan ve yüz yıldır da inkar edilen kürt halkını siz hala görmüyorsunuz anladığım kadarıyla...oysa kürt halkının haklarını ilk önce siz müslüman türkler tanımalı ve hakları için mücadele etmeliydiniz.. Hem din, hem cephe kardeşiniz yok sayılıyor...ve siz bunu onaylıyorsunuz...”

(“Kimmiş bu zulmedenler?” diye sormanıza da gerek yok. Kendileri sayıyorlar:)

“Ezanı türkçeleştiren, camileri ahır yapan, kuran kurslarını kapatan, iskipli atif hocayı, şeyh saidi asan..başta said nursi olmak üzere milyonlarca müslümana zülüm eden kimdi acaba...? onun yerine evet biz kürtlere zülm ettik ve bunun sonucu pkk ortaya çıktı..ve bu gün bu konu kan akmadan nasıl durulurun yolunu göstermenizi beklerdim..ama maalesef sizde...”

Cevap 9: Bir yazıyı anlamak için baştan sona dikkatle okumak gerek. Bir yazarı anlamak için de en az birkaç yazısını. Benim bir şikâyetim var, bana mail gönderecek veya yazıma yorum yapacak kadar ilgi duyanların azımsanmayacak bir kısmı bunu yapmıyor gibime geliyor. Neden mi böyle düşünüyorum?

Uzun zamandır “Kürt meselesi” hakkında yazıyorum. Bu konuda daha önce yazdığımız kitaplarda da yazdık. Ama bu kardeşlerime kısa kısa bir hatırlatma daha yapayım da üstümüzdeki hakkı tavsiye ve nasihat sorumluluğu kalsın bari.

1-Irkçılık dinimizde lanetlenmiştir, Türkçülük, Kürtçülük, Arapçılık... fark etmez, hangi ırktan olursa olsun ırkçılık yapanlar lanetlenir, melundur. Peki, bunu lanetleyen kimdir? Allah Teâlâ, Resulullah Efendimizin (as), melekler, Müslümanlar, belki dağlar taşlar... Bundan nasıl korkmaz bir Müslüman? Yok şöyle yok böyle diye sebep, daha doğrusu bahane aramaya kalkar?

2-Bu sistem Türk, Kürt, arap, Acem, Çeçen... demeden bütün müslümanlara zulmetmiştir. Verilen örneklerden de bellidir. Bizimle bu sistemi niye aynı kefeye koyuyorsunuz sevgili kardeşlerim?

Bu sistem size zulmetti de bize etmedi mi? Biz niye onun zulümlerine sahip çıkalım ki? Niye vebalini yüklenelim. Olmaz öyle şey. Biz de sizin kadar mağdur ve mazlumuz. Şimdi biz de size "bize sahip çıkmadınız" desek ne anlamı olabilir? O zaman Kürt Türk ayırımı yapılmadan ortak kimlik Müslüman olarak müştereken bu zulme karşı çıktıldı. Bunu niye inkar edersiniz?

Evet, şimdi bu soruna daha özel olarak sahip çıkmak gerekiyor. Bu da oluyor şükür. Çözümüne çok yakınız. Bu da yapılıyor hamdolsun. Gazete köşelerine şöyle bir baksanız yeter. Tv. Tartışmalarının ana konusu da bu. Hem de bıktırarak kadar...

3- Her ırkın yaratıcısı Allah'tır ve Yaratıcısı hakkını vermiştir. Buna karşı çıkanlar utansın. Biz niye herkese haklarını vermeyelim? Ama bir zaman bizim elimizden bir şey gelmemiş, niye bizi suçluyorsunuz ki?

İçimizden aldatılanlar yok mu? Var. Cumhuriyetin beyin yıkayan eğitiminin etkisinden tamamen kurtulmak çok zor. O kafayla Kürtleri inkar edenlere biz sahip çıkmıyoruz. Evet, bunlara biz sahip çıkmıyoruz. Siz de etkilendiniz o eğitimden. Din düşmanı bu PKK o eğitimin mahsulüdür ama anlayın nerde?

Her neyse, kardeşim zalim zalimdir, sizinki bizimki olur mu? Benden içimizdeki yanlış yapanlara sahip çıkmamamı beklerken, sen şu bu bahaneyle PKK ya sahip çıkarsan, bunu akıl kabul eder mi? Lütfen, Müslümanlar terörist, kan dökücü, can yakıcı ırkçılarla saflarını ayırmalıdır. Yoksa, imanın ne değeri kalır?

4- Bir Müslüman Allah için sever ve Allah için sevmez, buğzeder. Dinin en temel ilkesidir bu. Eğer kafir babanız da olsa uzak olacaksınız, teberrî edeceksiniz. Siz bir müslüman olarak Marksist leninist PKK yı nasıl destekler ve döktüğü kana ortak olabilirsiniz? Unutmayınız, zalime destek verenler cehennemde yanar.

5- Şimdi kan dökmeye ne hacet? Barışçı yollardan hak aramak varken kan dökme nasıl kabul edilebilir? İnsan bunu nasıl içine sindirir?

6- Irkçılar dine düşman olur. O yüzden bakıyorum Kürtçüler de Türkçü ulusalcılar gibi dine düşmanlar. Bir Müslüman Materyalist PKK yı nasıl sever ve destekler, anlayamıyorum. Bu nasıl bir imandır Allah aşkına? Yarın olmaz ya PKK size bir devlet verse, nasıl bir devlet verecek? Komünist mi, sosyalist mi, faşist mi? Size İslam Devleti mi vaadediyor yoksa? Ediyorsa bile, siz buna inanıyor musunuz? Olmaz ya, farzımuhal olsa siz o zaman bu T.C. yi çok ararsınız. Bunu da T.C. yi temize çıkarmak olarak almazsınız inşallah.

8- Bakın arkadaşlar, her şey bu dünya değil, ölüm var, ahiret var. Yol yakinken ırkçılık ve terör destekçiliğinden

vazgeçiniz. Yoksa cehennemde yanarsınız, sizi PKK da kurtaramaz ateşte yanmaktan.

9- Kurtuluş İslam'dadır. Üstünlük ırk ile değil, takva iledir. Hepimiz tarak dişleri gibi eşitiz. Siz zalimlere kanmayınız, bizi de dinimize düşman zalimlerle bir kefeye koymayınız. Aynısı bizim için de geçerlidir elbette.

10- Yazarken veya konuşurken daha nazik, daha kibar ve edebli olarak yazarsanız, daha kolay anlaşılırız. Kabalıktan hayır gelmez.

Geliniz, hep beraber Allah'ın ipine sarılalım, bu ülkeden inançsızlığı ve sebep olduğu bütün zulümleri beraberce kovalım. Bu ülkede bizim derdimiz zaten başımızdan aşkın, bir de PKK belasıyla uğraşmayalım. Bunlar bizden bir kardeş hatırlatması. Yine de siz bilirsiniz. Zira herkes hesabını Allah'a bizzat kendisi verecek.

## **Sonuç**

Kürtler isteklerini söyledi. Şimdi bir barış ortamı doğdu. Ak Parti hükümeti de bir "açılım" başlattı. Bunun ötesinde kalıcı çözümün tabanının neden ve nasıl "İslam" olması gerektiğini biz de yazıp çizdik.

Neyse, şöyle oldu, böyle oldu, nihayet Kürtlerden ileriye dönük bazı istekleri görüldü ve bazıları, hatta çoğu karşılandı. Bu isteklerin bir kısmı hayata geçti, bir kısmı da kabul edildi, zamanını beklemektedir.

Bugün baktığımızda “anadilde eğitim ve kapsamlı bir af” hariç, neredeyse bütün isteklere olumlu cevaplar verildi. Biz de buraya kadar bu istekleri yorumladık, görüşlerimizi bildirdik.

Öyleyse PKK bu teröre bir son vermeli, Kürt halkının bir kısmı da eli kanlı bu örgütten desteğini çekmelidir. Yeter artık, bu sorun başımızın belası oldu yıllardır. Yavrularımız bu yüzden ölüyor, yaralanıyor, sakat kalıyor. Bu yüzden sosyal barış bozuluyor. Asker bu yüzden devlette söz sahibi oluyor. Demokrasi bu yüzden gelişmiyor. Ekonomi bu yüzden batıyor. Hepimiz bu yüzden fakiriz. Yeter artık, başlamışken bitirelim bu işi.

## İKİNCİ BÖLÜM: ÇARE VE ÇAĞRI

### Çare İslam Amma...

Bunu daha önce de söyledik. Fakat farklı bir bakış açısı ile burada tekrar etme ihtiyacı duyuyoruz.

Bu PKK belası için eskiden biz de saf saf “Kürtlerin hakları için çalışan terörist bir örgüttür” der, ama “komünist, sosyalist, dinsiz, imansız, ırkçı ve kan dökücü” gibi özellikleri yüzünden sevmez, nefret ederdik. Fakat bunların bu kadar “himaye görür gibi” beslenmesine de akıl erdiremezdik.

Evet, ben altmı-yetmişli yıllardan beri “Kürtçülük” hareketinin halk içinde yaşadığını bilirim. Devlet buna hiçbir zaman ciddi olarak müdahale etmedi. Biz gençlik yıllarımızda bunu bir türlü anlayamadık. En son “nasıl etsin ki, kendisi de “Türkçü” olduğunu söylüyor” derdik.

Bu iki damar birbirini besledi durdu. Biri öbürü için iyi bir bahane oluşturuyordu. Diyarbakır’da kız tavlama için kavga eden gençlerin, sağlı sollu gurupları nasıl “milliyetçilik” adına çatıştırdıklarını bizzat yaşadım.



Sonra gördüm ki bütün bunlar sistem tarafından bilinçli olarak yapılmış, “ülkede İslam olmasın” için özelde gençler, genelde bütün bir halk parça parça edilmiş. İnsanlar, “İslam’ı görmesinler, duymasınlar, bilmesinler” için meşgul ediliyordu böyle ve benzeri zaman ve enerjiyi heba edecek bir sürü şeylerle...

O zamanlar da ama Türk, ama Kürt “milliyetçi” gençler kavga ederken, ama Kürt, ama Türk “İslamcı” gençlik kavga etmeden kardeşçe yaşıyordu. Hatta hiç unutmam, sene 1973, okulumun kapısını “Kürtçü” gençler tutmuş, “Türkçü” gençleri sıkıştırıp kavga etmek istiyorlar. Öbürleri de aşağıya inmiyor kavga olmasın için. Ben bozuldum buna. İki gurup da aynı okulun öğrencisiyiz, hatta sınıf arkadaşlarıyız. İndim aşağıya ve asık bir suratla kapıya vardım. Birden kapı etrafındaki arkadaşlar çekildiler kenara ve “buyur abi” dediler. Bu nezakete bir şey diyemeden çekip gittim.

Neden böyle yaptılar?

Daha sonra sordum onlardan birisine bunu. “Sen ırkçı değilsin abi, o yüzden düşmanımız da değilsin” dedi.

Sistem ayakta kalmak için herkesi bir şekilde bir kavganın içine atıyor. Güya hepsini de kontrol ediyor. Biz de yıllardır bu kavgayı seyrediyoruz veya içinde yaşıyoruz. Yetmişli yıllardan berisine aklım kısmen yeter. 12 Mart, 12 Eylül hep kontrollü hareketlerdi ve istedikleri zaman olayı durduruyorlardı.

Şimdi de PKK belası başımızda. Peki, bu da mı kontrollü bir hareket?

Sistem üstüne kafa yoranlar, bu sistemin çalışma tarzını az çok bilenler başından beri bunu söylüyorlar. Çünkü bu sistem “Komünizm gerek olursa, onu da biz getiririz” diyen bir sistemdi. Uğur Mumcu cinayeti fısıltı halinde dalga dalga yayıldı; deyişe bakarsanız o bazı belgelere ulaşmıştı ve orada PKK ile sistem içinde birilerinin gizli ilişkileri anlatılıyordu. Kendisi gibi belgeler de uçtu gitti.

Sonra “Ergenekon” çıktı ortaya. Ve bir sürü “taşeron örgüt” kullandıkları pisliği döküldü ortaya. Kim vatansever, kim yurtsever, kim ırkçı, kim milliyetçi, kim sağcı, kim solcu, kim terörist karıştı gitti. Mahkeme devam ediyor. Sonuçlanabilirse ülke bir “bağırsak pisliğinden” kurtularak köklü bir “iç temizliğine”erebilecek.

Neyse, gelelim çıplak gerçeğe, bu yangını ancak İslam söndürür. Ama ona da sistem düşman. Ne olacak şimdi?

“Efendim, askerî güç çare değildir, ekonomik, sosyal, kültürel tedbirler almak lazım”mış...

Alın öyleyse, elinizi tutan mı var?

Hakkını yemeyelim, bu hükümet “açılım” adı altında iyi kötü yapıyor da o ekonomik, siyasi, kültürel dediklerinizi.

Sonuç?

Sonuç, bu hükümet gelince terör daha da azdı! Bunda yok mu bir bit yeniği?

Çare İslam'dır. Ama birileri hem terörle mücadele ediyor, hem de "irtica" adıyla İslam'la.

Böyle olmaz. Olmayacağını onlar da bilmişler ki iki taraflı olarak "irtica ile ortak mücadele için" birbirlerine barış önermişler. Bunu da öğrenmiş olduk şükür.

Şimdi bütün bunlar yokmuş gibi devletin içine sızmış, sivil idarenin kontrol edemediği derin güçler ve cunta yapılanmaları olarak sen kalkar da milleti hiçe sayarsan, kimse senin samimiyetine ve iyi niyetine inanmaz.

Hatta bizzat Diyanet'in ortaya koyduğu ve sivillere örneklik ettiği "Kutlu Doğum Haftasını" sistemin ordusu olarak tenkit edersen, halktan aldığı güç ve desteği kaybeder, kendi meşruiyetini sorgularır duruma düşürürsün. Buna bağlı olarak söyleyelim, yeri gelince övündüğün, yeri gelince de aşağıladığın ve reddettiğin "Peygamber Ocağı" olma itibar ve şerefini kaybedersin.

Üstelik bu münasebetle ilahî söyleyen mini mini kızların başörtüsünü devlet sorunu ve darbe-muhtıra gerekçesi sayarsan, Diyanetin verdiği konferansların konusunu ve içeriğini tespitte yeltenirsen, belediyeleri, dindar vakıfları ve dernekleri bu hafta münasebetiyle düzenledikleri etkinliklerden ötürü hizaya çekmeye kalkışırsan, sen hem kanunsuz, hem de samimiyetsizsin ey sistem.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi tutar da "Kamusal Alan" diye uydurduğun yerlerde dinin sembollerini yasaklarsan, İmam Hatiplere haksızlığı, adaletsizliği, kanunsuzluğu iftiharla sürdürürsen, hala dindarları fişlemeye devam

edersen, herkes gibi onların da memur olma haklarını “kadrolaşma” sayarak tehlikeli görürsen, sen hem haksız hukuksuz, hem de mantıksısındır ey sistem.

Ya bütün bu haksızlık ve mantıksızlıklara bir son vererek İslam’a bakacak, “gel bu yangını söndür” diyeceksiniz, ya da hep beraber yanmaya devam edeceğiz. “Kurunun yanında yaş da yanarmış”, bizim suçumuz da size zamanında müdahale ederek zulmünüze yasal yollarla direnmememizdir.

İslam olmazsa siz ey sistemin kanunsuz sözde sahipleri, sizi istemeyen bu halk içinde korka korka yaşayacaksınız, hayat burnunuzdan fitil fitil gelerek yaşamaya mahkûmsunuzdur. İşte bunun acı ve bir o kadar da ilginç ve komik bir örneği:

Dailymotion'da yayına konulan ses kaydında, memleketini çok sevdiği söylenen Tümamiral ....'e ait olduğu ileri sürülen bir kişi, çocukları ve damadına “Bu ülkeyi terk edin” vasiyetinde bulunuyordu. Gerekçesi ise, Türkiye'nin her geçen gün İslamlaşmasıydı!

Ses kaydında Tümamiral ... olduğu iddia edilen kişi “Türkiye'yi terk edin. Gidin kendinizi kurtarın. Çünkü Türkiye Araplaşıyor, İslamlaşıyor, çok feci ülke oluyor. Her metre karesine bir cami düşecek ve ezandan uyuyamayacaksınız. Gidin kendinizi kurtarın” diyordu.

Kayıttaki kişi, Türk halkının manevî değerlerine hakaretler ediyor. Başörtüsü ile kurban ibadeti ile alay ediyordu.

İşte .... olduğu iddia edilen kişinin ağzından dökülenler:

-Kurban kafalarını asacağız çam ağaçlarının üstüne (Gülüşmeler)

-Ne biçim adettir ya. Kurban bayramına artık ihtiyaç var mı bu dönemde?

-Böyle kıroluk mu olur? (Gülüşmeler)

-Eğer türban kutsal yerleri örtüyorsa en kutsal yerler donun örttüğü yerler demiş (gülüyor), çok hoşuma gitti.

-Dünya tarihini incele, dinin fanatizm ve dogmayı kullananlar tek şeyden anlamış abi.. Devrimler ve güçten başka bir b..'la olmaz bu.

-Değer ve inanç senin sistemine rakip oluyorsa ne yapacaksın? Bunun hesaplaşması güçle olur, başka bir şeyle olmaz.

-Laik, sosyal, hukuk devletimiz sonsuza dek inşallah... Bizim bayramımız da bu. Arabın bayramını bayram kabul etmiyorum abi. Bizim bayramımız budur.

-şimdi bu Türk halkı öyle karakersiz ki, Kandil oldu mu bin tane mesaj; sana da geliyordur herhalde, onların

hiçbirine ben cevap bile yazmıyorum. Onların hepsinin ismi var.”<sup>1</sup>

Biz de İslamsızlığın dünyevi cezasını evlatlarımızı kurban vermekle çekeceğiz. Kaybolan mallar, boşa giden emekler, bozulan ekonomiler, her birimiz için üçe beşe katlanması gereken maaşlardan vazgeçtik, “şehit cenazelerine” yanıp duracağız.

Biz burada gömdüklerimize “şehit” diyeceğiz, teröristler dağda gömdüklerine “şehit” diyecekler. Herkes, hepimiz yeri geldikçe İslam’ın o gün işe yarayan kutsal değerlerini alıp tüketeceğiz. Ama İslam orada garip ve mahzun bakaduracak hepimize; “Çare bende ey akıllılar, parça bölük değil, bir bütün halinde beni alınız” diyerek.

Gelin bir de onu deneyelim. Bu kanı o durduracaksa samimiyetle bir de onu deneyelim, ne olur ki?

## **Siyasi İstismar**

Terörle mücadele milli bir politikadır. Partiler burada birbiriyle yardımlaşmalı, muhalefet “hükümet terörle mücadelede başarısız olsun da zayıflasın ki yerine ben geçeyim” gibi basit ve tehlikeli söylem ve eylemlere asla

---

<sup>1</sup> [http://www.habervaktim.com/haber/129684/amiralin\\_sok\\_ses\\_kaydi.html](http://www.habervaktim.com/haber/129684/amiralin_sok_ses_kaydi.html) (Alıntıya hiç dokunmadım. Bu yüzden üsluptaki seviyesizlikten sorumlu değilim ama yine de kitabımda olduğu için payıma düşen kadarından özür beyan ederim, lütfen kabul buyurun.)

girmemelidir. Biri yaparken diğzerinin bozmasının ne anlamı oluyor?

Ancak ne yazık ki kimi liderler bu meseleyi de siyasi ranta çevirmek istiyorlar. Devlet ve hükümetin bu konudaki kararlarını hafife alıyor, ciddiyetini sulandırıyor, ama kendileri de bir teklif sunmuyorlar. Bu da o konuda ne kadar bilgisiz ve ilgisiz olduklarını ortaya koyuyor.

O zaman vatandaşlar çözüm getirmeyen, öneri sunmayan iş olsun hesabından yapılan tenkitlere aldırmmamalı, pirim vermemelidirler. Artık “bütün derdi seçimlerde oy kazanmak” olan ve bunun için planlı ve programlı çalışmak yerine hükümetin başarısızlığına oynayanları, siyaset mezarlığına gömmelidir seçmenler. “Millet seçimde konuşacak” diyerek dolaylı bir şekilde bunu söyleyenleri iyi tespit edip uyarmalıyız.

Maalesef iş o kadar ileri gitti ki, acılı şehit ailelerini bile istismar etmeye başladılar. Onları ve vatandaşları her yeni şehit cenaze merasimlerinde provoka ettiler, daha da edecekler belki. Benzerlerini daha önce de yaşamıştık “Ergenekon” marifetiyle. Hani Kocatepe Camiinde ve başka yerlerde çok sevdikleri “Türk Devletinin” “saygın” Başbakan ve bakanlarına nasıl sözlü ve fiili saldırıda bulunmuşlardı hatırlarsınız...

Her şehir Türk, Kürt, Laz, Çeçen, Çerkes, Boşnak vs. gibi her ırktan şehitler verdi. Yenilerini vermemek için bağrımıza taş basacak ve barış için gerekeni yapacağız. Din de, akıl da, tarih de, tecrübe de bunu emreder. Halk da bunu

istiyor. Varsın bir iki çatlak ses çıksın, istisnalar kaideyi bozmaz. Siz cumhura bakın.

Manzara korkunç. Her şehit şehirleri ayağa kaldırıyor. Öfke ve tansiyon yükseliyor. Millet duygusallaşıyor.

### **Bir Şehit Türk Anasının Haykırması**

Televizyonda haberleri izliyoruz, Manzara korkunç. Evladı askerde can vermiş bir ana acıdan yarı baygın vaziyette sayıklar gibi konuşuyor. Aslında üslup konuşma değil, haykırmadır ama anada mecal kalmamış haykıracak:

“Başbakan Erdoğan’a benden selam söyleyin. Barışı hemen yapın. Benim kuzum öldü, başka evlatlar ölmesin. Ben yandım, başka analar yanmasın...”

Ağlamamak mümkün mü?

Şimdi kendi kendimize konuşuyoruz: Bu ana niye ağlıyor?

Teröristler yavrusunu vurmuşlar.

Peki, onlar niye terörist olmuş?

Güya haklarını almak için.

Hak almak için öldürmekten başka yol yok mu?

Elbette var ama o eli kanlılar da bunu tercih etmiyorlar.

Peki, kim vermiyor onlara haklarını?



Devleti yönetenler ve bürokrasi. Yani sistem.

Niye vermiyorlar?

Güya millete iyilik için.

Milletin çocukları ölünce iyilik mi oluyor onlara? Millet'in çocuklarını öldüren teröristler suçludur da sebep olan ve çare bulmayanlar değil mi? Oysa biz, hayır ya da şer, "sebep olan yapan gibidir" diye öğrenmiştik. Sebep olanlar da sorumlu olmuyorlar mı şimdi?

İçimi burkan, ciğerimi yakan bir manzara daha var: 30 Ağustos'da zafer bayramını kutlamak için verilen bir resepsiyon var. Yazının başında andığımız o vurgun yiyerek inleyen "şehit anasını" o resepsiyona davet edilmemişti. Gitseydi de içeriye alınmayacaktı. Çünkü başı örtülü idi...

Medyadan izlediğimize göre binlerce insan o gece pastalarını, böreklerini, çerezlerini yediler, içkilerini içtiler, döne döne sohbet edip güldüler, eğlendiler millet kesesinden. Yani bizim kesemizden...

"Hakkımı helal etmiyorum" diyen Abdurrahman Dilipak'ın başına gelenler bilindiğinden ben bir şey demiyorum.

Davetliler arasında "Ergenekon" davası sanıkları bile vardı. Ama "başörtülü" bir tane şehit anası yoktu. Evet, başörtülü, türbanlı şehit anaları davet edilmemişti. Kendileri gelse de içeri alınmazdı zaten.

Nerden mi biliyorum?

Daha evvelki uygulamalardan biliyorum. Evladı ordu evinde evlenen başörtülü anayı içeri almamalarından ve yağmur altında ıslattıklarından biliyorum.

Uzağa gitmeğe gerek yok, orada Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün eşi de yoktu. Başbakan Recep Tayip Erdoğan'ın eşi de yoktu. Meclis Başkanının eşi de yoktu. Anayasa Mahkemesi başkanının eşi de yoktu.

Daha sayalım mı?

Peki neden yoktu?

Başları örtülü diye yoktu. Başları örtülü olanlar yok sayılıyorlardı.

Alın size barış ortamı...

Alın size kardeşlik psikolojisi...

Alın size açılım günlerinde gerekli olabilecek hassaslık gösterisi...

Böyle olmaz. Böyle gitmez de. Bu yanıştan elbet bir gün dönülür. Bunu ertelemenin acıdan başka ne getirisi var?

“Biri yer biri bakar, kıyamet ondan kopar”mış.

Resepsiyonda birileri yedi, birileri de mahrum kalarak, mahzun olarak öylece baktı. Sevince ortak olamadı. Davete değer bulunmadı. Başları örtülü “Şehit anaları” da mahzunca

bakan mahrumlar arasındaydı. Genel Kurmay onları resepsiyona almadı. Dışarıda bıraktı, kendinden saymadı, ötekileştirdi. Dışladı yani...

Ama kendileri analarının, bacılarının başları örtülü şehit evlerine gidiyor ve içeriye giriyorlar. Oldu mu şimdi?

Benim düşüncem, başörtülüğü içerine almıyorsan, sen de onun evine, içerisine girmeyeceksin. “Bu şehidin anası başörtülüdür” diye evine yaklaşmayacaksın. Doğru olan, denk olan, adil ve eşit olan budur bence. Hem ilkeli olmak da bunu gerektirir. Kaldı ki o şehit anasının da seni evine almama hakkı vardır. “Mukabele-i bilmisil” kaidesi bunu gerektirmez mi?

Elbette şehit anası bunu yapmaz. Yapsa da doğru olmaz. Bizim dinimizde, örf ve adetlerimizde misafire saygısızlık yoktur. Yanlış da yapsa, katlanmak vardır. Öyleyse yanlış hep beraber yapmayalım. Yani sen de yapma, başörtülü diye, türbanlı diye bayanları dışlama. Empati yap, anlayışlı ol, hoş görülme ol. Hatta çağır yanına, iltifat et, gönül al, iyilikle kazan. Birlik, beraberlik böyle sağlanır. Böyle güçlü, böyle zengin, böyle uygar olunur. Barış böyle böyle gelir. Tasada ve kıvançta birlik için başka yol yok.

İşte size bir “açılım” önerisi: Bitirin bu başörtüsü zulmünü, bu ayırmacılığı. Din ve vicdan hürriyeti, kılık kıyafet özgürlüğü gibi en temel insan haklarına karşı çıkarak dünyaya gülünç olmanız yetmez mi? Madem toplumsal bir proje tasarlıyoruz, yeni bir açılım getiriyoruz, hayırlı bir dönüşüm özlüyoruz, barış ve huzur istiyoruz, öyleyse bir

adım da siz atın ve bu çağdışı uygulamalardan vazgeçin. Herkese kötü örnek olmaktan kurtulun da iyi örnek olun. Elden beklemek kolaydır. İyi olanı hadi önce siz yapın. “Ele verir talkını, kendi yutar salkımı” olmayın. Başkasından beklediğinizin siz tersini yapmayın. Hadi inandırıcı ve güven verici olun böyle yaparak.

Hadi bizi şaşirtin ve sevindirin. Bilmem biliyor musunuz, insanları sevindirmek de sadakadır. Hadi şu aziz mübarek günlerde mazlum ve mahzun milleti sevindirin lütfen!

### **Bir Şehit Kürt Anasının Çığılığı**

Diyarbakır'da şehit olan er İsmail Uygun'un acılı annesi sessiz ama çığılık biçiminde şöyle diyor: “Vatan sağolson demeyeceğim.”

Bunu bir anne diyor. Bir şehit annesi...

Evladını yitiren Sultan Uygun, önce torunu Beyza'ya sarılıp ağıtlar yaktı sonra yüreğindeki acıyı kelimelere döktü:

"Oğlumun komutanı, namaz kıldığı için tepki gösteriyormuş. Onun gibi diğer kısa dönem askerler masa başında otururken 3 aylık er olan İsmail'im günde 7 saat nöbet tutuyormuş. Oğlum komutanına söyleyemiyordu ama bunları telefonda bize söylüyordu. Komutanı oğluma gıcık kapmış. Hep bizim gibi insanların çocukları şehit düşüyor. Hiç gördünüz mü 'oğlum şehit oldu' diye ağlayan eli yüzü boyalı bir anne? Göremezsiniz. Ahmet Türk kameralar

önünde zafer işareti yapıyor kimse bir şey diyemiyor. O yüzden “vatan sağ olsun” demeyeceğim.”<sup>1</sup>

Bu bir anne feryadıdır. Bir şehit annesi feryadı. Ta arşa çıkan, perdesiz olarak Allah Teâlâ'ya ulaşan bir sestir bu!

Bu sestem korkmak gerek. Bu sesi ciddiye almak gerek.

Ben bu sesi ciddiye aldım ve bu yazıyı yazdım. Ama o günün ilk darbesinin verdiği acıyla yanlış anlaşılmasın diye bekledim. Bekledim ki işin duygusal yanı gitsin ve hem benzeniz, hem de milletim ve yöneticiler daha makul olarak düşünelim. Düşünelim ve bir çözüm bulalım için bu günü bekledim.

Şimdi biraz daha hissilikten öte makul olabiliriz inşallah. Ne diyor bu anne?

“Oğlumun komutanı, namaz kıldığı için tepki gösteriyormuş” diyor.

“Onun gibi diğer kısa dönem askerler masa başında otururken 3 aylık er olan İsmail'im günde 7 saat nöbet tutuyormuş” diyor.

Biz bunları bilmiyoruz, ama ordu ciddiye almalı bu ifadeleri. Almalı ve soruşturmalı. Neticeyi hem anneye, hem de basın yoluyla kamuoyuna, aziz halkımıza bildirmeli.

---

<sup>1</sup> [http://www.bugun.com.tr/haber\\_detay.asp?haberID=46528](http://www.bugun.com.tr/haber_detay.asp?haberID=46528)

Sadece ordu mu? Kulağının üstüne yatmamalı tüm yetkililer. Çünkü bazı şeylerin şüyü vukuundan beterdir.

Bir hayli zaman önce Samanyolu Tv.deki bir programda Hasan Köni de söyledi Toktamış Ateş'in açılan gözleri önünde; "Ne Şişliden, ne sanayici çocuklarından, ne iş dünyasından, ne rütbeli asker, ne üst düzey bürokrat, ne bakan ve milletvekili evladından bir şehit cenazesi gelmedi, millet bunu görüyor" diye.

Şehitler hep ya kırsal kesimden, ya Anadolu şehirlerinden, ya da Büyükşehir varoşlarından çıkıyor. Şehit babaları şalvarlı, sakallı, ya da fakir fukara kılık kıyafetli erkekler genellikle. Şehit anaları ise başörtülü, uzun etekli veya şalvarlı kadınlar. Şehir cenazelerindeki manzaralar da, medyadaki gözlemler de bunu doğruluyor.

Nasıl oluyor bu? Nasıl oluyor da hep böyle denk geliyor?

Bir sürü kuşkular, endişeler, korkular var. Bu arada medyaya düşen sesler var, yukarıda yazmıştık, tekrar etmeyelim. Bunlar ciddiye alınmalı ve gerekli açıklamalar yapılmalı diye düşünüyoruz. Bu kuşku böyle devam ederse, yarın şehit babaları güvenlerini yitirebilirler devlete. Cenazelerinde tören istemeyebilirler belki de. Küsebilirler devlete, askere ve cenazelerine katılmalarını istemeyebilirler.

Bunlar çok kötü şeyler. Gerçekleşmesi acı verici işler. Temenni edilmez şeyler bunlar. Ama kuşkular acıları daha

da büyütüyor, sabırlar güneş vurmuş kar gibi giderek eriyip bitiyor, iş kırılmalara kadar gidiyor yavaş yavaş maalesef.

Onun için diyoruz “asker milletin sesine kulak vermeli” diye. Ordu insanları ve medyayı keyfince ayırmamalı. Milletin inancına, ibadetine, örf ve adetine saygılı olmalı ve hiç karışmamalı. Her zaman dile getirdikleri çağdaş düşünce ve öзде laiklik de bunu gerektirmez mi?

Asker Kürt Türk fark etmez, kendilerine “şehit” hediye eden bu mübarek annelere hürmet etmeli değil midir? Onları, yavrusunun yemin törenine “başları örtülü” diye almama keyfiliginden vazgeçmeli değil mi? Değilse değer verdiği nereden anlaşılır ki!

Ana kuzularına ihtimam göstermeli ordu.

Benim de öteden beri kafama takılan bazı uygulamalar var. Milletin çocuklarını alıyorlar, sadece vatan hizmetinde değil, mesela ordu evlerinde “garsonluk” yaptırıyorlar. Buna hakları var mı? Doğrusu bilemiyorum. Eğer hakları yoksa bu, devlet aracını özel işlerinde kullanmak gibi bir suç olmaz mı? Bilemiyorum. Ama hiç hoşuma gitmiyor.

Benim üniversite mezunu oğlum, neden ordu evinde komutanın eşi, oğlu, kızı da olsa sivillere garsonluk yapacak? Neden onlara hizmetçilik edecek? Hem de bedava! Bu benim içime sinmiyor...

Bu gibi özel hizmetlerle askerliğin ne alakası olabilir, anlamıyorum. Ben, evladıma askerlik boyunca saygılı davranılmasını ve değer verilmesini istiyorum. Ben onu

vatan hizmetine gönderdim. Askerlerin eşine, evladına hizmetçilik yapsın diye değil...

### **Konuşmaktan Korkmayalım**

Neyse, bunlar da büyük mesele, hatta üstünde durduğumuz meselenin kaynağını gösteren olaylardır, fakat dokunduk geçelim. Gelelim şimdi tekrar asıl konumuza.

Bazı kardeşlerimizin “Kürtlerin İsteklerinden rahatsız olduğunu, pazarlığa oturulursa sonunun gelmeyeceğini, işin bölünmeye kadar gidebileceğini, bunun da bizim en büyük felaketimiz olacağını” söyleyerek kuşku duymalarını görmüş ve cevabını vermiştik. Şimdi yine aynı şeyi farklı olarak söyleyelim: “Konuşmaktan korkmayalım.”

Hangi pazarlıkta tuttuğun yerden kesmek vardır ki?

Sen bir şey istersin, karşındaki de bir şey ister, makul olanda anlaşma ihtimali var. Anlaşamayıp vazgeçmek de bir ihtimaldir.

BDP de pazarlık yapıp duruyor. Evet, daha da yapacak. Belki işi iki dil, iki bayrak, iki vatana kadar götürecektir. Bunlar işi yokuşa sürmektir. Anlaşmamanın ipe un sermecesidir yani. Bu haliyle BDP bu ülkeye gölge ediyor. Hani bir Diyojen çıkar ve “gölge etme başka ihsan istemez” de diyebilir.

Kim olabilir bu?



Bence Kürt sivil hareketine düşer bu öncelikle. O zaman dut yemiş bülbüle döner. Bunu unutmasın.

Her neyse, BDP bırakın konuşsun. Eteklerindeki bütün taşları döksün. En sonunda “hepsi bu kadar mı?” diye soracağız. Eğer bir gün “evet, hepsi bu kadar” derlerse, başlarız biz de sakın sakın konuşmaya.

Bu zamana kadar her gün yeni bir teklif ile çıktılar. Devlet çoğunu kabul etti sessizce. Onlar istediği için değil, Kürtlerin bu taleplerini haklı gördüğü için kabul etti. Bu, devlet ve hükümet için de sessiz bir devrimdi. Gerçekten “Kürtler” ile “PKK” ve yan kuruluşlarını birbirinden ayırmak gerekiyordu...

Ama BDP'nin isteklerinin ardı arkası kesilmedi sürekli. Hoş, taleplerinde haklılar ise, varsın istesin. Devlet ve hükümet de varsın versin. Fakat bu arada Türk kesiminde şöyle bir kanaat oluşmaya başladı: “Yahu adamlar her istediğini alıyor, ama bir türlü vermiyorlar. Biz mi hep vereceğiz?”

Üsluba bakınız, “siz – biz.” Ve dahi şöyle havadan bakarsanız doğru gibi, ama değil. Neden mi?

Bu zamana kadar hükümetin “verdik” dediği, onların da “aldık” dedikleri zaten devletin vermesi gereken, onların da almaları gerekenlerdi. Aslına bakarsanız onlar istemeden devletin vermesi gerekenlerdi. Onların bu haklarını “ister” duruma düşmeleri bile sistem için bir kusurdu, ayıptı. Zaten çoktan vermesi gerekirdi. Bunu gözden kaçırmayalım lütfen.

Ama dünkü ceberut yönetimler bunu vermedi ise, bugünkü demokratik hukuk devletine talip iktidar bunu kendiliğinden vermelidir. Devlet hala mzmzlanırken, mevcut hükümet Şimdi sorun etmeden veriyor işte. Bunu görmek ve teşekkür etmek gerekmez mi? Bu noktada PKK ve BDP kr ve sağır kesildi, görmüyor ve duymuyor.

Burada sistem için bir kınama varken, hükümet için de bir takdir ve teşekkür olmalı herhalde. Çünkü bu hakları vermek bile bir sürü sıkıntının altına girmek demektir ve bu hükümet bu yükün altın girdi. Bunun bedelini de sağıl sllu aldıkları yumruklarla ödüyor işte. BaŐarırsa nimetini de yiyecektir elbette. Ama herkes de yiyecek elbette.

Neyse, neler miydi bu verilenler?

### **Karşılanan İstekler**

Şöyle bir hatırlayalım ve bir zet çıkaralım isterseniz:

Dn sistem “Kürt yoktur, onlar Türk’tür” diyordu, Şimdi bu inkardan vaz geçti, “Kürt vardır ve eşit vatandaŐtır” diyor.

Dn sistem Kürtçeyi evde ve sokakta bile yasaklamıştı, zal ile birlikte bu yasak kalktı. Şimdi Hapishanelerde yasakmıŐ, İçiŐleri Bakanı bile bilmiyormuŐ bunu, öğrenince hemen kaldırdı. Mahkemelerde Türkçe bilmeyenler Kürtçe savunma yapıyor artık. Tercmanını da devlet buluyor. Şükür iş o raddeye kadar geldi. Nerden nereye değıl mi?

Dün sistem Kürtçe öğrenmeyi kurumlarda bile yasaklamıştı. Bu gün kurslara serbestlik var. Kimi üniversitelerde Kürt Dili ve Edebiyatı ders olarak görülüyor. 25 – 30 Mayıs 2011 tarihleri arasında Hakkari Üniversitesi'nde 1. Uluslararası Kürdoloji Konferansı yapıldı. Bu konuda birçok çalışmalar ve örgütlenmeler var.

Dün sistem Kürtçe gazete, dergi, radyo, tv. için yasak koymuştu. Bu gün bunlarda da serbestlik var. Şimdi devlet bile “Mem’o Zîn” örneğinde olduğu gibi Kürtçe kitap basıyor.

Dün sistem yer isimlerini değiştirmişti. Bu gün belediyeler isterse eski isimlerini alabilecekler, bunda da serbestlik var.

Dün çocuklara Kürtçe isim yasaktı, bugün serbest.

Bunu gören vatandaş “daha ne istiyorlar? Yetmez mi?” diyor. “Bu kadar istedikleri oldu. Kendileri ne veriyor?” diyorlar.

Ama iyi düşünelim, bunlar gerçekten onların hakkı ise, geçmişte niye verilmemişti ki? Bu haklarını niye yemişlerdi? Bu haksızlığa ne gerek vardı? Nihayet adam dava etmiş ve hakkını almış, bunda ayıp yok, günah yok. Hatta geçmiş için tazminat istese de hakkı değil mi? Onca yıl bu haklardan niye mahrum etmişler adamları?

Bu yüzden bazılarının “hep biz veriyoruz” demesi doğru değildir. Bu yüzden telaşa kapılmaya da gerek yoktur. Burada ayıp olan, vebal olan, günah olan bu hakları alacağım diye terör estirmek, kan dökmektir. Dış güçlerden

destek alıp, bunun karşılığı olarak onlar yararına ülkede fitne fesat çıkarmak ve zayıf düşürmektir. Bu ayıp ve vebal hala PKK ve BDP'nin boynundadır. Çünkü hak istemenin de bir hukuku, bir usul ve adabı vardır. Sidik kanla yıkanmaz. Evrensel insan hak ve hürriyetlerini, demokratik özgürlükleri ve özerklikleri isteyenlerin mücadelelerinin de demokratik olması gerekmez midir?

Bu soruya “hayır” demek akıl karı değildir. Cevap “evet” ise bu terör, bu bomba ve bu kan dökme neyin nesidir?

Bizim diyeceğimiz olsa olsa şu olmalıdır: “Ey Kürt kardeşlerimiz! Zalim sistem geçmişte sizin bazı haklarınızı yemiştir. Ama bunda bizim dahlimiz, kusurumuz, vebalimiz yoktur. Zaten bizim haklarımızı da yemiştir o zalim. Bize de bir kısım haklarımızı yeni yeni veriyor. Burada size bir haksızlık varsa, bunu bizden bilmeyiniz. Biz de sizin gibi mazlumuz.”

Kürtler de bunu anlayışla karşılamalı, kendine zulmeden sistemle Türk ya da başka kökenden gelen vatandaşlarını aynı kefeye koymamalıdır.

Fakat bu dikkat bazen unutuluyor ve bir kısım Kürtler, “sistem bize zulmederken siz sessiz kaldınız, bize sahip çıkmadınız” diye sitem ediyorlar. Bu iddia ve bu sitem yanlıştır. Çünkü aynı anda onlar gibi Türkler de, daha başkaları da zulüm görüyorlardı ve dertleri başlarından aşkındı.

Şimdi gelelim asıl can yakan isteklere. Nedir bunlar?

İki dil. İki bayrak. İki vatan.

Bırakın konuşsunlar. Korkmayalım, endişelenmeyelim. Dünyada hangi pazarlıkta bir taraf her istediğini almış ki? Bunun da vardır bir çaresi.

### **Özgür Ortam Gereği**

Eğer alimler ve mütefekkirler arası fikir çarpışmalarından bir hakikat doğmasını, insanlığa bir hayır, bir fayda gelmesini arzu ediyorsak, bunun iki yoluna dikkat etmeliyiz. Birincisi, inanç, düşünce ve ifade hak ve hürriyetine değer verme ve koruma adına özgür bir ortam.

Bu noktada İslâm'ın bir yasaklaması yoktur. Aksine o, insanı düşünmeye, tefekküre, tedebbüre, ders ve ibret almaya, ilim öğrenmeye, nerede bulursa bulsun hikmeti sahiplenmeye çağırır. İctihadı teşvik eder. Bunlara sevaplar, mükafatlar vâdeder.

Bu yüzden, dinin temel inançlarına ters düşmedikçe bizim gibi düşünmeyenlere karşı saldırganlığa, onları kafir, zındık, fasık, sapık ilan etmeğe gerek yoktur. Muhatap yanlış düşünebilir, yanlış yapabilir. Bundan korkmamak lazımdır. Çünkü yanlışlar eninde sonunda anlaşılır ve doğrunun doğruluğunu kanıtlayan bir belgeye dönüşür. Doğrular daha bir takdir edilir, değer kazanır, güçlenir. Muhatap kafir ise, zaten dinde zorlama yoktur, herkesin dini kendisinedir.

İkincisi de ilimdir. Bir düşünceyi savunan insanlar, kendi düşünceleri kadar, muhataplarının düşüncelerini de bilmeğe, anlamağa çalışmalıdırlar. Sevgili Peygamberimiz'in

“kendin için istediğini başkaları için de istemedikçe...” diye ortaya koyduğu bu güzelliğe şimdi “empati” diyorlar. Yani “kendini karşıdakinin yerine koyarak düşünme” başarısı. Eğer böyle olursa, taraflar birbirini anlayacak, tanıyacak, belki yeni terkiplere, sentezlere ulaşarak birbirlerinden faydalanacak, en azından hoşgörü ile karşılayacaklardır. Bu ise sevginin, saygının, birliğin, dayanışma içinde gelişme ve kalkınmanın dinamiğidir.

Eğer insanlar gerek kendilerinin, gerekse muhâliflerinin düşüncelerini yeterince bilmeden, tanımadan tartışıyorlarsa, bunun sonucu taassuptur, aşırılıktır, hatta kavgadır, düşmanlıktır. Bu da bir toplum için en büyük felakettir.

Bütün bunlardan sonra şunu söyleyebiliriz; İslâm, selefî, kalamî ve suffî düşüncenin ve bütün hak mezheplerin bir bütünüdür. Bu düşünce ve amel guruplarından yalnız birisinin kalkıp da, “İslâm, yalnız benim anladığımdır” demesi ve diğerlerini reddetmesi ne kadar yanlışır!

Bu üç düşüncenin barış içinde olması da mümkündür. Zaten tarih içinde her zaman radikallerden daha çok bulunmuş olan orta yolda giden dengeli mütedillerin yaptığı da budur. Bütün bunlar okuyan, düşünen, araştıran insanlar nazarında bilinen gerçekler iken, nasıl oluyor da, isimlerinin önünde bilimsel ünvanlar bulunan koca koca bir kısım araştırmacı ve uzmanlar düşünce yüzünden çatışmalara girebiliyorlar, anlamıyoruz.

Dinî meselelerin anlaşılmasında veya yorumlanmasında kitap ve sünnete dayandığı ve nassı dilin

ve örfün sınırlarından çıkarmadığı sürece, “doğru” ve “yanlış” gibi kesin hüküm vermemeliyiz. Yapılması gereken asgarî şey, bu yorumların tehlikeli ve zayıf, veya anlam derinliği ve tutarlılığı olduğuna dair nitelemelerde bulunmaktadır.

Sözün özü, ilmî görüş ayrılığı anlamında ihtilaftan korkmamalı ama cehâlet ve taassuptan korkmalıyız. Birbirimizi anlamaya çalışmalıyız. Birbirimizi, körü körüne itham etmemeli, ortaya delil koymalı ve ikna etmeliyiz. Düşüncemizi ifade üslubumuzu da İslâm’ın istediği güzelliğe erdirmeliyiz. Kuşkusuz bu usulden gitmekle birçok güzelliklere ve yararlılıklara erişeceğiz. Bunun asgarîsi, birbirimizi sevmek ve saymaktır, birlik ve dirliktir.

### **Kürtlere Sevgi ve Destek**

Bu yüzden bize düşen, terör örgütü PKK’ya ne kadar lanet etmekse, bir o kadar, belki daha fazla Kürtlere sevgi, muhabbet ve destekle yaklaşmaktır. Onların haklarını kendi haklarımız gibi savunmaktır. Sıkıntılarını kendi sıkıntılarımız bilmektir. Maddî manevî ihtiyaçlarını gidermeğe çalışmaktır.

Ancak şunu hiç unutmayalım, PKK başka, Kürtler başkadır. Her Kürt PKK eşkiyası değildir. Özellikle de dindar Kürtler asla ırkçı olmazlar. Her Kürdü PKK’lı sanmak, büyük bir aldanmak ve PKK’nın ekmeğine yağ sürmektir.

Fakat acı bir gerçek vardır ki biz ne zaman Kürt Meselesi ve çözüm yollarından bahsetsek, bazı Türk kardeşlerimizden “Türklüğü inkâr” veya “PKK destekçisi bir Kürtçü olma” ithamıyla karşılaşırız. Onlar ne yazık ki yazının içeriğini iyi okuyup anlamadan, arka planındaki

İslamî ilkeleri görmeden, görse de üstünde düşünüp kavramaya çalışmadan reddediyorlar. Bunun altında yatan nedir?

Kanaatim, bunun sebebi maalesef İslam'dan, tarihten, milletten, milli değerlerden kopuk sistemin Milli Eğitimdeki başarısıdır. Onun tezgâhından geçmiş, okulda öğrendiklerini sorgulamadan benimsemiş, farkında olmadan ırkçı tortularla malul olmuş zavallı kardeşlerimce, ne yaptıklarının bilincinde olmadan hakarete tabi tutuluyoruz.

Şunu da ifade edelim, bu yazılarımıza olumlu tepki verenler, olumsuz düşünenlerden kat be kat fazladır. Ama onların genellikle sesleri çıkmıyor. Bu arada özel mail atanlar ve yaşadıklarını anlatanlar da var hak vererek bu tür yazılarımıza.

Kime ne ifade eder bilemiyorum ama bir yazımda daha geniş olarak yazdığım gibi, ben bir Türküm. Bunun belgesi de anam babam Türkçe konuşan bir köyde dünyaya gelmişler ve ben de o köyde doğmuşum. Anadilim Türkçedir. Bunu bildiğim yıllarda nüfusa gidip şeceremi çıkarmamışım. Bildiğim atalarım da dedemin dedesinden öteye gitmez. Onlar da aynı köyde yaşamışlar. Öyleyse ben bir Türk oluyorum.

“Türk olmak”, ırkçılıktan öte ecdadımın İslam'a ve insanlığa hizmetinden dolayı bana mutluluk veriyor. Aynı duyguları Kürtler, Araplar, Çerkez, Çeçen, Afgan vs. kavimler için de duyuyorum. Biz aslında hep beraber “bir millet” ve “tek ümmetiz.”



Hain, kalleş, zalim, katil, kan dökücü, fitne ve fesat çıkarıcı, dinsiz, ırkçı PKK'ya hep lanet etmişimdir. Kökü kazınıncaya kadar da ederim. Benim gözümde tıpkı Filistin'i, Afganistan'ı, Irak'ı vuran İsrail ve ABD askerinden farkları yoktur bu melunların.

Fakat bir kez daha söyleyeyim ki, PKK ayrı bir şey, Müslüman Kürt kardeşlerimiz ve onların birer insan olarak temel hak ve hukukları, hürriyetleri, ihtiyaçları ayrı bir şeydir. Sistem zamanında köksüz bir "Batıcılık" adına bu ülkede yaşayan bütün insanların bazı temel hak ve hukukuna, bu arada Kürtlerin de bazı hak ve hukukuna tecavüz etmeseydi, kim bilir, belki de PKK hiç var olmayacaktı. Eğer bu yanlışlığı gördüysek, bari bu temel hak ve hukukları şimdi herkese, bu arada Kürtlere de seve seve verelim ki, PKK bitsin, Kürtlerin kör cehaletinden kaynaklanan haksız desteğini kaybetsin, böylece kökü geçsin.

Buna "hayır" diyenler, işte bugün ülkede yaşanan değişim rüzgârlarına da "hayır" diyerek zalim "statükoyu" desteklemekte, "vesayetçi sisteme" destek vermektedirler. PKK'yı savunan Kürt veya Türk vs. siyasi örgütlerin bunlarla işbirliğine gitmesine ne demeli? Demek bunlar örgüt adına direnmekte ve değişime karşı çıkmaktadırlar. Bu "kökü bir olmanın" ta kendisidir. Öyleyse asıl onlardır PKK veya benzeri kanlı örgütleri bilerek veya bilmeyerek yaşatanlar.

Bizi "Kürtçülük" veya "Kürtçülerin oyununa gelmekle" itham edenlerin bunu yaparken söyledikleri bir söz var: "Kürtlerin bizden neyi eksik? Her şey olabiliyorlar. Cumhurbaşkanı, başbakan, bakan vs." Bunu söyleyenlere

şöyle cevap versek acaba ne derler: “Bizim için eksik olanlar, onlar için de eksiktir. Üstelik onların bir de bu eksiklikte ırkları yüzünden artıları vardır.”

### **Bize Açılım Ne Zaman?**

Bu meseleyi biraz açalım isterseniz. Bizim neyimiz varsa, Kürtlerin de o’su var, ama yetmez. Çünkü bizim neyimiz yoksa, Kürtlerin de o’su yok.

Yani bu sistemde bizim bir sürü dinî, siyasi, sosyal, ekonomik, eğitim ve kültürel hak ve hukuklarımız çiğnenmedi mi? Yanlış uygulanan bir laiklik yüzünden dinini öğrenmek, yaşamak ve yaşatmak isteyenlere kan kusturulmadı mı? Kendi milli değerlerine göre yaşamak isteyenlere yabancı bir yaşam tarzı dayatılmadı mı? Hala da öyle değil mi?

Sen çocuğunu dinini, tarihini, medeniyetini bilir ve yaşar olarak yetiştirmek istiyorsan, nerede ve nasıl yapacaksın bunu? İzin veriyorlar mı?

Sosyal hayatta helal ve harama göre bir hayat yaşayacaksın, nerede ve nasıl yapacaksın bunu? İzin veriyorlar mı?

İslamî bir hayatı kolaylaştıracak yapılanmaları sağlamak için siyaset yapacaksın. Nerede ve nasıl yapacaksın bunu? İzin veriyorlar mı?

“Doğru mu olur yanlış mı olur” tartışmasına girmeden mesela bir “Hıristiyan Demokrat Parti” gibi söz gelimi bir

“İslam Demokrat Parti” kuracaksın, nerede ve nasıl yapacaksın bunu? İzin veriyorlar mı?

Bu ülkede bir başörtüsü bile bu kadar sorun olmuş, hala okullarda ve devlet dairelerinde, TBMM’de başörtüsü yasak, daha ötesini nerede ve nasıl yapacaksın bunun? İzin veriyorlar mı?

Tartışmalarda dikkat ederseniz “eskiden başörtüsü türban tesettür diye bir sorun yoktu, şimdi nerden çıktı bu?” diye soruyorlar. İşte suçüstü yakalanıyorlar. Eskiden neden yoktu? Demir pençenizle yasaklıyor ve izin vermiyordunuz da ondan yoktu. Yoksa tesettür veya başörtüsü kullanmak isteyenler her zaman vardı.

İlkokulu bitirmeden Kur’an-ı Kerim okumasını öğrenmek bile yasak, bundan daha büyük bir zulüm olabilir mi?<sup>1</sup> Bir okulun en temel dersi Kur’an-ı Kerim olmadan o okula Müslümanların okulu denebilir mi? Bu bile olmadan Müslüman’ın eğitimi tamamlanabilir mi?

Şimdi bunları uzun uzun saymayalım ve bu yüzden çekilen işkenceleri anlatmayalım. Bunlar kitaplarımızda var, alınır okunur.

Şimdi söyleyin, bunların hepsi oldu mu?

---

<sup>1</sup> Yakın bir zamanda bu saçma yasak kanunu kalktı çok şükür. Koyanlara lanet, kaldıranlara selam olsun.

Evet. Hem de her yerde. Yani doğuda da, batıda da. Türklere de, Kürtlere de, başka ırklara da.

Artık olmasın istiyoruz. Demokrasi ve insan haklarından biz de faydalanmak istiyoruz. Anayasa değişikliklerine de, yapılacak yeni bir Anayasaya da bu yüzden “evet” diyoruz.

Kürtler bizimle aynı haksızlıklara uğrarken, üstelik onlar bir de ırkları, dilleri, yerel kültürleri yok sayılarak, hatta “kart, kurt, kıro” diye yer yer aşağılanarak ikinci bir zulme bizden fazla olarak maruz kaldılar.

Bunu inkâr edebilir miyiz? Buna bir Türk ve Müslüman olarak razı olabilir miyiz?

Gelin bunu görelim, hakkı teslim edelim, kimden gelirse gelsin zulme tavır alalım, elbirliği ile hakça bir düzeni sağlayalım. Bunu yaparken de kırmadan, dökmeden, adım adım engelleri aşarak yatalım. Bugün bir adım, yarın bir adım daha atarak hedefe varalım. Demokrasi, insan hakları, evrensel değerler ve ilkeler bizden yana. Buna kendi Müslüman kimlik ve kişiliğimizi de katarak emin adımlarla yürüyalım.

### **Ey Türkler Ve Kürtler Ve Bütün Irklar!**

İşte bu yüzden sen ey Türk kardeşim, bu davaya omuz ver. Ve sen de ey Kürt kardeşim, bırak bu “gâvur” maşası taşeron PKK’yı, gel Türk kardeşlerinle omuz omuza ver, bu sistemin bu çağda zulümleri ile karabasan gibi üstümüze çullanmasını el birliği içinde defedelim, gasp edilmiş

haklarımızı yeniden kazanalım ve eski zamanlarda olduğu gibi birlik ve dirlik içinde beraber yaşayalım. Ve ey bütün ırklar, gelin hak ve hürriyetler için omuz omuza mücadele edelim ve kimin ne hakkı varsa istemesine gerek kalmadan verelim.

Ey Kürt kardeşlerim! Bunun için PKK fitnessi bitmeli. “Biz bitersek sizin yüzünüze kimse bakmaz” diye PKK sizi kandırmasın, yükselen İslamî dalgada siz ve biz ve daha başkaları eşit kardeşler olarak birbirimize kefiliz. Gelin Allah Teâlâ'nın rızasına uygun çalışalım, emeğimiz boşa gitmesin! Ölüm var, ahiret var, bunu unutmayalım.

### **Kürtlere Özel Çağrı**

Ey Kürt kardeşlerim! Daha önce “sistemi” anlattığımız bölümlerde yer yer size çağrılar yapmıştık. Şimdi o çağrılarımızın bir benzerini daha yapalım istiyoruz. Geçmişte bu zalim batıcı ırkçı sistemin zalimleri size büyük zulümler etti. Bize de elbette.

Ama her ne ise, olan oldu, biten bitti. Bugün birleşme günüdür. Önce zaferi kazanmamız, halkın gerçek iktidarını kurmamız gerekir. Bundan sonra geçmişin hesabını sorma gelecektir elbette. Bu o günün meselesidir.

Öyleyse bugün demokrasi aracılığıyla tam da bu vesayetçi sistemden ve zalim sahiplerinden kısmen de olsa kurtulmak ve isteklerimizin tamamına doğru daha rahat bir yol alma imkanına kavuşmak üzere iken, sizler ipin ucunu nasıl olur da PKK ve BDP gibi Batıcı, Marksist, Leninist, İslam karşıtı bir terörist bir örgüte teslim edersiniz? Türk ve

Kürt Batıcıların yaptıkları ortada iken, yeniden onlara nasıl güvenebilirsiniz?

Cumhuriyeti kuran ve Türk Kürt millete önce “padişah efendimizi ve saltanat-ı seniyyeyi kurtarmak için çalışıyoruz” dediler. “Din, iman, vatan, millet, namus için savaşacağız” diyerek halkı kandırdılar. İçlerindeki Batıcılık ve İslam karşıtlığını hep gizlediler. Sonunda bu İttihat Ve Terakki artıkları bütün gücü ele geçirince gerçek niyetlerini ortaya koydular ve İslamiyetin bu ülkeden bütün izlerini silmek ve kökünü kazımak için, onun bıraktığı boşluğu pozitivist batının tanrı tanımaz kanun ve kurumlarını yerleştirmek için yeni bir sistem kurdular. Niyetlerini gerçekleştirmek için de Müslüman halka olanca zulmü reva gördüler.

Zavallı sinesi saf milletimiz önce kandı, aldandı. Sonra da yapabileceği çok bir şey de yoktu zaten. Şartlar meydanda idi. Bir harpten çıkmış, memlekette savaşacak erkek kalmamış, açlık, sefalet kol geziyor. Bir iki kıpırdansa da çaresiz ölmektense teslim oldu.

Sevgili Peygamberimiz'in (sav.) “Müslümanın ferasetinden korkunuz, çünkü o Allah'ın nuru ile bakar” diyerek onun “bir delikten iki kere sokulmayacağı” ferasetinin keskinliğine dikkat çektiğini bilirsiniz. Öyleyse bugün PKK ve yan kuruluşları ile ülkeyi cehenneme çeviren bu “ikinci batıcı dalgayı,” bu “Barbar Batıcı Saldırısı” görmek ve bu mübarek topraklardan defetmek gerekmez mi?

Kaldı ki bu “sizinkiler” diye takıldığı PKK ve yan kuruluşları, “bizinkiler” dediğim gibi kandırmadan geliyorlar. Açıkça açığa ve bangır bangır bağırarak

geliyorlar. Marksist Leninist, Materyalist, İslam karşıtı bir Batıcı, bir dinsiz olduklarını haykırarak geliyorlar. Açıkta açığa yeryüzünün işgalci emperyalistleriyle işbirliği halinde çalışıyorlar.

Ey PKK'ya destek veren, sempati duyan Müslüman Kürtler! Bunu nasıl görmezsiniz? Buna nasıl sevgi ve destek verebilirsiniz? Hiç mi ders ve ibret almadınız yakın tarihten?

Küfre rıza küfüdür, biz bunu dindar Kürt kardeşlerimizden zaten beklemeyiz. Ama bilmeyen cahillerinize özellikle sizin belletmeniz gerekmez mi?

Bakın bugünlerde bir haber daha vardı "habervaktim"de. "TESSEP tarafından Mersin'de başlatılan faaliyetleri, birçok yerde BDP/PKK'lilerin engellemeye çalıştığını belirten TESSEP Mersin Sözcüsü ve TESSEP Genel Sekreteri Veysi Yumlu, BDP'li yetkililerin imza stantlarına gelerek "standı kaldırmaları" yönünde uyarılarda bulduklarını söyledi."<sup>1</sup>

Nedir bu rezalet? Neden rahatsızlar tesettürden? Bu davranış gösterir ki yarın bunlar –Allah korusun- iş başına gelseler, tesettürü yasaklayacaklar demektir. Bakmayın siz şimdi tesettürlü kadınların arkasına saklandıklarına. Yarın önce onları bitireceklerdir.

---

1

[http://www.habervaktim.com/haber/200048/tesettur\\_seferberligi\\_rahatsiz\\_etti.html](http://www.habervaktim.com/haber/200048/tesettur_seferberligi_rahatsiz_etti.html) (15.10.2011)

Sevgili kardeşlerim, siz de biz de bu filmi gördük. Demem o ki, gelin bu bayat numaralara bir daha pirim vermeyelim. Gelin, ferasetli bir mümin olarak batılı batıl bilelim ve yılanların deliklerinden tekrar tekrar sokulmayalım. “Bizim” ve “sizin” gibi görünen, ama aslında “kafir, zalim, emperyalist Batının münafık yılanlarına” bir daha sokulmayalım.

Allah bize kâfidir. İslam bize yeter. Ümmet olmak, kardeş olmak bize yeter. Lanet olsun ırkçılığa. Türkçülüğe de, Kürtçülüğe de, Arapçılığa da, Acemciliğe de...

Ey Kürt kardeşlerim, sizinle dertleşiyorum, sözlerimi “büyüklük taslama” sanmayınız, hocalığıma, meslek gayretine veriniz lütfen.

Böyle diyorum, çünkü ben bir Müslüman olarak sizi çok seviyorum. Gelin kan dökmeyelim. Kan döken PKK, BDP ve bilcümle zalimlere sevgi ve destek vermeyelim, bizi cehennem çarpmasın. Gelin yeni bir anayasa ile haklarımızı ve özgürlüklerimizi sağlamaştıralım ve mücadelemizi İslamca yapalım.

Bizde kardeşlik ırk ve yurt üzerinden değil, din ve iman üzerindedir. Gelin aramıza inkarcıları sokmayalım, birliğimizi koruyalım, ümmet bilincini tazeleyelim.

### **Biz Birliğe Mecburuz**

Ey Kürt, Türk, Arap, Fars, Afgan, Hint vs. kardeşlerimiz! Her Müslüman için Allah Teâlâ'nın şu ayeti çok önemlidir:



“Sakın zalimlere eğilim, yakınlık göstermeyiniz. Yoksa cehennem ateşi yakalar sizi. Allah'dan başka bir dostunuz, bir dayanağınız yoktur. O zaman O'nun yardımını da göremezsiniz.”<sup>1</sup>

Allah Teâlâ bizlere diyor ki “zulüm yapmış, hak hukuku çiğnemiş, canlar ve mallara, ırz ve namuslara tecavüz etmiş olanlara “rükün” etmeyin.”

Ne demek “rükün etmek”?

Yani, “zulüm ve haksızlık yapanlara herhangi bir şekilde sevgi duymayın, destek vermeyin, yakınlık gösterip yaltaklanmak şöyle dursun, meyil bile etmeyin, yüz vermeyin, ilgi göstermeyin. Değilse size ateş dokunur, cehennem çarpar” demektir.

Ayetin devamındaki mesaj da açıktır: “Üstelik siz Müslümanların Allah'tan başka dostlarınız yoktur, başarılı olmak istiyorsanız, ondan başka rab'lerden uzaklaşmalısınız.”

Herkes biliyor ki PKK dış güçlerin oyuncağı, “gavur ekmeği” ile beslenen kan dökücü zalim bir taşeron terör örgütüdür. Başarıya ulaşması da mümkün değildir.

Ondan medet bekleyen Müslümanların bilmesi gerekir ki Allah Teâlâ'nın yasakladığı bir yoldan hayır gelmez. Her halükarda zalimleri sevmek ve desteklemek, dine ters

---

<sup>1</sup> Hud, 113.

düşmektir ve cehennemde yanmaya razı olmaktır. Allah Teâlâ'ya ve ahirete iman edenler bunu iyi düşünmelidirler.

Bu yüzden çağımızın büyük âlimi Yusuf el-Kardavî PKK için “terörist” görüşünde haklıdır.

Bunun karşısında duran ve “Bu nedenle haklarını elde etmek için PKK'nın yürüttüğü mücadele meşrudur” diyen birisi asla bir İslam âlimi olamaz. Nitekim bize gönderilen mailde bir isim de verilememiştir.

Bunun ötesindeki “Türkiye'de sayıları 20 milyonun üzerinde olan Kürtlerin” gibi yalan ve yanlışlar bizi pek ilgilendirmiyor. Hele de kan dökmenin adına “barışçıl çözüm çağrıları” demeleri tiksindiriyor. Ama cevap vermeye değer bulmuyoruz.

PKK başka bir şey, mazlum Kürt halkı başka bir şeydir. Elbette bizler mazlum Kürt kardeşlerimizi sever ve destekleriz. İslam mücadelesinde ayırımız gayrımız yok ki. Said Nursi, Şeyh Said, Es'ad Erbili ve daha nice mazlum Kürtlerin, tıpkı İskilipli Atıf Hocalar gibi biz Kürtlüğüne Türklüğüne bakmadan sever ve davalarını devam ettiririz. Bunlar biz Müslümanların ortak sevgililerimizdir.

### **Haksız İthamlar**

Bu yüzden ne zaman PKK'nın teröristliğinden bahsetsek, bazı Kürt kardeşlerimizin de hemen “ama siz Türkler de Kürtlere sahip çıkmadınız” demeleri haksızlıktır. Hele hele bize de kendilerine de zulmeden zalim “sistemi” sanki “bizmişiz” gibi kabul ederek “Türkçülük” adına onlara

zulüm yaptığımızı veya yapanlara yardım ettiğimizi, onları eleştirmedığımızı söylemeleri hiç ama hiç doğru değildir.

Burada defalarca yazdık. Irkçılık haram kılınarak lanetlenmiş ve kimden gelirse gelsin reddedilmiştir, edilmelidir. Biz Türkiye’de yaşayan bütün halklar mazlumlukta ve mağdurlukta birbirimizle ortağız ve bu kötü vaziyeti ancak elbirliği ile yok edebiliriz. Kim daha fazla mağdur? Buna gerek var mı? Kantar mı getirelim şimdi? Gerek yok, hadi Kürtler daha fazla mazlum diyelim, ne çıkar bundan? Neyi değiştirir bu?

### **Bu Kahır Neden?**

Mesela “Kürt Sorunu” hakkında onca makale yazmama rağmen bizzat beni ve bu arada haliyle diğer Türk kardeşlerini ısrarla “Kürt sorununu bilmemekle, Kürtlere yapılan zulme seyirci kalmakla, onlara yardım etmemekle, hatta TC. nin yanında yer alarak zulme ortak olmakla, meseleleri İslam hukukuna göre değerlendirmemekle” itham edenler oluyor. Nedir bu kahır ve ithamlar Allah aşkına?

Bunlara üzülüyoruz haliyle. Oysa insan iyilik ve ikramı görmeli ve teşekkür etmeli değil mi? Tamam, biz teşekkür beklemiyoruz. Bundan dolayı kırılmayalım. Çünkü yaptığımızı Allah Teâlâ’nın rızası için yaptık ve varsa sevabımız, o fazlasıyla verir. Ama iyiliğe teşekkür de İslam terbiyesinden değil midir? “İnsanlara teşekkür etmesini bilmeyen, Allah’a şükretmesini de bilmez” diyen Sevgili Peygamberimiz acaba neyi öğretmek istemiştir? Böyle soğuk ithamlı ve kahırlı bir dil, daha fazla soğukluğa ve ayrışmaya sebep olmaz mı? Oysa sevişmeye ve

kaynaşmaya götüren barışçı ve sıcak bir sevgi dilini kullanmamız daha olumlu, daha yapıcı, daha güzel değil midir? Daha teşvik edici olmaz mı?

Ben Kürt sorununu az da olsa bildiğimi zannediyorum. İmam Hatip Lisesini en hareketli yıllarda (1965-1973) Diyarbakır'da okudum. Birçok olayın içinde oldum. Gerek okullardan yetişme, gerekse medreseden icazetli hoca efendi olarak doğulu birçok dostlarım oldu. Bu konuda yazılmış tarih, hatıra, biyografi, siyaset türünden birçok kitap okudum. Yani yaşayarak, dinleyerek ve okuyarak bu konuya birazcık vakıfım. Ama ne kadar? Onu ben değerlendiremem ki...

Kürtlere yapılan zulme seyirci kalmak, hele de zalimlere meyletmek, yani sevmek ve desteklemek mi? Allah korusun, bu “cehennem çarpması” demektir.<sup>1</sup> Bilerek asla, ama asla olamaz. Nihayet beşeriz, bilmeden olanlar oluyorsa, onun için de “estağfirullahelazîm” deriz.

Bu konudaki yazılarımız yeterli şahit değil midir? Biz İslam'dan başka bir din, bir sistem, bir yaşama biçimi, bir ideoloji... tanımıyoruz. Bu sistem de bizi tanımıyor ve eziyor zaten. Temel insan haklarımızı bile elimizden alıyor, bize zulmediyor ve aşığılıyor.

Ama ey sevgili Kürt kardeşlerim, sistem bunu yaparken Kürt, Türk, Arap, Acem diye ayırmıyor ki? İslam'ı

---

<sup>1</sup> “Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz!” (Hud, 113.)

isteyen, yaşamaya ve yaşatmaya çalışan herkese ayırım göstermeksizin zulmediyor. Biz canımızı yakan zalimimizi mi sevip destekleyeceğiz?

Ama şunu söyleyebilirsiniz: “bize sizden daha çok zulmetti bu sistem ve hâlâ da ediyor.” Evet, haklısınız. Bu sistem ırkçı olunca, onun da artı bir katkısı vardır zulmüne. Fakat İslamsızlık yanında bu bir ayrıntıdır. Esas olan dinimizin, imanımızın gitmesidir, gerisi teferruat. Aslında o teferruatta bile tartışabiliriz, fakat gerek yok.

Mesela “sizin diliniz var hiç olmazsa” diyeceksiniz. Biz de diyeceğiz ki, “hangi dilimiz? Dilimiz mi kaldı? Sistem dilimizin üstüne Agop Dilaçar diye bir Türkçe düşmanı Ermeni tayin etti ve de o “uydurukça” bir “Türkçe” ile dilimizin canına okudu. Daha dün yaşayan Mehmet Akif bile yabancı dilde yazmış gibi anlaşılabilir oldu. Ne Fuzuli’imiz kaldı, ne Şeyh Galib’imiz; hiç birini okuyamıyoruz, okusak da anlamıyoruz şimdi.”

Diyeceksiniz ki, “Sizin kültürünüz, kılık kıyafetiniz, folklorunuz var.”

Diyeceğiz ki, “hangi kültür, hani kılık kıyafet? Bu folklor mu bizim?”

Evet, biz de mağduruz, mazlumuz, makhuruz. Ama sizinki daha fazla olabilir. Gene söylüyorum, bunlar teferruatır. Karşımızdaki esas tehlike dinsizliktir, İslamsızlıktır. Çare İslam’dadır, İslamlaşmadadır.

Peki, “Kürt Meselesine” sahip çıktığını söyleyen PKK bu biricik çaremiz olan İslam’ın neresinde?

Bu konuya ileride kendi bölümünde tekrar döneceğiz inşallah. Burada üslubumuza ve birbirimize sahip çıkmada gerekenler babından bunları dile getirmiş olduk. Yok yere sizin bize yönelik itham ve kahrılarınız sürerse, birgün sabrımız taşar ve bizim de size karşı itham, kahr ve sitemlerimiz başlar.

Nasıl mı?

Görelim isterseniz:

### **Peki Siz Neredeydiniz?**

Yukarıda sızlandık, şikayetçi olduk, biz PKK KCK ve BDP aleyhine söz söylediğimiz zaman bazı Müslüman Kürt kardeşlerimiz, gerek yorumlarda, gerekse özel maillerinde aynen PKK ağzıyla koro halinde ezberletilmiş gibi şöyle diyorlar; “Bizi artık din ile, Allah ile aldatamazsınız. Devlet bize zulmederken neredeydiniz? Bize o zaman niye yardım etmediniz?”

Bunlara anlata anlata dilimizde tüy bitti. Ama anlamamakta ısrar edenler çok. Bu sefer kestirmeden gidelim. “Siz zulüm gördünüz de biz görmedik mi? Peki, devlet bize zulmederken siz neredeydiniz? Siz bize çok mu yardım ettiniz?”

Bırakın sizi bizi, herkes kendi başının derdine düşmüştü o zamanlar. Buna rağmen elden gelen yapılmadı da değil. Allah aşkına şimdi konuşulacak mevzu mu bunlar?

Sırf bunun için kan emici vampirlere sahip çıkmak veya onlara destek vermek dine imana sığar mı?

Kaldı ki o devir çoktan geçti. Devletin o zulmü bitti, hatta gelip sizden özür diledi. Daha bizden özür bile dilemedi...

Ama biz diyoruz ki, "bize yapılan zulmün aynısı size de yapılmıştı. Bırakalım şimdi kime daha çok zulüm yapıldı hikayelerini de, bugünü kurtarmaya bakalım. Yeter artık, kan dökülmesin."

Adı ne olursu olsun, kim cinayetlere ve teröre destek veriyorsa, Allah belasını vermiştir onun. Cehennemdeki yerine şimdiden hazırlansın. Çünkü eninde sonunda varıp yaslanacağı yer, o çılgın ateş yeri cehennemdir. "Zalimler için yaşasın Cehennem!"

Sözün özü, birbirimize sahip çıkmalı ve kimden olursa olsun fitnecilere fırsat vermemeliyiz.

Sonuç olarak biz Müslümanız hamdolsun. Davamız İslam'dır. Önderimiz Hz. Muhammed Mustafa'dır. (s.a.v) İlkelerimiz Kur'an-ı Kerim'de bildirilen İslam akaid, ahkam ve ahlâkıdır. Bir şey daha, her çeşidiyle küfür tek millettir ve biz ondan beriyiz elhamdulillah.

İsterseniz güncel bir meseleyle ırkçılığa sempati duyan Kürt kardeşlerimiz başta olmak üzere hangi kökenden gelirse gelsin bütün Müslüman kardeşlerime bir iki hatırlatma daha yapalım.

### **Hangisini İstersiniz?**

Kürt olsun Türk olsun veya başka bir kökenden gelsin farketemz, bizi okuyan herkese şunu açıkça söyleyelim; bizim derdimiz davamız İslam'dır. Amacımız yeryüzünde Allah Tealaya kulluktur. Bizim gönlümüzde ancak İslam yatar, başka bir davayı kendimiz için küfür ve şirk sayarız, Allah bizi küfürden ve şirkten korusun.

Fakat bir gerçek var ki biz şimdi bu ülkede yaşıyoruz. Bu ülkenin sosyal yapılanması malum İslam Hukukuna göre düzenlenmemiştir. Bize göre bu yanlıştır. Bu yanlışlık kuruluşunda yapılmıştır maalesef. Bu ülkede çoğunluk olarak Müslümanlar yaşıyorsa, bu dikkate alınmalı ve yanlışlıktan vazgeçilmelidir. Buna göre İslam idare, hukuk, eğitim, ekonomi, ticaret, sanat, kültür ve medeniyet bakımlarından bu vatanda hakim olmalıdır. Biz böyle düşünüyor, böyle inanıyoruz.

Demokrasi halkın iradesine saygı ise, biz de bu davamızı cebir ve şiddet kullanmadan, halkımızı bunu istemeye ikna ederek gerçekleştirmeye çalışırız. Bu, İslam'ın doğru bilinmesine bağlıdır.

Bizim cehdimiz, çabamız, gayretimiz, kısaca söylersek cihadımız da budur. Bunun temelinde ilim vardır, iman vardır, irşat ve tebliğ vardır, davet vardır, ikna vardır. Allah



Tealanın yoluna hikmetle, güzel öğütle, gönüller yaparak davet vardır. Asla ikrah yoktur, cebir ve şiddet yoktur. Asla anarşi, terör, kan dökme, yakma ve yıkma yoktur. Olamaz da.

Görüyoruz ki PKK ve yandaşlarının da bir davaları vardır ve onlar buna cebir, şiddet ve terör ile ulaşmak istiyorlar. Bu da Marksist, Leninist bir metottur. İşte her şey meydandadır. Bu kafir metot ve uygulamanın dinde asla yeri yoktur ve bir Müslüman bu PKK davasında asla yer alamaz. Burdan ötesini söylemeyelim. Merak edenler “İnançta Arınma” kitabımıza bakabilirler.

Allah korusun, PKK bu savaşta galip gelirse ne olur?

Sahi ne olur?

Öncelikle Müslümanlar bunu bir düşünmeli.

Evet, gönlümüzde İslam Devleti yatar ama eğer biz, şartların getirdiği bir zaruret olarak tercih etmek zorunda kalırsak, PKK zihniyetinde bir devlet ve hükümette yaşamaktansa, TC. ve Ak Parti hükümetinde yaşamayı bin kere tercih ederiz. Ona göre bu, sulu nimettir. Kan dökücü zalim PKK, Müşrik Mekke'ye benzer, Ak Parti Hükümeti ise, başında adil bir devlet başkanı olan Necaşî'nin bulunduğu Habeşistan'ın misalidir.

Peki, şimdi basit bir soru soralım: “Hicret” nereden nereye idi?

Bu nimeti görmeyen ve şükretmeyenler, bir zamanlar komünist Rusya, Çin ve Sosyalist Balkanlarda esir yaşayan Müslümanların çektiklerini unutmazlar. Baas Sosyalizmi altında yaşayan Irak ve Saddam'ı, Suriye ve Esed'i unutmazlar. Mısır'ın Nasır ve Sedat'ını unutmazlar.

Allah göstermesin, beterin de beteri vardır. PKK bunlardan daha kanlı bir zalimdir. Bunu PKK'yı bir şey sanıp destekleyen Müslümanlar iyi düşünsünler. PKK iktidarı – Allah korusun- bundan bin beter olacaktır. Görünen köy kılavuz istemez.

Dünkü ceberut iktidarlar yerine imkânlar nispetinde millete hizmet için çalışan Ak Parti Hükümetinin iktidarda olması bir nimettir.

Yakın tarihi yaşayanlar, dinleyen ve okuyanlar bu gerçeği iyi bilirler. Ezan tekrar Arapça okunurken minare dibinde ağlayarak sığırlar, davarlar kurban edenler ve bu manzarayı gözyaşlarıyla seyredenler veya bu tür hikayeleri duyanlar iyi bilir. Kendi öz çocuğuna bile Kur'an'ı gece yarısı uykudan kaldırarak öğretenler iyi bilir.

Bunu bilmeyen ve okumayan, meşrep, mezhep, parti ve cemaat taassubu gözlerini kör etmiş bulunan, adam kıymeti bilmeyen, hizmette kıdem hakkı tanımayan, varsa yoksa kendilerini gören yeni yetme mücahitler, her ne kadar tamamen bir gerçeğin ifadesi olan ve tahdis-i nimet sayılan bu sözlerime “iktidar dalkavukluğu” deseler de gerçek budur. İnşallah gün gelir de Ak Parti hükümetini çamla çırayla aramazlar.

Aslında Ak Parti Hükümeti seçmenin yarısının oyunu almış ve üst üste üç seçimi hep oyunu artırarak kazanmış bir iktidar partisidir. Oysa yaygın kanaat ve hatta tecrübe onu gösteriyor ki, iktidar partisi yıpranır ve oy kaybeder. Bu yüzden muhalefet erken seçim ister ve her seçimi kendi iktidarı için yeni bir imkan ve şans olarak görür.

Fakat bu ülkede olan ne? Bütün pratikte yaşananların tepetaklak oluşu. Acaba Ak Parti bunu neye borçlu?

İşin sırrı bu sorudadır. Ak Parti bunu, çok çalışmak ve büyük hizmetler gerçekleştirmekle beraber, milletin sesine kulak vermeye, sivil toplum kuruluşlarını (STK) dinlemeye, halkını anlamaya çalışmaya borçludur. PKK ile mücadelede dönüm noktalarından birisi de “açılım politikaları” ile Kürtlere haklarını gönüllü vermesi sayesinde halkın ve STK’ların gönlünü kazanması, yanına almayı başarmasıdır.

### **Sivil Toplumun Gücü**

PKK zaman zaman tek taraflı ateşkes ilan ediyor. Bunun taktik, lojistik veya daha başka sebepleri olabilir. Bu bizim alanımızın dışındadır, bilemiyoruz. Eğer sözünde durursa tek taraflı bu ateşkes bizi sevindirir elbette. Arzumuz “kan dökülmesin” değil miydi? Öyleyse biz bu olaya seviniriz. İnşallah sonsuza kadar devam eder bu kan dökülmeme vaziyeti.

Bunun böyle olması için devlete ve hükümete ne düşünüyor, onlar da seve seve gereğini yapmalı artık. Bu zamana kadar buna mani olan “PKK bizi güdemez. İnisiyatifi ona vermeyiz. Devlet eşkıya ile pazarlık etmez. Önce o

silahlarını teslim etsin, sonra hakları konuşalım. Silah bırakılmadan haklar verilirse, devlet otoritesi za'fa uğrar. Bu kabul edilemez” gibi psikolojiye mağlup olmamalı artık. Bu bahaneler geçersizdir. Maksat “üzüm yemekse”, işte bu fırsatlar değerlendirilmelidir.

PKK niçin terörist olayları tek taraflı bıraktığını açıkladı?

Bu ülkede PKK'nın görmezden gelemeyeceği Kürt ve Türk'ten güçlü bir sivil kesim hep birlikte PKK'ya “iktidarda haklar ve hürriyetlerin verilmesi noktasında bir irade var, artık sen de dur, kan dökme” dedi de ondan.

Ben de buna “işte bu” diyor ve sivil toplum kuruluşlarına (STK) teşekkür ediyorum. PKK'yı Kürtler ve Türklerden bu sivil güçler dize getirdi ve ateşkes ilan etmeye zorladı. Sivil güçlerin iradesi, PKK'yı hizaya getirdi ve şiddeti sona erdirdi.

Burada ısrarla Kürt kardeşlerimden de hep bunu istiyordum. PKK aslında bizim Müslüman kimliğimize uymayan, bizim davamızı seslendirmeyen bir terör örgütüdür. İçte ve dışta bu örgütün arkasında İslam düşmanları var. Onlardan Müslüman Kürt'e de, Türk'e de bir hayır gelmez. PKK İslamî bir örgüt olsaydı, batıdan böyle destek görür müydü?

Asla!

Öyleyse yapılacak olan bellidir.

Evet, bu ülkede halka danışmadan kurulan bir sistem var. Bu sistem bu halkı temsil etmiyor. Üstelik Türk veya Kürt olmuş fark gözetmeden bu halka değer de vermiyor. Bilakis aşağılıyor onu, hor ve hakir görüyor. Batı kaynaklı din dışı değerlere ve düşüncelere bağlı bu sistem, halkın dinine, diline, kılık ve kıyafetine, maarifine, hukukuna, örf ve adetlerine savaş açmış. Milli şahsiyetimize “Baticılık” adına düşman olmuş, onu yok etmek istiyor. Açıkça söyleyelim, bizim Müslümanlığımızdan, dindarlığımızdan utanan, bunu “irtica” ile yaftalayarak yok etmek isteyen bir sistem var bu ülkede.

Bu sistem Türk’e de, Kürt’e de, Arab’a da, Laz’a da, Çerkez’e de, Çeçen’e de.... zulmetmiş. Kürtler, “bize daha çok zulmettiler” derlerse, hak veririm. Fakat “herkese değil, sadece bize zulmettiler” derlerse yanlış olur. Bu sistem bu ülkede yaşayan her Allah’ın kuluna zulmettiler.

Şimdi demokrasi bize bir imkan verdi. Bu sistemin yanlışlarını düzeltme imkanı verdi. Mevcut hükümet de bu bakımdan halktan yana. Oligarşik bürokratik yapılanmalara, devlet merkezli statükoya karşı çıkıyor. Haklar ve hürriyetler konusunda ileri adımlar atıyor. Herkesin dinini, dilini, folklorunu yaşamasını tabii haklardan sayıyor. Kimse ikinci sınıf vatandaş sayılmasını istiyor. Hukukun üstünlüğü için gayret ediyor. Referanduma sunulan Anayasa değişiklikleri de bunu ifade ediyor. Yeni bir iktidarda yepyeni bir anayasa vaat ediyor. vs.

Bütün bunları AK Parti iktidarına övgü için yazmıyorum. Yani bunu basit bir partililik olarak

değerlendirmesin kimse. Çünkü bütün bunlar artık bu halkın bilinçlenmesinin tabii bir sonucudur. Ak Parti gitse de başkası gelse, onlar da halkın bu taleplerine kayıtsız kalamazlar bundan sonra.

Fakat yine de nankörlük yapmayalım, bu işler CHP ve MHP ile biraz daha zor ve sancılı olur. CHP dindarlara zor hak verir. MHP de Kürtlere haklarını vermede zahmet çıkarır. Yani bir zorluk vardır her halükarda.

Öyleyse, ey Kürt ve Türk kardeşlerim, hükümete “açılım” politikalarında destek vererek haklarımızın alanını biraz daha genişletelim. Bu iktidarın verdiği şansı iyi kullanalım. Sonra yaklaşan seçimlerde özgürlükçü bir anayasa vadeden siyasi partileri değerlendirelim. Halkın elinden bu sistemin zorla gasp ettiği hakları, kan dökmeden yeniden alalım.

Bu zamana kadar ödediğimiz bedeller yetsin artık. Akıllı mantıklı hareket edersek, kan dökmeye gerek kalmadan bunu başarabiliriz. Türkler, ülkeye kan kusturan sisteme sahiplenmezlerse, Kürtler de vampir PKK'ya sahip çıkmazlarsa, arka planda zaten bir olan bu iki zalimi hep beraber terk ederlerse, yepyeni bir dünyaya barış, kardeşlik, birlik, dirlik ve mutluluk içinde gözlerimizi açabiliriz. Müslüman olma sorumluluğumuz da bunu gerektirir zaten dersem, haksız mıyım?

Bu arada bazı sevindirici şeyler de oluyor. Görüyoruz ki birçok örgüt elemanı Kandil'den kaçarak devlete sığınıyor. Bunu elbirliği ile çoğaltmamız gerekir herhalde.

## Kandil'in Büyüsü Bozuluyor

Kandil'in üstünde tekrar uçaklar uçuyor ve bu ülkenin mağdur, mazlum ve mübarek insanının ahı ve bedduası adeta bomba olarak yağıyor katillerin üstüne. Daha dün de İran haddini bildirmişti eşkıyalara. Allah Teâlâ'nın intikamı böyle alınıyordur inşallah katil din ve ümmet düşmanlarından.

Kandil Eşkıyaları bunu çoktan hak etti. Çünkü bu eşkıyaların elebaşları hem Türk, hem de Kürt Müslümanların az yakmadı canını. Az ağlatmadı ana babaları, az mahvetmedi kandırarak veya öldürerek evlatlarımızı...

İşte size acı bir örnek hikaye...

18 yaşında PKK'ya katılıp, Kandil'de örgüt adına gazetecilik yapan ve 3 yıl önce de terör örgütünden kaçan 'Polin' yaşadıklarını "Akşam"a anlatmış. Bu anlatılan feryatları biz haber7'den okuduk.<sup>1</sup>

Kim bilir kaç gencin bağı delinirken yağlı kurşunlarla, yine kim bilir kaç genç dağın büyüyle evinden, okulundan kaçmıştır. Kim bilir dağın büyüü bakışlarında ne bulanıklıklar açmıştır...

Adamı öve öve ölüme götürürler. Büyü şu: "Hadi aslanım, hadi koçum. Bu dağlarda senin de destanını

---

<sup>1</sup> <http://www.haber7.com/haber/20110728/Kandilden-kacip-Turk-topraklarini-optum.php>

okuyacak gelecek nesiller. Senin dava adamlığın konuşulacak kuşaklar boyu.”

Gençtir, idealisttir, bu sözlerden etkilenmemek mümkün mü?

Sonra diyecekler emsali gençlere, insanlara, dünyaya: “Bir insan hayatının baharında niye ölür? Demek çok yüce bir davası vardır!”

Bunu duyan gençler heyecanlarından kendilerinden geçecektir, titreyerek dağa yönelecektir...

Oysa ne dava vardır ortada, ne yücelik. Ölünce bitecek her şey!

Ne davası? Olsa olsa Allah Teâlâ'nın laneti vardır üstünde. Peygamber Efendimizin laneti vardır. Çünkü İslam yolunda değil, İslam'ın reddettiği “ırkçılık, kavmiyetçilik, ulusalcılık, şövenizm, nasyonalizm” yolunda ölmüştür. Zaten PKK fikriyatında din iman da yok, Marksist, Leninist, dinsiz bir örgüttür. O yolda savaştığı için belki kendisi de kafir olarak ölecek ve cehennemde çıkmamak üzere sonsuza kadar yanacaktır...

Kürt halkı için de değil bu dava. Zira bu hareket şimdi en büyük zararı Kürtlere vermektedir.

Peki, kimin için savaşıyor bu zavallı, bu aldatılmış, bu ideolojinin ve övgünün kör ve sağır ettiği gençler, insanlar?

Gelin bunu şu eski PKK'lı kızdan dinleyelim:



'Polin' Mersin'de doğmuş. Mardin'li bir aşirete mensup. Okula gönderilmemiş. Erkek arkadaşının teklifiyle Kandil'e çıkan genç kız iki ayda okuma yazma öğrenmiş. Bir süre örgütün basın-yayın biriminde çalışmış. İşte 8 yıllık öyküsü:

“Erkek arkadaşımın teklifi üzerine Türkiye'den ayrıldım, ailemle iletişimi koparttım. İran'a gittik. Küçük bir gruba katılıp ideoloji eğitimi aldım.

Grupta tek kadın bendim. Erkek arkadaşım bırakıp gitti. Tek başıma kaldığımda adapte olmaya çalıştım ama başarılı olamadım. Beni işe yaramaz olarak görüyorlardı. Daha sonra Kandil'e, büyük bir grubun içine yolladılar. Orada daha fazla kadın vardı. Yaş ortalamamız düşüktü. 13-14 yaşında kız arkadaşlarım vardı. Okuma yazmayı öğrendim. Örgütün gazeteciliğini yapmaya başladım.

Çok fazla iletişim kurmazdık. Bir kadının erkeklerle konuşması hoş karşılanmazdı. Jeneratörle çalışan bir televizyonumuz vardı. Günde bir kez haber saatinde televizyonu açardık. Örgütten biri öldüğünde de bir asker öldüğünde de aynı acıyı yaşadım. Çünkü gerçek suçlu onlar değildi. Kuralları belirlenmiş bir oyunun içinde kaybolmuş hayatlardık.

Korkusuzluğumu hem kendime hem çevreme ispatlamak için mücadele içerisindeydim. İlk darbeyi tecavüze uğrayarak aldım. O an sanki uçurumdan düşmüştüm. 6 ay adeta bitkisel hayat yaşadım. Geri dönmek istedim, imkansızdı, töre vardı. Bu halde aileme dönemezdim. Dağda PKK'nın, şehirde törenin korkusunu yaşadım.

Dağda 14 yaşındaki bir arkadaşım bir erkekle konuştu diye intihara sürüklediler. Gözlerimin önünde tüfeğiyle kendisini vurdu. Sabaha kadar can veremedi. Yüzü gözümün önünden gitmiyor. İnlmelerini, 'Ne olur beni vur' diye yalvarışını unutamiyorum.

Türkiye'ye gelince ilk yaptığım şey toprağa sarılıp öpmek oldu. Mersin'e döndüğümde teslim oldum. Hiç çatışmaya katılmadığım, kimseyi öldürmediğim ve pişman olduğum için ceza almadım. Ancak denetimler hala devam ediyor. Bu ülkeyi bu hale sokan ne Kürtler ne de Türkler. Bizim adımıza karar veren güçlerin etkisindeyiz. Kardeşi kardeşe kırdırıyorlar. Benim dedelerim de Kurtuluş Savaşı'nda şehit oldu. Şimdi bu ayrılık niye?

Bir gün röportaj için köye gittim. Irak'ta Süleymaniye Karakolu'na teslim oldum. Örgütten geldiler. Karakoldakiler onlara vermedi. Çıkabilmem için bir tanıdığın teslim alması gerekiyordu. Bir arkadaşım beni aldı. Irak'ta bir ailenin yanına yerleştirdi. 2 yıl orada yaşadım. Çalıştım. Formalite evlilik yaptım. Ama 6 ay dayanabildim.

12 yılın sonra ailemi aradım. Beni öldü zannediyorlarmış. Önce inanmadılar. Dedem almaya geldi fakat Irak'tan çıkışım zordu. Yakalanırsam bir ömür hücre cezası alacaktım. Kendimi Zap Suyu'na attım. 'Son bir nefesim dahi kalsa onu ailemin yanında vereceğim' diyerek suyu geçtim, ülkeme ulaştım."

Evet, hikaye bu. Bu acıyı kim bilir kaç genç yaşadı, yaşıyor. Kimin için, ne için?

İşte cevap o kızıdan: “Bu ülkeyi bu hale sokan ne Kürtler ne de Türkler. Bizim adımıza karar veren güçlerin etkisindeyiz. Kardeşi kardeşe kırdırıyorlar.”

Emine Ayna ve emsali milletvekili dokunulmazlığına sığınarak horozlanıyor ve döne döne ötüyorlar. Basit bir sokak kabadayılığıdır yaptıkları. Mahallenin delisi gibiler. Ve zavallı kalabalıklar alkışlıyor. Bilinç gitmiş, ne söylense eller hazır: “şak şak şak...”

Bir musibet bin nasihatten iyidir, ama Allah Teâlâ'nın verdiği aklı kullansak da bela gelmeden Müslüman olsak olmaz mı? Bu acıları hiç yaşamazdık o zaman...

### **Kürt Sorununda Partiler Ve BDP**

Kürt sorununu çözme adına PKK siyasi parti de kurdu. Bütün bu partiler, PKK emrinde olduklarını gizlemediler, örgütü koruyup kolladılar, onun propagandasını yaptılar ve birer birer terör suçundan kapatıldılar. En son BDP kuruldu biliyorsunuz.

Ak Parti Hükümeti “gelin Anayasayı değiştirelim ve parti kapatmayı zorlaştıralım” dedi. Ama en çok partileri kapatılanlar buna yanaşmadılar. Çünkü maksatları üzüm yemek değil, bağcı dövmektir. Bu tutumun hiç değişmedi ve hala kendilerini asker sivil demeden insan öldüren PKK dan ayıramıyorlar.

Bir kere daha söyleyelim, bu tür kötü ve çirkin olaylara sevinen ve destek verenler, aynı kötülüğe, dökülen kana ve katillığe ortaklardır. İlike şudur, “dünyanın en uzağında bir

kötülük yapılırsa, sen duyduğunda razı olup sevinsen, ona günaha ortakısın. Ama yanında bir kötülük yapılırsa, sen görsen ama beğenmesen, çirkin görsen ve istemediğini ifade etsen, dünyanın en uzağında imişçesine ondan sorumlu olmazsın.”

Bu yüzden teröre destek veren, kan dökülmesine hak veren herkes, en başta da “fetva” veren hoca bozuntuları mahşerde bu kanın hesabına ortaktır ve bunu verecektir. Hele de “açılım” diyerek devletin resmi inkar ve asimile politikalarını bitiren ve PKK'nın elindeki bütün kozlarını boşa çıkaran bir hükümet varken, hala kan dökülmesini mazur gösteren her katil, bunun hesabını Allah Teâlâ'nın huzurunda verecektir.

BDP seçildikten sonra uzun bir müddet Meclise gelmedi. Bahane malum. Şimdi duyduk ki meclise geliyormuş. Ne değişti ki?

Yine de bir şans veriyor ve “Halkın partisi olarak gelecekse, hoş geldi, safalar getirdi. Yok PKK uşağı olarak gelecekse, Cehennem dibine gelsin!” diyoruz.

Hem sormazlar mı, “bu zamana kadar neredeydi” diye? Madem gelecekti, bu kadar rahatsızlık nedendi? Ne geçti aradan ki geliyorlar? Yanlış yapmışlarsa, bunu niye itiraf etmiyorlar?

Bu kadar akılsız ve basiretsiz politikaları kim öğretiyor bunlara? Siyaset yapacaksanız öğrenin de yapın bari. En azından kendi aklınızı ve iradenizi kullanın. Kendinizi bir

oyuncak bebekler gibi kullandırmayın. Bari ders alın da bundan sonra akıllanın.

Fakat bilin ki size verilen bütün kredileri hoyratça ve hovardaca yiyip bitirdiniz. Yeni bir anlayış ve hoşgörüyü zor kazanırsınız artık. Beklemiyoruz, ama hak edecek güzel işler yaparsanız belki. Kendiniz kadar ülkeye de zarar verdiniz. Çok yazık çok.

### **BDP KCK ve PKK Farkı ne?**

Artık buradan bir kere daha soruyoruz, BDP, KCK ve PKK farkı ne? Yani bir terörü ortaklaşa planlıyor ve yürütüyorlarsa, ön saf ile arka safın farkı ne?

BDP'nin olay çıkan her yerde, mesela Dört Yol'da, Gemlik'te vs. ne işi var? Bu kadar otobüsü kaldırarak niye oraya gidiyor? Terörist başından kendisine ne? Üstelik orada kendisinin karşıtı bir kalabalığın beklediğini de biliyor, geçeceği şehirlerin diken üstünde olacağını da biliyor. Buna rağmen gidiyor. Bu gidişi de barışa katkı olarak sunuyor.

Barışa katkı ha?

Alay etmek ayıptır, gūnahtır.

BDP bundan sonra her ne zaman “barış” dese, “demokratik” dese, ben bundan sinir olmaya başlıyorum. Adam kavgaya gidiyor, adına “barış” ve “demokratik eylem” diyor. Yaptığı her toplantı sonunda sokaklar savaş alanına dönüyor, adam yaptığına “barış ve demokrasi için” diyor. Kim bu maskeli çeteler? Niye sadece senin toplantılarında boy

gösteriyorlar? Taşlar, molotoflar, yakmalar, yıkmalar barış ve demokrasi adına öyle mi?

Bunu kimsenin yemediğini de biliyor, fakat ısrarla söylemeye devam ediyor. Yüzüne bakıyorum, hiç de kızarmıyor. Kim için söylüyor bunu?

Her halde beslendiği ülkeler için söylüyordur. Güya onlara şöyle diyecek, “bakın biz hep demokratik diyoruz, barış diyoruz, elimizi uzatıyoruz, fakat onlar hep reddediyorlar.”

Bu “şark kurnazlığı” dedikleri söyleme inanacaklar mı bu ülkeler?

İnanmayacaklar, ama malum şu kurt kuzu hikayesi. Kurt kuzuyu yiyecek ya, “suyu bulandırma” da bahanesi.

Evet, gerçekten bıçak kemiğe dayandı. Bu iş kabak tadı vermeyi çoktan aştı ve tiksindirdi. Sabır taşı çatlamak üzere. Suçlulara anlayış bitti. Kim teröre destek veriyorsa, gereken cezasını en şiddetli şekilde çekmelidir.

Bu ne yahu? İyi niyetimizin cezasını mı çekeceğiz sürekli?

Suriye’de maalesef Kürtler öldürülüyor, fakat PKK BDP KCK susuyor. Irak’ta Kürtler öldürülüyor, PKK BDP KCK susuyor. İran’da Kürtler öldürülüyor, PKK BDP KCK susuyor. Allah aşkına Türkiye Kürtler açısından bunlardan çok daha kötü bir ülke mi? Türkiye’de Kürtlere onlardan daha az mı hak veriliyor ve daha fazla mı eziyet ve işkence

yapılıyor? Türkiye’de demokrasi, İnsan Hakları, hukukun üstünlüğü daha mı az o ülkelerden?

Kimse yanlış anlamasın, biz Kürt kardeşlerimizin hakkı yensin, onlara hukuk çalışmasın, insan haklarından mahrum kalsınlar, ikinci sınıf vatandaş muamelesi görsünler, ezilsin ve asimile olsunlar vs. demiyoruz. Asla ve kat’a. “Biz Müslümanız, kendimiz için istediğimizi kardeşimiz için de istemezsek, olgun bir mümin olamayız.” Bu hem ayıp, hem de günahdır.

Demek istediğimiz, bu ülkede Kürt halkını istismar eden PKK BDP KCK davası güdenlerin estirdiği terörün görülmesi ve terk edilmesidir. Yardımsız ve desteksiz bırakılmasıdır.

Bu akan kan durmalıdır. Bunun hiçbir mazereti olamaz. Terör eylemlerini yapanların yardımcıları ve destekçileri, onların cinayetine ortaklıklar. Bunu bırakmadan barıştan ve demokrasiden bahsetmeleri ayıptır.

Bu ayıpla barış olmaz ki...

**BDP Kuş mu Deve mi?**

Deve kuşuna demişler ki “uç bakalım.”

Demiş ki “ben deveyim, uçamam.”

“Öyleyse yük taşı.”

“Ben kuşum, yük taşıyamam.”

Aynen öyle, biz de BDP'ye diyoruz ki, partiysen, terörü bırak. Her sokağa çıktığında meydanlar savaş alanı olmasın. Terör örgütünü lanetle. Terörle arana mesafe koy. Gel Meclise, görevini yap. Ülke sorunlarına çözüm ara.

O ise bunlara gizli açık hep “hayır” diyor. Hatta çok garip, “beni muhatap almayın, Öcalan’ı alın,” diyor. Sorunu çözmek için Meclisi değil, dağı gösteriyor.

Sana ne gerek var öyleyse? Niye partisin? Niye dağdan indin şehire?

Şimdi tekrar soruyoruz, BDP, KCK ve PKK farkı ne? Aynı yolun yolcuları değil mi?

Bir önceki yazımızda da sormuştuk: “Yani bir terörü ortaklaşa planlıyor ve yürütüyorlarsa, ön saf ile arka safın farkı ne?”

Yani Kandil ile İmralı’yı kendinden ayıramıyorsa, Meclis’te işin ne?

BDP Genel Başkanı Demirtaş, “Barışa giden yol İmralı’dan geçer” demiş. Peki, sen ne işe yararsın?

Bakın başka ne demiş:

“Bugün artık barışa giden en önemli yol, İmralı’dan geçiyor. Öcalan, İmralı’da tutulduğu sürece biz bu ülkede çözüm adına ne kadar çaba sarf edersek edelim, bunu gerçekleştirmek zor olacak, imkansız olacaktır. Bunun için



Öcalan'ın özgürlüğünün tartışılmasının, önünün açılmasının günü gelmiştir diyoruz.”

Bu mu bütün derdiniz?

Mücadelesini verdiğinizi söylediğiniz “Kürt Meselesi” bu mudur?

Hukuka saygınız bu mu?

Katiller sizden olursa cezalandırılmasını mı istiyorsunuz?

Kan dökmek teröristlerin yanına kar mı kalsın?

Devam edelim ne demiş:

“Bundan sonra kimse çağrılarını BDP'ye yapmasın, AK Parti'ye yapsın. Barışa giden yolu kim tıkamışsa o açmalıdır. Çağrılar AK Parti'ye yapılırsa ve bu çağrılara cevap verirse, biz her zamanki gibi fedakar duruşumuzu sergileyeceğiz, barış için çaba sarf edeceğiz.”<sup>1</sup>

Lafa bak yahu, gözlerim yaşardı faziletinden; “biz her zamanki gibi fedakar duruşumuzu sergileyeceğiz, barış için çaba sarf edeceğiz.”

Başına çalınısın senin barış için sarf edeceğin çaban emi!

---

<sup>1</sup> [http://www.habervaktim.com/haber/204910/ahtapotun\\_4\\_kolu.html](http://www.habervaktim.com/haber/204910/ahtapotun_4_kolu.html)

Bırak sen iyilik yapmayı da, meşhur laftır; “gölge etme başka ihsan istemez.”

Ama şu sözünü alalım: “Bundan sonra kimse çağrılarını BDP'ye yapmasın, AK Parti'ye yapsın.”

Tamam, bundan sonra sana çağrı mağrı yok, muhatap alınmaya da değmezsin.

Öyleyse sözümüz sana ey Ak Parti, gerekeni yap artık. Eli silahlı ile silahlı olarak mücadele et ve işini bitir.

Barış isteyenle barış yap.

Her halükarda halkı incitme. “Açılım” dediğiniz hak ve özgürlükleri vermeye devam et. Ta ki kan dökmenin bütün mazereti bitsin. Halk korkmasın, hükümetine güvensin ve örgütü terk etsin.

Terörün dış desteğini kurut.

Hala ona destek verenlerin rezaletini çıkart da ortaya koy.

Lanet terör böylece sahipsiz olarak ortada kalakalsın.

Bakalım ondan sonra sığınacak delik bulacak mı?

Mazlumların ahı semayı inletiyor.

Eceli yakındır inşallah.

Sonuçta şunu tekrar edelim, yeter artık, ne Türkler, ne de Kürtler ağlasın, acı çeksin. Bu ülke hepimizin ve hepimize de yeter. Biz kardeşiz. Aramıza zulümle girenler kirlî ellerini çeksinler artık. Akan kan dursun. Biz İslam dininin de verdiği imkanlarla birlik ve beraberliğimizi koruyalım, ırkçılığı lanetliyelim. Toplum ve STK'lar olarak barışa sahip çıkalım. Böylece büyüyelim, gelişelim ve maddî manevî zenginleşelim. Bu çare bizim ellerimizdedir. Biz bunu istersek başarırız.

İnşallah bu çare çağrımız kardeşlerimizce olumlu karşılanır da bütün bu acılar biter tükenir.

Aklı yetenler, ilim ve fikir adamları, STK ve siyasi partiler artık iyilikte ve hayırda yarışmalı ve yardımlaşmalı, kötülükte, ırkçılıkta, haram ve gûnahta yarışmamalıdır. Bu korkutulmuş, sindirilmiş ve hakları elinden alınmış mazlum milletimize cesaret verecek ve hukukuna sahip çıkmaktan korkmayacak bir haleti ruhiyeye ve erdeme erdirecektir.

Biz buna dua ediyor, buna davet ediyoruz.

## Sonsöz

İçinde yaşadığımız zaman diliminde ırkçılık hala insanlığın en büyük sorunlarından birisi olarak varlığını sürdürmektedir. Bunun bizim coğrafyamızda da olması doğrusu biz Müslümanlar için bir ayıptır, utançtır. Çünkü İslam bu illetin belini kırmıştı. Ama nasıl oldu da çok yakın bir zamanda, daha Emevîler zamanında yeniden canlandı, hayret doğrusu.

Bize göre bunun sebebi eğitilmemiş insandır. Ten kafesindeki insan nefsi önce “emmare”dir. Yani “kötülüğü emredicidir”. Din, ahlak, kanun, kural tanımadan keyfince yaşamak ister. Zevkleri, şehvetleri, duyguları kendisini nereye sürüklüyorsa, oraya gider.

İşte ırkçılık da eğitilmemiş insanın içinde yaşayan bir izzet ve şeref, iftihar ve öğünme duygusudur. Fakat bu duygular din, ilim, ahlak, sanat, kültür, medeniyet ve ictimaiyyatın meselelerini halletmek gibi yüceliklerdeki başarıdan kaynaklanırsa, yerindedir ve insana haklı bir izzet, şeref ve mutluluk verir. Ya hiç de kendi elinde olmayan bir takdir ile falan veya filan ırktan olmada ne izzet ve şeref, veya tam tersi vardır? İnsan niçin kendi iradesi dışında gerçekleşen bir durumdan dolayı övünsün veya dövünsün? Bunda akıl ve mantık var mıdır?

Bu sistem maalesef ırkçılık temelleri üzerine oturtulmuştu. Bir cihan devleti parçalanmış, merkezde de yepyeni bir “ulus devlet” kurulmuştu. Oysa içinde imparatorlukta var olan her ırk vardı. Peki, ama uyum nasıl sağlanacaktı? Bu büyük bir sorundu. Hâlbuki Osmanlıdan intikal ettiği gibi İslam ölçü alınsaydı, sorun zaten yoktu.

Bu kavganın en büyüğü, haliyle ülkede ikinci yoğun nüfus olan Kürtlerle olacaktı. Sistemin ırkçı eylemlerine dış güçlerin de gizli açık müdahalesi gelince, kıpırdanmalar başladı. Sistem hem bu olayları kontrol altına alayım, hem de Kürtler arasında laik, seküler bir anlayışı yayarak irtica tehlikesinden kurtulayım diyerek el altından Kürtçülerle iş birliğine gitti. Galiba ipin ucunu kaçırdı. Şimdi kontrol edemediği bir ırkçı terörle başımız belada maalesef. İnsan ve ekonomik kaynaklarımızı yutan devasa bir sorunla karşı karşıyayız.

Kitabımız bu sorunu analiz ederek anlamaya ve bir reçete sunmaya çalışıyor. Devlete ve halka, hatta Türklere ve Kürtlere beraberce sesleniyor.

Bizim bu sorunu çözecek altyapımız var şükür. Sorunun en büyük çaresi İslam’dır. Ama sistem onu yıkarak geldiğinden, İslam’dan korkuyor. Bu yüzden onu çözümde kullanamıyor. Oysa halk bu söylemi dinlemeye dünden hazır.

Yarın İslam ile bağını kestiğinden bunu da dinlemeyecek yeni bir nesil gelmeden, sistem yanlışından dönmeli ve İslam’ı hak ettiği yere koymalı ve ondan faydalanmalıdır. Burada dikkat edeceğimiz kelime, faydalanma ile istismar farkıdır. İslam’dan faydalanmak ayırdır, onu istismar etmek ayırdır. Halk bu ayırdımı çok iyi

fark eder. Onun ferasetine devlet güvenmeli. Ya da korkmalı o ferasetten.

İşte meselenin bam teli buradadır. Devlet, halkın iradesine göre şekillenmemiştir ve o iradeye sözde saygılı ama özde çok saygısızdır. Hâkimiyet milletin olursa, yani sistem ikiyüzlülükten vaz geçer de halkın iradesine saygı duyarsa, o irade zaten İslam ile yan yanadır. Sorun kendiliğinden çözüdür. Bu açıdan bakıldığında sorun aynı zamanda halkın iradesinin devlete yansımaları sorunudur.

Bizce un var, şeker var, yağ var, yiyecek halk da var, ama bir yiğit çıkıp da niye helva yapmaz?

Biz o yiğidin mutlaka çıkacağına inanıyoruz ve ona ortam hazırlamaya çalışıyoruz. Hatta mücadelesinde onun yanında olacağımızı şimdiden duyuruyoruz.

Okuyucularımızı hürmet ve muhabbetle selamlarken ahir kelam “Âlemlerim Rabbi Allah Teâlâ'ya sonsuz hamd-ü senalar olsun” diyoruz.

## KAYNAKLAR

### Kitaplar

- Abdulkadir Badıllı, Bediüzzeman Said Nursi, I. 111, timaş y. İst. 1990 c 1 s. 273
- Acluni, İsmail b. Muhammed, Keşf'ül Hafa ve Müziyl'ül İlbas, 1-2 Dar-u İhya-it Turas'il Arabi, Beyrut 1351 h.III. baskı.
- Cemal Nar, İslam'da Devlet Ve Siyaset, Toprak y. İst. 2007
- Cemal Nar, Alimin Önderliği, Ukde y. Kahramanmaraş, 2006
- Cemal Nar, İmanın Kıymeti ve Korunması, Toprak y. İst. 2008
- Cemal Nar, İlim ve İktidar, Toprak y. İst. 2007
- Cemal Nar, İlim Ve Özgürlük, Toprak y. İst. 2008
- Cemal Nar, İnançta Kirlenme, Toprak y. İst. 2008
- Cemal Nar, İnançta Arınma, Toprak y. İst. 2008
- Cemal Nar, Hak Batıl Mücadelesi- Yazmadır Henüz Basılmadı.
- Hilmi Ziya Ülken, Türkiyede Çağdaş Düşünce Tarihi, Seiçuk y. İst. 1966.
- İbrahim Canan, İslam Işığında Anarşi, Cihan y. 2. Baskı, İst. 1984
- Canan, İbrahim Prof. Dr. Kütüb-ü Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi 1-18 Akçağ 1. Baskı Ankara.
- Kur'an-ı Kerim
- Komasyon, Kütüb-ü Tis'a, Çağrı y. İst, 1981
- Mehmet Akif Ersoy, Safahat.

Muhammed b. Muhammed b. Süleyman Rudanî, Cem'ul Fevaid; Büyük Hadis Külliyyatı 1-5 ter. Naim Erdoğan, İz y. İst. Ty  
M. Ertuğrul Düzdağ, Türkiye'de İslam Ve İrkçılık Meselesi, Tükdav, İst. 1983.  
M. Serhan Tayşı, Ali Emiri izinde, Timaş y. İst. 2009.  
Mustafa A. Nevin, İslam Siyasi Düşüncesinde Muhalefet , ter. Vecdi Akyüz, İz .y. İst.1990.  
Suat Yıldırım, Kur'an-ı Kerim Meali.  
Şamil İslam Ansiklopedisi "ırkçılık" md.  
TDV İslam Ansiklopedisi, İst. 2001.  
Yüksel Kanar, Batının Doğusu, Kitabevi y. İst. 2006.

#### Dergiler

Kadir Canatan, Said Nursi'nin Demokratik Toplum Tasavvuru, Köprü Dergisi, Yaz 2010 Yaz 2010 Sayı 111.

#### İnternet Siteleri

<http://www.arastiralim.com/kuzmanin-hikayesi.html>  
[http://www.habervaktim.com/haber/200048/tesettur\\_seferberligi\\_rahatsiz\\_etti.html](http://www.habervaktim.com/haber/200048/tesettur_seferberligi_rahatsiz_etti.html)Yusuf Gezgin,  
<http://www.yusufgezgin.com/turkculerle-kurtculerin-mukayesesi/>  
[http://www.ihlassondakika.com/gazete\\_baslik\\_detay.php?hd=414292&id=40373](http://www.ihlassondakika.com/gazete_baslik_detay.php?hd=414292&id=40373)  
[http://www.belgenet.com/arsiv/sozlesme/aas\\_122.html](http://www.belgenet.com/arsiv/sozlesme/aas_122.html)  
(15.10.2011)  
<http://www.rojname.com/show-all-last-minute-news.php?nuce=10571>  
<http://www.haber7.com/haber/20101108/Ozal8217in-kuyruguvaryami diye bakanlar.php/reklam.php>



<http://haber.ekolay.net/Haber/2908/813678/canakkalede-askerlerin-cogu-arapti.aspx>;

<http://www.timeturk.com/tr/2011/10/17/osmanli-araplarinin-birinci-dunya-savasi-ndaki-sirlari.html>

<http://www.harbiforum.org/genel-kultur/85228-canakkale-savasinda-sehit-dusen-askerlerin-illere-gore-dagilimi.html>

<http://yenisafak.com.tr/diziler/arap/index.html>

<http://siyaset.milliyet.com.tr/-yerel-yonetimlere-ozerklik-vaadi-ak-parti-de-de->

[var/siyaset/siyasetdetay/27.05.2011/1395375/default.htm](http://siyaset.milliyet.com.tr/siyasetdetay/27.05.2011/1395375/default.htm)

Yazanlar, Hüsamettin İNAÇ, Yrd.Doç.Dr., Dumlupınar Üniversitesi ĐDBF Kamu Yönetimi; Feyzullah ÜNAL, Arş. Grv. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü .  
<https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:0lq8ai8twXwJ:sbe.dpu.edu.tr/17/1->

[24.pdf+Yerel+Y%C3%B6netim+ve+%C3%96zerklik&hl=tr&gl=tr&pid=bl&srcid=ADGEEsjeUmZjhcwL7RaxZ1HYTYq9-\\_lpH2D8TM7bOpUCbqwRz9NgyPsL2efNh8HIPWmCxx1jSKVui-RZDDo5ReEmR-8C4qHmdJMH0u6rwyvoidIMiLx2-EvZOiA8oV5kgnNop58AVkDd&sig=AHIEtbRVqpHau3AgKZGzZg3-VswXgCuGtg&pli=1](https://docs.google.com/viewer?a=v&q=cache:0lq8ai8twXwJ:sbe.dpu.edu.tr/17/1-24.pdf+Yerel+Y%C3%B6netim+ve+%C3%96zerklik&hl=tr&gl=tr&pid=bl&srcid=ADGEEsjeUmZjhcwL7RaxZ1HYTYq9-_lpH2D8TM7bOpUCbqwRz9NgyPsL2efNh8HIPWmCxx1jSKVui-RZDDo5ReEmR-8C4qHmdJMH0u6rwyvoidIMiLx2-EvZOiA8oV5kgnNop58AVkDd&sig=AHIEtbRVqpHau3AgKZGzZg3-VswXgCuGtg&pli=1) (15.10.2011)

<http://www.sorularlailamiyet.com/article/12754/allah-dinini-bazen-zalimlerin-eliyle-yceltir-sekindeki-szn-kaynagi-nedir-neyi-ifade-ediyor.html>

[http://www.bugun.com.tr/haber\\_detay.asp?haberID=46528](http://www.bugun.com.tr/haber_detay.asp?haberID=46528)

[http://tr.wikipedia.org/wiki/Abdullah\\_%C3%96calan#cite\\_note-2](http://tr.wikipedia.org/wiki/Abdullah_%C3%96calan#cite_note-2)

